

SECRETARIA GENERAL

**ESBORNANY DE L'ACTA DE LA SESSIÓ
ORDINÀRIA CELEBRADA PEL PLE DE
LA CORPORACIÓ EN DATA TRETZE DE
GENER DE DOS MIL CATORZE**

A la ciutat de Girona, a tretze de gener de dos mil catorze.

A dos quarts de vuit del vespre, en el Saló de Sessions de la Casa Consistorial es reuneix el Ple de la Corporació per celebrar sessió plenària ordinària. Presideix l'alcalde Carles Puigdemont Casamajó i hi concorren els tinents i tinentes d'alcalde, Jordi Fàbrega Vilà, Marta Madrenas Mir, Ma. Àngels Planas Crous, Isabel Muradàs Vázquez i els regidors i regidores Carles Ribas Gironès, Eduard Berloso Ferrer, Joan Alcalà Quiñones, Coralí Cunyat Badosa, Roser Urra Fàbregas, Pia Bosch Codolà, Glòria Plana Yanes, Xavier Amores Bravo, Àngel Quintana Morraja, Sílvia Paneque Sureda, Amèlia Barbero Rivera, Joaquim Bonaventura Ayats, Jordi Navarro Morera, Anna Pujolàs Vilar, Carles Bonaventura Cabanes, Concepció Veray Cama, Joan Baptista Olòriz Serra, Maria Núria Terés Bonet i Carlos Palomares Safarres.

Ha excusat la seva absència la senyora Cuca Mascort Boixeda.

Dóna fe de l'acte la secretària general M. Glòria Gou Clavera. També hi assisteix l'interventor Carles Merino Pons.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència declara oberta la sessió.

Intervé el senyor alcalde donant la benvinguda a tothom. Començaríem la primera sessió ordinària de l'any 2014 de l'Ajuntament de Girona. En primer lloc, excusar l'absència de la senyora Cuca Mascort, que per motius de salut no pot ser entre nosaltres. Des d'aquí li enviem una abraçada molt forta en nom de tot l'Ajuntament, segur que ens està seguint, per a una seva prompta recuperació.

1. APROVACIÓ DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR

El senyor alcalde declara obert l'acte, i pregunta si s'aproven els esborranys de les actes de les sessions anteriors de dates 9 i 16 de desembre de 2013.

No havent-hi cap esmena es donen les actes per aprovades.

2. INFORMES DE PRESIDÈNCIA

Passaríem a donar compte dels informes de Presidència, fonamentalment amb un resum del que ha estat una evolució, efectivament, de les dades de l'atur del mes de desembre, però també un resum del que ha estat tot l'any 2013, que ha representat alguna dada que val la pena de subratllar, amb tots els matisos que calguin.

Al tancament de l'any s'ha produït per primera vegada des de l'inici de la crisi un interanual negatiu, és a dir, que hem acabat l'any 2013 amb menys aturats dels que varem tancar el 2012. El mes de desembre és el segon mes de l'any 2013 en què s'ha produït una circumstància similar i, per tant, és un fet, diguem-ho així, remarcable, igual que altres dades que consten a l'informe socioeconòmic com, per exemple, el comportament del segon trimestre, que habitualment és un tram complicat de l'any, com ha evolucionat aquest 2013, que ha estat raonablement satisfactori. D'alguna forma, l'interanual és 55 aturats menys que el 2012 i pel que fa a l'evolució del mes és

214 aturats menys que el mes de novembre. Per tant, aquestes són dades que, comparades amb l'evolució que ha experimentat l'atur en els anys de l'inici de la crisi, ens permeten –vostès ho veuran en aquesta gràfica que tenen– definir una fotografia força sensiblement diferent, malgrat estem parlant encara de magnituds molt altes.

Al costat d'aquesta dada no és sobrer recordar, però, que es tracta sempre de dades molt primes, molt febles, que no són en cap cas motiu perquè puguem donar-nos per satisfets, ni tan sols tenir una gran esperança sobre la sortida de la crisi. L'immensa majoria dels contractes saben vostès que són de tipus temporal, no són de tipus fix; per tant, sobre aquestes bases és difícil aventurar una sortida de la crisi i un sosteniment de l'estat del benestar com el que seria desitjable, sobretot a mitjà i llarg termini. Però, en qualsevol cas, sí que és cert que són ja dades lleugerament diferents de les que hem anat citant en els darrers anys.

Al costat d'aquesta dada, una que jo els vaig avançar, si no ho recordo malament, el mes de novembre o de desembre, però que, en tot cas, ja la puc donar ara referenciada a tancament absolut del 2013, és el nombre d'altres i baixes de l'impost d'activitats econòmiques. Vostès saben que les empreses que necessàriament han de pagar l'impost d'activitats econòmiques són aquelles que tenen un volum de negoci superior al milió d'euros, per tant, ja tenen un cert volum. Doncs bé, el 2013, per primera vegada des del 2008, 2008 inclòs, hi ha hagut més altres que baixes, i el nombre absolut d'altres no és un nombre petit, és exactament igual, 182, que el que es va produir el 2008, i és, per tant, el més alt de tota la sèrie. Per tant, que hi hagi més altres que baixes per primera vegada, que el nombre absolut d'altres ja sigui, diguem-ne, igual que el del 2008, sumat a les dades que els acabo de donar ens permet ser menys pessimistes. No vull fer servir la paraula “optimistes”, perquè no tenim motius per ser-ne, però sí que és veritat que han canviat les coses. I sobre aquest canvi de coses és en el qual haurem d'operar per intentar tenir més èxits i maximitzar els resultats de les polítiques que des de diferents direccions han de confluïr a la millora de la situació socioeconòmica del país.

3. DECRETS I ACORDS A DONAR COMPTE AL PLE

* Sentència núm. 323, de 5 de desembre de 2013, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 316/13, interposat per la part recurrent contra el Decret d'Alcaldia de 27 de maig de 2013, pel que es va desestimar la petició d'indemnització de la reclamació de responsabilitat patrimonial formulada pels danys ocasionats per una caiguda a la via pública, en la vorera existent en el tram de la rotonda situada entre l'avinguda Montilivi i el carrer Mas Barril, el dia 13 de desembre de 2011. La reclamació desestimada s'elevava a la quantitat de 12.280 €. La sentència imposa les costes del procés a la part actora.

* Sentència núm. 367, de 9 de desembre de 2013, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Girona, que estima parcialment el recurs contenciós administratiu núm. 373/09, interposat per la part recurrent contra el Decret d'Alcaldia de 15 de juny de 2009, pel que es va desestimar la petició d'indemnització de la reclamació de responsabilitat patrimonial formulada pels danys ocasionats per una caiguda a la via pública, al carrer de la Rutlla, a l'alçada del número 101, el dia 1 d'abril de 2006. La sentència reconeix el dret de la recurrent a ser indemnitzada en la quantitat de 883,98 € més els interessos produïts, que haurà de ser abonada en un 90% per la companyia d'assegurances i el 10% restant per l'Ajuntament de Girona. La sentència desestima la resta de la reclamació que s'elevava a la quantitat de 22.751,75 €.

* Sentència núm. 214, de 16 de desembre de 2013, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 518/2010,

interposat per la part recurrent contra la inactivitat de l'Ajuntament de Girona en la resolució de l'expedient de responsabilitat patrimonial iniciat per Decret d'Alcaldia de 7 de gener de 2004, en motiu de la reclamació de responsabilitat patrimonial formulada per les lesions i danys ocasionats per una col·lisió amb el ciclomotor contra una tanca situada a l'alçada del número 34 del carrer Santa Clara d'aquesta ciutat. La reclamació desestimada s'elevava a la quantitat de 33.157,44 €.

* Sentència núm. 332, de 17 de desembre de 2013, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 492/2012, interposat per la part recurrent contra el Decret d'Alcaldia de 31 de gener de 2013, pel que es va desestimar el recurs de reposició interposat contra l'anterior Decret d'Alcaldia de 3 d'octubre de 2012, desestimatori de la petició de responsabilitat patrimonial formulada per les lesions sofertes a conseqüència d'una caiguda a la via pública, carrer Bernat Boadas, a l'alçada de la Plaça Miquel de Palol de Girona, el dia 9 de febrer de 2010, a causa del mal estat de la vorera. La reclamació desestimada s'elevava a la quantitat de 62.021,08 €. La sentència imposa les costes del procés a la part actora.

* Sentència núm. 334, de 17 de desembre de 2013, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 268/2013, interposat per la part recurrent contra l'acord adoptat per la Junta de Govern Local en sessió del dia 3 de maig de 2013, pel que es va denegar la sol·licitud d'ampliació d'una llicència municipal recreativa per a l'exercici d'una activitat complementària de cafè concert en una activitat de bar musical d'aquesta ciutat. La sentència imposa les costes del procés a la part actora.

* Sentència núm. 376, de 17 de desembre de 2013, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Girona, que estima el recurs contenciós administratiu núm. 18/13, interposat per la part recurrent contra el Decret d'Alcaldia de 2 de novembre de 2012, pel que es va estimar parcialment la reclamació de responsabilitat patrimonial formulada pels danys soferts a conseqüència d'una caiguda a la via pública, al carrer Campcardós, el dia 28 d'octubre de 2010, en motiu d'una tapa d'enllumenat públic mal subjectada. La sentència reconeix el dret de la recurrent a ser indemnitzada en la quantitat de 8.182,91 €, que inclou la quantitat ja reconeguda per l'Ajuntament, d'import 3.274,22 €. La sentència imposa les costes del procés a l'Ajuntament de Girona.

* Sentència núm. 382, de 18 de desembre de 2013, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 278/11, interposat per una comunitat de propietaris contra la desestimació presumpta de la reclamació de responsabilitat patrimonial formulada el dia 2 de juliol de 2010, davant l'Ajuntament de Girona, pels danys i desperfectes ocasionats en l'edifici de la comunitat degut a les obres d'urbanització del carrer de la Rutlla de Girona. La reclamació desestimada s'elevava a la quantitat de 13.718,63 €.

Decret de l'Alcaldia de data 28 de novembre de 2013 relatiu a modificar les prestacions derivades del contracte dels serveis de neteja establert amb l'empresa "Eulen, SA".

Primer.- APROVAR la modificació de prestacions derivades del contracte dels serveis de neteja dels centres i equipaments de l'Ajuntament de Girona, corresponents als blocs 1, 2, 3, 5 i 6, adjudicades a l'empresa "Eulen, S.A.", NIF núm. A-28517308:
- Centre Cívic Santa Eugènia: ampliació del servei, a partir del dia 16 de setembre de

2013, amb 2 hores setmanals de netejadora, amb un import mensual de 128,86€. La valoració del servei des del dia 16 de setembre de 2013 i fins el 30 de juny de 2014 (9,5 mesos) seria de mil dos-cents vint-i-quatre euros amb disset cèntims (1.224,17€), dels quals 1.011,71€ corresponen a la base imposable i 212,46 € a l'IVA calculat al 21%. (1.546,37 € anuals) (64,43 € el mes de setembre). Amb càrrec a la partida 2013 510 23000 22700 Neteja equipaments serveis socials del vigent pressupost municipal.

- Ajuntament Edifici consistorial: ampliació del servei amb el nou menjador dels treballadors municipals, a partir del dia 25 de novembre de 2013, amb 2,5 hores setmanals de netejadora, distribuïdes en 0,5 hores de neteja diària, de dilluns a divendres, que inclou la neteja dels diferents electrodomèstics (nevera i microones) i la resta de mobiliari diàriament, amb un import mensual de 174,62€. La valoració del servei des del dia 25 de novembre de 2013 i fins el 30 de juny de 2014 (7 mesos i 6 dies) seria de mil dos-cents cinquanta-set euros amb vint-i-sis cèntims (1.257,26€), dels quals 1.039,06€ corresponen a la base imposable i 218,20 € a l'IVA calculat al 21%. (2.095,40 € anuals) (34,92 € el mes de novembre). Amb càrrec a la partida 2013 414 92000 22700 del pressupost municipal.

- Traspàs d'hores de neteja de l'Escola Bressol Baldufa a l'Escola Bressol Cavall Fort: traslladar 30 minuts diaris de dilluns a divendres a partir del dia 23 de setembre de 2013. Aquest increment de 2,50 hores setmanals aniran destinades a la neteja de les escales exteriors d'accés a l'edifici, el pati i els accessos a l'escola. La reducció d'hores de l'escola bressol Baldufa ve donada perquè l'empresa adjudicatària de la cuina es farà càrrec de la neteja de manteniment del menjador els migdies. També es veu afectada la bossa d'hores destinada a la neteja a fons d'estiu: s'incrementen 4 hores a l'escola bressol Cavall Fort i se li resten a l'escola bressol Baldufa. Per tant, a partir del mes d'octubre de 2013 l'import quedaria com segueix:

Escola bressol Cavall Fort: Import mensual: 2.259,63€. Import anual: 27.115,56. Hores de neteja a fons d'estiu: 51 hores.

Escola bressol Baldufa: Import mensual: 3.355,67€. Import anual: 40.268,04€. Hores de neteja a fons d'estiu: 75 hores.

- Escola Bressol Cavall Fort: ampliació del servei dels dies 10 al 20 de setembre de 2013, ambdós inclosos, amb 2,5 hores setmanals de netejadora, distribuïdes en 0,50 hores diàries, amb un import total de seixanta-quatre euros amb vuitanta cèntims (64,80 €), dels quals 53,55€ corresponen a la base imposable i 11,25€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2013 500 32100 22700 Neteja escoles del vigent pressupost municipal.

- Pavelló de Santa Eugènia: aprovació de tasques extraordinàries de neteja els següents dies: Setembre 2013: 6, 13, 20 i 27; Octubre 2013: 4, 11, 18 i 25; Novembre 2013: 1, 8, 15, 22 i 29; Desembre 2013: 6, 13, 20 i 27; Gener 2014: 3, 10, 17, 24 i 31; Febrer 2014: 7, 14, 21 i 28; Març 2014 : 7, 14, 21 i 28; Abril 2014: 4, 11, 18 i 25; i Maig 2014: 2, 9, 16, 23 i 30; amb motiu de la utilització dels lavabos i la pista per part de la comunitat musulmana per a la realització d'un acte religiós de pregària. Les hores a realitzar de setembre a desembre de 2013 serien 17 hores, a un preu / hora de 16,18 €, IVA inclòs, i també inclosa la revisió de IPC, amb un import de 275,06 €, IVA inclòs. Les hores a realitzar de gener a maig de 2014 serien 26 hores, a un preu / hora de 16,18€, IVA inclòs, i també inclosa la revisió de l'IPC, amb un import de 420,68 €, IVA inclòs. L'import total, pel període de setembre 2013 i fins el mes de maig de 2014 seria de sis-cents noranta-cinc euros amb setanta-quatre cèntims (695,74 €), dels quals 574,99€ corresponen a la base imposable i 120,75€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2013 501 34200 22700 Neteja equipaments esports del pressupost municipal.

- Pavelló de Palau: aprovació d'una neteja extraordinària de repàs dels vestidors i la pista, el diumenge 20 d'octubre de 2013, amb motiu de la realització del V Congrés Internacional de Judo Ciutat de Girona, amb un total de 2 hores de netejadora festiva,

per un import total de cinquanta-un euros amb quaranta-cinc cèntims (51,45 €), dels quals 42,52€ corresponen a la base imposable i 8,93€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2013 501 34200 22700 Neteja equipaments esports del pressupost municipal.

- Local Sefed: aprovació de tasques extraordinàries de neteja els dies 17, 19, 20, 21, 22 i 23 de novembre de 2012, amb motiu de la realització d'un curs intern de l'Ajuntament de Girona, amb 1 hora diària de neteja de manteniment, per un import total de cent setze euros amb vint-i-un cèntims (116,21 €), dels quals 96,04€ corresponen a la base imposable i 20,17€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2013 311 24100 22611 A) 2012/0036285 del pressupost municipal.

- Edifici Consistorial: aprovació de diferents neteges extraordinàries, motivades per diferents activitats de les Fires 2013 (Dia 25/10/2013 Pregó, neteja del pati, lavabo entrada i zona Alcaldia, amb un total de 4 hores de netejadora nocturna. Dia 27/10/2013 Castellars, repàs del lavabo entrada i vestíbul entrada, amb un total de 6 hores de netejadora festiva. Dia 29/10/2013 Jornada de portes obertes, repàs lavabo entrada i recorregut, amb un total de 9 hores de netejadora festiva). Tot això fa un total de 4 hores de netejadora nocturna i 15 hores de netejadora festiva, per un import total de quatre-cents vuitanta euros amb vuitanta-quatre cèntims (480,84 €), dels quals 397,39€ corresponen a la base imposable i 83,45€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2013 414 92000 22700 del pressupost municipal.

- Edifici Consistorial: aprovar l'adquisició de 6 dispensadors WC jumbo i 4 dispensadors de bobines de paper eixugamans pels lavabos de la 1a i 3a planta, per un import de tres-cents set euros amb cinquanta-cinc cèntims (307,55 €), dels quals 254,17€ corresponen a la base imposable i 53,38€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2013 414 92000 22700 del pressupost municipal.

- Aprovar la factura núm. 2675213, de 30 de juny de 2013, corresponent a tasques extraordinàries de neteja, els divendres del mes de juny de 2013 en el pavelló de Santa Eugènia, amb motiu de la utilització dels lavabos i la pista per part de la comunitat musulmana per a la realització d'un acte religiós de pregària, per un import de seixanta-tres euros amb seixanta cèntims (63,60 €), dels quals 52,56€ corresponen a la base imposable i 11,04€ corresponen a l'IVA calculat a un 21%. Amb càrrec a la partida 2013 501 34200 22700 Neteja equipaments esports del pressupost municipal.

- Aprovar la factura núm. 2652237, de 30 d'abril de 2013, corresponent a la substitució de la Sra. Encarna Vico de l'1 al 30 d'abril de 2013, per un import de dos mil quatre-cents quaranta euros amb trenta-vuit cèntims (2.440,38 €), dels quals 2.016,84€ corresponen a la base imposable i 423,54 € corresponen a l'IVA calculat a un 21%. Amb càrrec a la partida 2013 414 92000 22700 del pressupost municipal.

Segon.- Ampliar la garantia definitiva per un import de 150,49 €, que correspon al 5% del preu total anual de les ampliacions, IVA exclòs. Amb el següent detall:

- Ampliació del servei al Centre Cívic Santa Eugènia: 1.277,99€ anuals, IVA exclòs (5% = 63,90€)

- Ampliació del servei a l'Ajuntament Edifici Consistorial: 1.731,74€ anuals, IVA exclòs (5% = 86,59€).

Tercer.- Requerir a l'adjudicatària per tal que dins el termini de 10 dies hàbils, a comptar de la recepció de la notificació, comparegui a l'Ajuntament a formalitzar la modificació del contracte.

Quart.- Del present decret se'n donarà compte a la propera sessió plenària que se celebri.

S'adopta el present acord en consideració als informes emesos pels serveis de Serveis Socials, de data 3 de setembre de 2013, el servei d'Esports, de dates 5 de setembre i 16 d'octubre de 2013, el Servei Municipal d'Ocupació, de data 9 d'octubre de 2013, la secció de Serveis Administratius i Registre, de dates 21 i 22

d'octubre, i 18 de novembre de 2013, el servei d'Educació, de data 4 i 8 de novembre de 2013, i els informes emesos per "Cias Com 2000, S.L.", de dates 14 d'agost i 28 i 29 d'octubre, i 27 de novembre de 2013, i que, alhora, mereixen la seva aprovació.

Decret de l'Alcaldia de data 16 de desembre de 2013 relatiu a aprovació definitiva pressupost general exercici 2014.

1r.- No admetre els escrits presentats pel grup municipal socialista i ICV- EUiA com a reclamacions a l'acord d'aprovació inicial del pressupost municipal per a l'any 2014, per quant no es fonamenten en cap dels motius taxats que determina l'art. 170.2 del RDL 2/2004, i donar-ne coneixement al Ple Municipal en la propera sessió que es celebri previ informe a la comissió informativa d'Hisenda dels antecedents exposats.

2n.-Considerar definitivament aprovat el Pressupost General per a l'exercici 2014 integrat pel Pressupost municipal, així com el de la societat "Iniciatives i Projectes Municipals SA" i els dels organismes autònoms "Patronat Call de Girona" i "Organisme Autònom d'Educació Musical"

3r.- Procedir a:

a) Ordenar la seva publicació en el Butlletí Oficial de la Província, resumit per capítols de cadascun dels pressupostos que l'integren, en compliment del previst a l'art. 169.3 del RDL 2/2004. Igual publicació s'efectuarà en el tauler d'edictes de l'Ajuntament i a l'oficina d'informació d'atenció al ciutadà.

b) Remetre una còpia del mateix a l'Administració de l'Estat i a la Generalitat de Catalunya, de conformitat al previst a l'art. 169.4 RDL 2/2004.

Intervé el senyor Joan Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, em referiré als dos decrets que es troben escrits en l'ordre del dia. El primer és sobre Eulen, ja és una discussió que tenim amb la regidora d'Hisenda en més d'un ple. Ella molt amablement em va portar el llistat de tots els contractes, ampliacions que s'havien fet, però torno a manifestar una preocupació: pel volum que això està representant, per mi qüestiona el fet que aquesta empresa estigui com a actual contractant de l'Ajuntament assumint-ho tot, en la mesura en què acabarem al final del contracte, amb un percentatge força més elevat, no com el canal de Panamà, però força més elevat que el que era el contracte inicial. Des del meu grup ja els varem advertir que trobàvem el contracte inicial extremament, diríem, auster, tot i que l'austeritat ens agrada, però que vèiem difícil al llarg del mandat amb aquest contracte satisfer totes les necessitats de neteja de la ciutat, i més quan tots teníem previst que hi haurien ampliacions al llarg d'aquest mandat.

Penso que això ens ha de servir en un futur contracte per proposar allò que tens de present i fer-ho d'una manera prou folgada amb aquelles previsions de futur que vostès ja tenien en el cap que s'haurien de fer als anys 2013 i 2014. Sabien que s'havia de fer i que s'havia d'ampliar. No costava, penso jo, seqüenciar el contracte amb aquestes ampliacions.

Senzillament, jo penso que això és de rebut dir-ho i, en tot cas, d'errors, errors que es poden fer per bona fe, però errors, trobar una solució, una solució que assegurí més tranquil·litat en la contractació pública, i per tant, també, que en el moment en què es fan les ofertes a ningú se li escapa que si el contracte és més important, poden haver-hi ofertes que siguin més interessants per a l'Ajuntament.

Dit això, després ens ha sorprès el Decret d'Alcaldia del 16 de desembre. Últimament ja estic curat de sorpreses en veure que coses que fèiem fa un temps, ara es poden fer diferent. Un sempre havia pensat que l'Administració i que les lleis que contempla la nostra actuació eren com molt rígides, jo en tenia la idea que aquesta rigidesa obligava els governs. És cert que els governs poden fer de més, i jo recordo que

l'alcalde en la seva presa de possessió parlava de fer de més, de major transparència, de més competències al Ple, algunes competències les van transferir de les comissions informatives al Ple. I per tant, aquest canvi no em lliga. Sobretot un canvi no argumentat ni fonamentat, per exemple, en l'aprovació inicial del pressupost. Per part del Govern i del grup que li dóna suport i dels grups que es van abstenir donant-li suport, no figurava que aniria per decret l'aprovació definitiva. Jo penso que això ha agafat per sorpresa a amics i adversaris, que no enemics, amics i adversaris, ha agafat per sorpresa.

I la veritat és que aquells que hem fet apreciacions - que ja sé que en els pressupostos no es poden fer al·legacions, però sí que fem apreciacions - perquè es pogués completar o es pogués millorar el pressupost inicial, fins i tot en el nostre cas, ho comentàvem ara amb la Nuri Terés, hem fet propostes que són les mateixes que se'ns van acceptar en el pressupost de l'any passat i ara se'ns ha dit que no; eren les mateixes que en el pressupost de l'any passat, que ens semblava que en alguns temes milloraven el pressupost. I clar, no hem tingut temps, perquè no formem part de la Junta de Govern, ni de discutir-ho.

A mi em sembla que no és un bon procediment, és a dir, si vostès com a govern se n'estan sortint amb minoria, i se n'estan sortint, pacten amb uns, pacten amb els altres, bé, el que passa en la política, se n'estan sortint, jo penso que a mitja cursa que era el pressupost 2014, no canviar les regles de joc. Jo penso que canviant les regles de joc i aprovant-ho per decret no ajuda a la major transparència ni al millor funcionament.

Gairebé faria un prec que seria que la Secretaria ens digui totes les coses que poden canviar d'aquí a que acabi el mandat, una mica per saber-ho, a veure quantes coses més poden haver-hi al sarró que ens canviïn el que ha estat pràctica durant trenta anys. Jo no dic que tot allò que durant trenta anys funcioni no s'hagi de canviar. Per exemple, tinc dos mil o tres mil canvis que podríem fer a nivell de Catalunya o de l'Estat, evidentment que es poden fer molts i molts de canvis. Però en aquest aspecte, que jo penso que dóna joc al Govern i a l'oposició, que fa suar la samarreta al Govern, i ja va bé, que fa suar també l'oposició per argumentar el millor possible el seu vot, això és bo per als ciutadans.

Jo no sé si es pot desfer això, potser la Secretaria té un conill a la màniga que digui que aquest decret es pot convertir en una altra cosa, no ho sé. L'increïble Houdini era capaç de fer coses molt sorprenents.

En tot cas, en aquest Ple sí que demanaria que aquest decret quedés en el paper i que hi quedés, bé, *"lo que no puede ser, no pueder ser y además es imposible"*, ho deia un torero, no? Però, a veure, ja que això s'ha fet i semblava que no es podia fer, és millor esmenar el que no crec que sigui un bon precedent, penso que no és un bon precedent per a qualsevol govern. Imaginin que vostès estiguin a l'oposició a partir de l'any que ve, jo em penso que no els hi agradaria, perquè la veritat és que no els hi agradava gens, que el Govern fes coses sense que el Ple hi pogués participar. Jo sempre he pensat, en aquest cas, que potser sí que és bo, i vostès han millorat algunes coses que no feia bé l'anterior Govern, és cert, doncs, no canviïn allò que feia bé l'anterior Govern. El que no vagi bé, potser que ho canviïn, però allò que significa més transparència en el Ple, penso que val la pena de no canviar-ho.

Fa ús de la paraula la senyora Veray, qui expressa, en relació amb el que parlava el portaveu d'Iniciativa, el senyor Olòriz, efectivament, últimament hem viscut canvis de coses que donàvem per fet que funcionaven d'una altra manera, perquè sempre se'ns havia explicat que era així. I no cal que recordem l'última Junta de Portaveus, on varem tenir una discussió bastant dura sobre un tema, que en aquell moment del Ple passat també semblava que canviava.

Jo he de dir que, efectivament, és la primera vegada que veig que un pressupost s'aprova per decret i jo crec que cal ser sincer i dir que jo en tots els anys que fa que sóc aquí és el primer que no tenim dos debats de pressupostos. També dono per fet, i així se'ns ha explicat des del Govern, que es pot fer, és legal fer-ho, i per tant, no estan fent res mal fet.

El que vull dir és que - el senyor Olòriz deia sorpresa - a mi el que em va sorprendre va ser que en el Ple de pressupostos ningú es queixés del que el Govern deia aquí al plenari. Perquè jo recordo que la senyora Maria Àngels Planas i el mateix alcalde ho van dir en més d'una ocasió, que passaria això. El meu grup no va dir res més en aquell moment, perquè la negociació política per arribar a l'abstenció del pressupost ja l'havíem tinguda, i per tant, allò que el meu grup havia pactat o havia demanat i havia negociat amb el senyora Planas com a responsable de portar el pressupost en el plenari ja ho havíem fet i així ho vaig explicar quan vaig justificar la nostra abstenció. Per tant, jo vull dir - crec que això també és de justícia dir-ho - que em va sorprendre més que en aquell moment tothom donés per fet que entenia el que el Govern estava dient que passaria que no pas ara. A mi no m'ha sorprès veure-ho per decret, perquè en aquell moment jo vaig interpretar que aquí mateix ens ho estaven dient, no només la senyora Planas, sinó el mateix alcalde.

Per tant, en aquest sentit jo vull reafirmar que si hi hagués un altre ple de pressupostos, la posició del meu grup seria la mateixa que va ser en l'aprovació inicial, que la negociació política, perquè al pressupost és veritat que no es poden presentar al·legacions, la llei és molt clara, però sempre s'ha considerat o s'ha basat en negociacions polítiques a l'hora de tirar endavant un pressupost o no, amb aquelles coses que et demana l'oposició. Mai s'han aprovat al·legacions tal qual perquè no es poden aprovar, sinó que les negociacions han estat en el despatx i quan ha vingut aquí el pressupost ha vingut modificat en funció de les negociacions polítiques.

Al Ple del 2013, el meu grup no hi va donar suport i, per tant, no hi va haver negociació política; al del 2012 i al del 2014 sí, per tant, nosaltres, com dic, les negociacions ja les varem tenir, allò que li havíem de dir i demanar al Govern ja varem fer-ho, allò que es va poder acceptar ens va portar a l'abstenció, no al "sí". I, per tant, en aquest sentit nosaltres, malgrat s'ha demanat pel senyor Olòriz, i suposo que algun altre grup també ho demanarà, que hi hagués una altra vegada un debat de pressupostos en aquest Ajuntament, el meu grup tindria la mateixa posició que va tenir en aquell moment.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu de la CUP, qui manifesta, voldríem fer un parell de preguntes. Una relativa al decret d'Alcaldia pel que fa al tema d'Eulen, voldríem preguntar si tots aquests canvis que s'han produït, si realment, pel que a nosaltres ens dóna la sensació i per alguna conversa que hem tingut, s'han traduït en més precarietat laboral per als treballadors i les treballadores del servei de la neteja. Simplement voldríem preguntar si s'han efectuat les converses pertinents amb els sindicats i els diferents acords i si no hi ha hagut cap problema.

D'altra banda, i pel que fa al pressupost, ara el senyor Olòriz ho esmentava, que tots aquests canvis els han fet suar una mica la samarreta, doncs bé, si els regidors que són més veterans han suat la samarreta, als que som més novells ens han fet ballar una mica el cap, perquè la veritat és que els canvis que s'han anat introduint entre l'any passat i aquest, tot plegat ens ha marejat una mica. I nosaltres també haguéssim preferit el model que s'havia aplicat fins ara d'aprovació inicial i aprovació final, perquè és més democràtic, la ciutadania hi té més accés, més coneixement i probablement més participació.

Dit això i ja parlant de pressupost, fer una simple pregunta, que és un encàrrec d'una entitat: voldríem preguntar la fórmula que s'ha utilitzat -l'hi adrecem al senyor Berloso- per calcular el percentatge destinat a solidaritat i cooperació. Sabem que amb això hi

ha hagut molt de ball de bastons i molt de ball de xifres, i voldríem preguntar quin model han aplicat.

Fa ús de la paraula la senyora Sílvia Paneque, regidora del grup municipal del PSC, qui manifesta, nosaltres ens sumem també a aquesta petició o encàrrec de la Coordinadora d'ONG. Ja s'havia parlat anteriorment quan es van revisar els punts d'acord que havíem signat els diferents grups polítics de foment de la solidaritat i de la pau, que es faria un estudi de com s'estava calculant, exactament aquest 1 per cent sobre quina quantitat, si els costos de personal hi estaven inclosos o no hi estaven inclosos. En fi, per tant, demanem que es faci un estudi del 2010, 2011 i fins als pressupostos actuals de com s'ha anat calculant aquesta quantitat d'una manera clara, de tal manera que tots puguem saber aquest 1 per cent sobre quina quantitat es calcula.

I finalment, es fa un segon debat de pressupostos, això sí, nosaltres també sorpresos de la via escollida, a través de decret d'Alcaldia. Ens sembla una manera poc ortodoxa i ens sembla que està en un punt de l'ordre del dia que no li correspon. No entenem sincerament per què no s'han volgut considerar les al·legacions als pressupostos, amagant-se o emparant-se darrere la no-admissió. Com deia el senyor Olòriz, l'any passat el redactat de les nostres al·legacions era molt similar, fins i tot en algun cas exactament idèntic, no entenem per què l'any passat es considerava que sí invocava la legislació i aquest any, en canvi, es determina que no invoca i, per tant, és com si aquestes al·legacions no existissin.

Nosaltres ja ho varem expressar en el Ple d'aprovació inicial que aquests pressupostos no són els nostres. També varem fer una negociació política, varem entendre que aquest era el temps per fer aquesta negociació, però en cap cas varem entendre que no es considerarien les al·legacions, i per això nosaltres ens varem abstenir, perquè aquests no eren els nostres pressupostos, no són els que nosaltres haguéssim fet.

I una de les maneres que els grups municipals tenim de presentar la nostra alternativa i, per tant, de posar en evidència aquestes diferències entre els pressupostos de l'equip de govern i els que haguéssim fet nosaltres són les al·legacions. És més, jo diria que forma part de la responsabilitat política dels diferents grups municipals no quedar-se en una crítica fàcil, sinó presentar una alternativa a aquests pressupostos en forma d'al·legacions.

La Llei d'Hisendes Locals ho regula i ho permet, de fet, ho ha fet durant trenta-dos anys, i si hi ha voluntat política, aquestes al·legacions es podien haver admès i estimat o desestimat, però, en qualsevol cas, s'haguessin pogut admetre. Ho admet el mateix decret quan diu que aquestes al·legacions –es refereix a les d'Iniciativa i a les del Partit Socialista– es refereixen a qüestions de caràcter estrictament polític relatives a la conveniència i oportunitat des d'un punt de vista polític del destí i inversió dels recursos municipals. Doncs, això es respon precisament contraargumentant i estimant o desestimant; no es respon a criteris o estimacions polítiques amb un decret fent veure que aquestes al·legacions no existeixen.

Per tant, com deia, si la legislació ho permet, el que ens queda és la voluntat política, la nostra de presentar alternatives i la seva de negar per decret la seva existència.

I recordava jo també quan a principis del 2011 el senyor Puigdemont parlava de les bases del canvi en els següents termes: "cal un esforç colossal per apostar per la transparència". No imaginàvem en aquell moment que l'esforç colossal es referia a signar un decret que nega la possibilitat als grups municipals de presentar propostes polítiques alternatives.

I també ens deia: "Aquesta manera de fer política seria oposada a la que practiquen els socialistes". Miri, aquí sí que li haig de donar la raó, en trenta-dos anys mai

s'havien aprovat uns pressupostos per decret; efectivament, són maneres oposades de fer política.

Ens hem abtingut en els pressupostos en dues ocasions perquè hem pogut incidir en aquelles partides que per nosaltres són prioritàries, en els dos eixos en què creiem que cal incidir en la situació actual: ocupació i serveis socials.

Però hem vist també lamentablement que això no és suficient i així també els ho hem fet arribar en les diferents reunions de negociació que hem tingut. No és suficient abocar recursos a una partida si el disseny dels programes finançats amb aquests recursos és lenta, i posem com a exemple els plans de xoc contra la pobresa, o si aquestes accions es fan de manera aïllada i no es tracten els problemes de manera global, i poso d'exemple les polítiques d'habitatge, que en parlarem més endavant, o el tractament de residus.

La Girona del futur es construeix amb les decisions del present i, sincerament, amb la seva acció de govern no veiem ni les decisions del present ni la voluntat ni la capacitat ni l'ambició de transformar la realitat, hi veiem la voluntat de superar un tràmit administratiu, retòriques i anuncis grandiloqüents buits de contingut.

El seu joc de geometria variable sembla que està esgotant bones voluntats de diferents grups polítics i entitats. Els demanem, doncs, tal com hem fet en les diferents reunions amb vostès, i els ho torno a dir, gestos, un millor retorn cap als gestos que fem diferents grups municipals per a la bona governabilitat de la ciutat.

Intervé el senyor alcalde qui comenta, la senyora Maria Àngels Planas farà alguna resposta, jo després hi afegiré algun comentari. Respecte a Eulen, senyora Planas.

Pren la paraula la senyora Mª Àngels Planas, regidora delegada d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, respecte a Eulen, no fem ni més ni menys del que s'havia fet en la legislatura anterior, el que passa que nosaltres en donem compte al Ple i abans no se'n donava compte, aquesta és la diferència. Però també cal dir que sí que hi ha nous equipaments i, per tant, nosaltres estem mirant, perquè vostès saben, qui hagi portat contractació ho sap, que en el contracte d'Eulen hi ha un 10 per cent per poder haver-hi aquestes diferències d'incrementar la neteja. Com aquest any hi ha nous equipaments, com és les Beates, com són els centres cívics, estem mirant de fer un concurs o veure com ho hem de fer per fer l'ampliació i que hi puguin participar altres empreses, en aquest sentit. Aquí les diferències que nosaltres portem són, per exemple, neteges per qüestions de fires i per temes especials, però pel que fa als nous equipaments sí que estem mirant de fer un nou contracte per encabir aquests nous equipaments.

Pel que fa al tema del pressupost, en primer lloc, dir que no s'aprova per decret, amb una simple diligència per part de la secretària n'haguéssim tingut suficient, no calia un decret. Per què ho hem passat pel Ple? En primer lloc, perquè així se'ns va demanar, no teníem res a demanar, i per tant, no és un decret d'Alcaldia, que quedi clar que amb una simple diligència n'haguéssim tingut prou.

També cal dir que en trenta-dos anys mai s'havia admès cap al·legació, per tant, com si ho haguéssim volgut passar catorze vegades, perquè mai s'havia admès cap al·legació. Què passa? Des de Secretaria se'ns va advertir molt clar l'any passat, per part de Secretaria ens varen dir que si en un pressupost tu admets al·legacions has de tornar-ho a fer, públicament, has de tornar a donar audiència pública per tal que tornin passar al·legacions. I per tant, així se'ns va dir des de Secretaria que no ho estàvem fent de la manera correcta.

Per què abans no havia passat? Doncs, perquè mai no s'havien aprovat al·legacions. I aquí en aprovar-se al·legacions l'any passat va ser quan se'ns va repetir des de Secretaria que no estàvem fent les coses correctament i que el correcte era fer el que

nosaltres estem fent ara, com ho estan fent tots els altres ajuntaments de la província de Girona i de les comarques de Catalunya.

Llavors, aquestes al·legacions es dirigeixen al Ple i per això hem volgut fer aquest acte administratiu.

Pel que fa a les participacions, s'ha pogut participar en el Ple, es va poder dir, com ha dit la senyora Veray, tot el que es va voler dir en l'aprovació del pressupost que varem portar en el seu moment. I jo vaig repetir moltíssimes vegades, i ho vaig repetir tant abans del Ple com en el Ple, que només fèiem una sola aprovació, perquè així se'ns havia dit des de Secretaria que no estàvem fent les coses correctament. I vaig dir que la llei deia molt clarament, la Llei d'Hisendes Locals, en l'article 169, que es podien presentar reclamacions i que la seva exposició pública, conforme a l'article 170, només per tres dels motius taxats: per no haver-se ajustat a l'elaboració de l'aprovació dels tràmits establerts per la llei, per ometre el crèdit necessari per al compliment d'obligacions existents a l'entitat local i per ser manifesta la insuficiència d'ingressos en relació a les despeses pressupostades. Cap d'aquests supòsits s'ha donat i per això no s'ha admès.

De totes maneres, això sí que els ha sorprès i s'han queixat, però quan es va dir que les convalidacions s'havien de votar no vaig veure de ningú cap queixa. Varen votar-les i també va ser un altre canvi.

Per tant, nosaltres fem el que diu la llei i el que és correcte. Si ara nosaltres tornéssim a fer un altre debat, admetre al·legacions, hauria d'haver-hi una altra vegada exposició pública i tornaríem estar una altra vegada al mateix, perquè no s'estava fent bé. Ho repeteixo, abans es feia d'aquesta manera perquè no s'admetia cap al·legació, durant trenta-dos anys no s'ha admès cap al·legació.

Intervé el senyor Berlosó, qui exposa, en relació al tema de l'1 per cent, el càlcul, ho comprovarem, varem dir que s'havia fet sobre ingressos no gravats. Tal com vostè demana que es faci un estudi de tots els exercicis anteriors, el farem i veurem exactament quin tant per cent representa sobre els ingressos en tots els exercicis anteriors.

Així i tot, dir que la quantitat assignada en el pressupost aquest any creiem que és més que suficient per atendre els objectius que des de cooperació volem abastar. Prova d'això és que més o menys la mateixa quantitat es va pressupostar al curs 2013 i hi ha hagut un romanent.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, només un comentari en relació a la qüestió del pressupost, perquè s'han formulat una sèrie d'afirmacions que convé també aclarir. La regidora ja ho ha fet, jo crec que ho ha fet amb encert, només recordar-los algunes coses: la primera és que vostès han estat testimonis, i crec que no ho poden negar, i menys furar en el debat que tenim sobre la transparència o la participació en el Ple, el fet que en aquest Ple es dona compte de moltes més coses de les que no es donava compte abans. Punt número 1.

Punt número 2: que hi ha més competència en el Ple, ho ha reconegut el senyor Olòriz; per tant, és un fet evident.

Punt número 3: les convalidacions, com ha recordat la senyora Planas, es voten i, per tant, són objecte d'un debat. Em poden dir en els trenta anys precedents en quin punt havíem pogut tenir un debat i votació sobre convalidacions? Mai. Per tant, tot això són guanys que hem anat incorporant. I, efectivament, en pressupostos i en ordenances probablement els pressupostos i ordenances debatuts i aprovats en el que portem de mandat han estat els més dialogats, negociats, controvertits en el Ple mateix, en diversos plens que hem hagut de fer, per tant, més debatuts que mai, jo diria de tota la democràcia municipal gironina, amb tota sinceritat. I crec que això també ho aguanta l'estadística. Han estat i són encara, i aquests no són una excepció, objecte de

profunds debats i negociacions. I el fet que avui estiguem parlant dels pressupostos indica que no hi havia cap voluntat de furar un debat o els debats que facin falta en el Ple per parlar dels pressupostos. Perquè estic convençut que no s'acabarà aquí, perquè el dia que portem, per exemple, una modificació de crèdit, si és que l'hem de dur, segur que tindrem un debat de pressupostos, només faltaria que no el tinguéssim. I el fet que hàgim pogut debatre'l no ha impedit, és a dir, ha estat perfectament compatible, volia dir, amb aquestes reflexions de tipus jurídic que ens ha fet la regidora a instàncies també de la Secretaria General. No és incompatible el poder donar un procediment i una tramitació determinada en el pressupost amb el fet que puguem tenir, com hem tingut aquí i tindrem tantes vegades com calgui, un debat a l'entorn dels pressupostos.

I al final, una última reflexió: és veritat, hi havia un ple de pressupostos a dues voltes. La segona volta era virtual, perquè no hi ha hagut mai una sola al·legació de l'oposició que ha entrat en segona volta, mai. I resulta que arran del fet d'haver-ho fet l'any passat, senyor Olòriz és quan se'ns adverteix que jurídicament no és un procediment correcte. Per tant, jo els convido, perquè crec que tots plegats, i a més a més agraeixo el suport dels grups que es van abstenir, tots plegats hem dedicat molt de temps i molt d'esforç a dialogar i a negociar uns pressupostos perquè tiressin endavant.

Ja hem fet aquest esforç, jo crec que l'hem fet molt bé. I crec fins i tot que a més a més el resultat final diu molt a favor, precisament, de la feina de tots els grups. Òbviament, jo puc dir-ho en nom del Govern, però ho vull dir també en nom de l'oposició, que ha ajudat a fer uns pressupostos que crec que són bons, sincerament. El fet que ara no haguem de passar el ritual de votacions i no votacions, però que en canvi puguem estar debatent perfectament sobre els pressupostos no li treu en absolut tota la força que li hem donat i que li hem imprès en aquesta nova etapa d'elaborar i aprovar pressupostos, ordenances o altres assumptes que vénen en el Ple i que abans no hi anaven.

No és amb ànim de polèmica, aquesta meva intervenció, sinó de recordar que jo crec que hi ha una gran coherència amb el que anem fent fins ara.

Els anuncio que segurament hi haurà canvis, és clar que sí. Fixin-se, acaba d'aprovar-se una llei que es diu LRSAL que canvis en preveu uns quants i, precisament, no tots en la bona direcció, alguns sí, però no tots en la bona direcció. I això obligarà a fer, a practicar canvis, i alguns tenen a veure amb els pressupostos. Vostès ja ho han vist això, quin és el mecanisme d'aprovació de pressupostos en el cas, per exemple, que no hi hagi l'aprovació d'un pressupost en un exercici venint d'un projecte de pressupost prorrogat. Ja ho han vist, serà la Junta de Govern. I així altres qüestions que canvien.

I, senyor Olòriz, és clar que hi haurà canvis, perquè hi haurà canvis legislatius que ens obligaran a fer canvis o, miri, en el cas de les convalidacions, que potser descobrirem mecanismes que els llegirem en favor sempre del Ple, i les convalidacions és un cas claríssim que haguéssim pogut fer veure que no passava res i continuar com sempre i ningú se n'hauria adonat. I en canvi, hem decidit que les convalidacions –i ara en tindrem una– han d'anar al Ple i són objecte de debat.

Per tant, ho dic simplement sense ànim de polemitzar i entenc les seves reflexions, i em penso que vostès amb la regidora han treballat, encara que no s'hagi arribat a acords, intensament.

(Demana la paraula el senyor Olòriz)

Senyor Olòriz, molt breument, perquè no és torn de precís i preguntes i, en tot cas, si hi ha algun precís i pregunta el podrien deixar per al final.

Pren la paraula el senyor Olòriz, qui manifesta, breu perquè, a veure, sempre s'aprenen coses i, per tant, és important passar la vida aprenent. Mai hem estat sols els polítics, sempre hem tingut secretaria i intervenció, sempre, i mai recordo que el

Govern els fes callar en res, mai recordo que el Govern digués: “No, això ens ho amagarem i això no ho presentarem a ple perquè no ens va bé”. No recordo cap document de cap secretari i secretària o interventor dient que es feia malament. Durant trenta-cinc anys hi ha hagut governs de majoria absoluta o de coalició de mandat i això no havia passat mai.

I encara més, l'any passat vostès haurien pogut aprovar per decret el pressupost inicial, perquè era així, van tenir els vots, les abstencions, per fer l'aprovació inicial. I mirin el xou que hi va haver, hi havia la mateixa secretària, el mateix interventor, vostè va suar tinta per aconseguir que s'aprovés el pressupost amb un altre partit, va estar a punt fins i tot d'una moció de confiança. I tot això era a la llei existent i ningú ho sabia? Ha aparegut el conill a la txistera últimament? D'això em queixo. Perquè jo com a polític he de prendre les decisions i fonamentades, i sempre he pensat que les havia pres, i no com a arbitrietat política del present. D'això em queixo.

I per tant, vull que estigui en acta, això és bo, en els plenaris es pren acta, la queixa formal d'aquest grup i de mi en concret que s'hagin canviat les regles del joc quan l'any passat amb les mateixes regles del joc van haver-hi unes decisions totalment diferents.

I sí, a mi em fa molta por l'aplicació de la llei espanyola respecte a règim local, em fa molta por, i espero que tinguem, ja li ho vaig comentar un dia, si cal un ple extraordinari per poder parlar de les repercussions d'aquesta llei en la democràcia municipal i què haurem de fer per estalviar-nos els problemes democràtics a l'espera que aquest país pugui fer la seva pròpia llei de règim local en plena llibertat.

Intervé la senyora Sílvia Paneque, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, molt breument, per aclarir alguns termes. Ens deia que s'ha negociat o que s'està negociant més que mai en aquest mandat. Bé, evidentment, vostès van escollir governar en minoria, no cal que li ho recordi, per tant, això és normal en un govern que està en minoria.

Sobre l'admissió de les al·legacions, fixi's que cap de nosaltres, cap grup municipal ha posat en dubte que aquesta via no sigui legal, el que diem és que no ens sembla la més correcta ni la més idònia, i el que diem és que això és un tema de voluntat política, i vostès han tingut la voluntat política de capar aquest debat.

I que, evidentment, vostè està en minoria i negocia, però quan ha tingut l'oportunitat d'escollir una via de més diàleg i de fer un segon debat de pressupostos o actuar per decret, ha actuat per decret. Per tant, això ens fa pensar com actuaria si no estigués en minoria.

Per tant, senyora Planas, evidentment que les al·legacions probablement ens les hagués desestimat, però almenys hagués hagut de fer l'esforç de fer una estimació o desestimació i contraposar models, que és el que es fa en el segon debat de pressupostos, en definitiva. Nosaltres presentem unes alternatives i vostès en tenen unes altres i estem contraposant models polítics, i això és el que vostès amb aquest decret han capat.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, com que han estat al·ludits la secretària general i l'interventor, no sé si la senyora secretària vol fer algun comentari.

Intervé la senyora M. Glòria Gou, secretària general, qui fa una puntualització per reafirmar que en cap cas s'aprova definitivament el pressupost per decret de l'Alcaldia, és només, i ho diu en el propi decret, considerar-lo aprovat definitivament. És el mateix pressupost que es va presentar a aprovació inicial i, per tant, és innecessària una nova resolució.

La diferència de per què els altres anys no havia passat, potser perquè ens varem trobar amb la paradoxa l'any passat que s'havia aprovat inicialment el pressupost i no

s'aprovava definitivament. Això impedia a l'alcalde, per exemple, interposar una moció de confiança, perquè un dels requisits que se li demana és que no hagi obtingut l'aprovació inicial del Ple. Llavors, ens varem trobar amb una situació que no s'havia donat en cap municipi conegut, perquè va ser objecte de consulta per part de molts altres ajuntaments, de tenir un pressupost inicial aprovat i que no es podia aprovar definitivament. Això és el que ens va fer obrir els ulls de dir que no podia donar-se aquest supòsit, perquè no estava previst legalment. És impossible que es doni aquesta circumstància. Per tant, s'ha optat per fer un decret, per donar-ne l'assabentat al Ple i que és del tot innecessària la seva aprovació, perquè és el mateix document que, a més a més, està vigent des de l'1 de gener i que, per tant, el decret és un simple assabentat que, com deia la regidora, amb una diligència hagués estat suficient, com en molts altres temes, com per exemple les ordenances, que amb una diligència de la Secretaria o amb una certificació que no s'han presentat al·legacions es consideren aprovades definitivament.

La història ve del problema o de la situació amb què ens varem trobar en l'exercici anterior.

El senyor alcalde agraeix la intervenció de la secretària i demana a l'interventor, senyor Carles Merino, si vol afegir-hi alguna cosa. El Sr. Interventor refusa l'ofertament. Passaríem al punt quatre de l'ordre del dia que són les convalidacions. Abans d'entrar a parlar d'aquest punt, excuso a la senyora Muradàs que per raons d'incompatibilitat del seu càrrec a la Generalitat s'ha d'absentar del debat i votació.

4. CONVALIDACIONS

* 1. Exercir l'acció administrativa, presentant les al·legacions que s'adjunten com Annex 1, en relació a la Resolució GRI/2715/2013, de 19 de desembre, de distribució als municipis de Catalunya de la participació en els ingressos de la Generalitat integrada en el Fons de cooperació local de Catalunya, any 2013, publicada en data 27 de desembre de 2013, en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

2. Interposar recurs contenciós administratiu davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, com a part recurrent contra la Resolució GRI/2715/2013, de 19 de desembre, de distribució als municipis de Catalunya de la participació en els ingressos de la Generalitat integrada en el Fons de cooperació local de Catalunya, any 2013, publicada en data 27 de desembre de 2013, en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

I en el seu cas, a la vista de la sentència que recaigui i els seus fonaments jurídics, interposar els recursos que procedeixin, fins a obtenir resolució definitiva inapel·lable.

Aquest acord, serà ratificat pel Ple de l'Ajuntament a la propera sessió que se celebri.

Pren la paraula la senyora Sílvia Paneque, regidora del grup municipal del PSC, qui manifesta, primer expressar la nostra sorpresa perquè aquesta qüestió no va ser tractada a la Comissió Informativa d'Hisenda, com que és un tema econòmic i lligat amb els pressupostos, o en alguna comissió informativa, nosaltres no en teníem coneixement, per tant, hem tingut poc temps per veure-ho amb profunditat. En qualsevol cas, i llegint el recurs proposat per la Federació de Municipis de Catalunya m'imagino, doncs, que el recurs que es farà tindrà similituds, bé, també és una qüestió que volíem saber.

Us felicitem, en aquest cas, per ser exigents amb la Generalitat seguint allò que tantes vegades els hi havíem dit que més enllà dels colors polítics s'havia de ser exigent i seguint l'exemple d'ajuntaments com Granollers, Hospitalet, Mollet i Santa Coloma.

I ens agradaria preguntar, ja que no ho hem pogut veure amb profunditat, hem vist

algunes taules de càlculs, quina incidència té a nivell econòmic en els pressupostos de l'Ajuntament de Girona perquè hem vist un zero a la taula que ens ha espantat una miqueta. Llavors, volíem saber quina incidència té en euros.

Intervé el senyor alcalde, qui exposa, aquesta és una decisió que no varem trigar ni cinc minuts a prendre, perquè ens semblava que era indiscutible que el repartiment del Fons de Cooperació Local és un repartiment que hem de contestar, perquè en molts de municipis, especialment a les grans ciutats, ens deixen a zero fent servir un argument que no compartim, que és l'increment de la PIE. Ens sembla que no és un criteri, en tot cas, per acceptar-ho, bo i entenent els fonaments que porten a la Generalitat a prendre aquestes mesures, perquè, evidentment, els diners que han arribat són menys dels que hi havia i algun tipus de repartiment s'havia de fer. Però nosaltres el contestem i, per tant, defensarem la posició de l'Ajuntament de Girona fins allà on calgui i on faci falta.

Nosaltres en previsió que hi hagués, que no ho sabíem, perquè això va arribar el 27, el decret és del 27 de desembre, a mitges vacances, fixi's que nosaltres el dia 9 és quan presentem el decret i, per tant, tampoc teníem massa temps en les comissions informatives de parlar-ne, però com que s'acabaven terminis per presentar al·legacions, que és una cosa, i després el recurs, que n'és una altra, ens semblava que havíem d'anar, diguem-ne, a l'idea perquè no es passés el termini.

Però nosaltres havíem estat prudents, havíem fet una previsió de la meitat del que teníem previst, no, senyora Planas?. Si, per tant, habitualment rebem de l'ordre de 400 i escaig mil euros, la previsió era d'uns 200 i escaig. Per tant, aquesta és la quantitat que no s'ingressarà. Tot fa pensar que el 2014 hi haurà altra vegada l'aportació de 400 i escaig mil euros, per tant, hi haurà un any, que és aquest any que nosaltres hem de lluitar per recuperar, que quedarà a l'aire, i per tant a discutir quin acord, jo crec que ha d'haver-hi un acord polític amb el conjunt de forces municipalistes i d'ajuntaments que estem en la mateixa direcció. Aquí no hi ha colors polítics que valguin. Un acord polític per desbloquejar una situació que ens sembla que no és justa per a molts dels nostres ajuntaments i, naturalment, per al cas de Girona.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la convalidació a votació queda aprovada per unanimitat.

En aquest moment de la sessió s'incorpora novament la senyora Isabel Muradàs.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'HISENDA I GESTIÓ MUNICIPAL

5. Aprovar el Plec de Condicions econòmiques, administratives, tècniques i facultatives particulars que han de regir la concessió demanial per a l'explotació d'una planta de triatge de paper i cartró sobre una finca municipal de 3.170 m².

Vistes les sol·licituds de la Fundació Privada Tirgi del dies 13 de març de 2013, amb número de registre d'entrada 2013012012, i 26 de setembre de 2013, amb número de registre d'entrada 2013047305 mitjançant les quals sol·liciten la cessió d'un terreny industrial per poder desenvolupar un projecte de creació de llocs de treball per a persones en risc d'exclusió mitjançant l'explotació d'una planta de triatge de paper i cartró.

La relació jurídica entre l'Ajuntament de Girona i la "Fundació Privada Tirgi", als efectes de l'ocupació de l'espai de domini públic s'entén en la modalitat jurídica de concessió demanial, prevista i regulada als articles 59 i següents del Decret 336/1998, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament del Patrimoni dels ens locals i en els articles 93 i següents de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, de

Patrimoni de les Administracions Públiques.

El termini de vigència de la concessió serà de 30 anys, computats a partir de la data d'adjudicació definitiva de la concessió demanial.

A la vista de l'informe emès pels Serveis Socials de l'Ajuntament en relació a la funció social de la "Fundació Privada Tirgi" i de l'informe emès pel Servei de Sostenibilitat i Participació Ciutadana en relació a l'oportunitat de cedir a aquesta Fundació un solar municipal per a la instal·lació d'una planta de triatge de paper i cartró, procedeix efectuar un procediment d'adjudicació directe conforme al que disposen els articles 93 i 137.4 de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, de Patrimoni de les Administracions Públiques, en motiu de l'interès general que representen el projecte de creació de llocs de treball per a persones en risc d'exclusió social i l'activitat a desenvolupar i constata en el mateix informe de Sostenibilitat i Participació Ciutadana que es tracta de l'únic Centre que treballa i té experiència en qüestió de residus, i conseqüentment la capacitat necessària per l'exercici d'aquesta activitat.

D'acord amb l'article 60 del Decret 336/88, de 17 d'octubre, el plec de clàusules administratives l'aprova el ple de la corporació, amb informe previ del secretari i de l'interventor, i s'ha d'exposar al públic en el tauler d'anuncis i en el Butlletí Oficial de la Província per un termini de 30 dies com a mínim, en el qual es poden formular reclamacions i al·legacions.

Primer.- APROVAR el Plec de Condicions econòmiques, administratives, tècniques i facultatives particulars que han de regir la concessió demanial per a l'explotació d'una planta de triatge de paper i cartró sobre una finca de 3.170 m² qualificada de sistemes d'infraestructures de serveis tècnics propietat de l'Ajuntament de Girona, i disposar la seva exposició al públic en el Tauler d'Anuncis i Butlletí Oficial de la Província pel termini de 30 dies hàbils per a que s'hi puguin presentar reclamacions, de conformitat amb l'article 66 del Decret 336/1988, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament del Patrimoni dels ens locals.

Segon.- Adjudicar directament la concessió demanial per a la instal·lació i explotació d'una planta de triatge de paper i cartró qualificada d'infraestructura de serveis tècnics, segons els articles 93 i 137.4 de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del Patrimoni de les Administracions Públiques a l'entitat "Fundació Privada Tirgi", NIF G55160246 que quedarà en suspens si es presentessin reclamacions contra el plec, fins a la seva resolució.

Tercer.- Requerir a "Fundació Privada Tirgi", NIF G55160246, per a que constitueixi davant la caixa de la corporació i de conformitat amb qualsevol de les formes admeses en dret, la fiança d'import 53.435,57 € que correspon al 3% del valor del domini públic i obres, dins dels quinze dies següents a la finalització del termini d'exposició al públic del plec de clàusules particulars i adjudicació directe de la concessió demanial, a l'empara del que s'estableix a l'article 68 del Decret 336/1988, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament del Patrimoni dels ens locals, prèvia acceptació per part de "Fundació Privada Tirgi" de les condicions que regularan la present concessió demanial.

Presenta la proposta la senyora Mª Àngels Planas, regidora delegada d'Hisenda i Gestió Municipal, que exposa, el 13 de març del 2013 i el 26 de setembre del 2013 la Fundació Tirgi va sol·licitar la cessió d'un terreny a la zona de Mas Xirgu de 3.100 metres quadrats, que és propietat municipal, per desenvolupar un projecte de creació de llocs de treball per a persones amb risc d'exclusió. El que es vol fer és l'explotació d'una planta de triatge i de paper i cartró, i que comportarà la creació de quinze llocs de treball de característiques especials.

La durada de la concessió és de trenta anys. El cànon consistirà en els serveis que la planta de triatge posarà a disposició de l'Ajuntament de Girona en la recollida del paper i cartró i de l'emmagatzematge de vidre. I també es computarà com a valor del

cànon l'estalvi que suposarà per a l'Ajuntament la disminució del recorregut de transport del material a reciclar respecte al recorregut actual que s'estava fent per la repercussió que representa la distància, el temps, el consum, la maquinària i el combustible.

S'haurà de constituir una fiança de 53.400,57 euros, un 3 per cent del valor de domini públic de les obres, el que és el terreny i la construcció. I hi han informes en l'expedient favorables emesos per Serveis Socials i també emesos pel Servei de Sostenibilitat en motiu de l'interès general que representa aquesta projecció de creació de llocs de treball per a les persones amb risc d'exclusió social, i també informes d'Urbanisme. Per tant, el que portem a aprovació del Ple és el plec de condicions econòmiques i administratives i l'adjudicació d'aquesta concessió demanial.

Obert debat, intervé la senyora Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui manifesta, em sap greu com s'ha portat aquest tema. Sí que és veritat que hem tingut un parell de converses amb el regidor Fàbrega on ens ha ensenyat els plànols on s'hauria de situar aquesta nova planta. Però, és clar, estudiant una mica l'expedient, que només hem tingut opció de veure l'expedient ara aquests últims dies, se'ns obren una sèrie d'interrogants en un tema al qual voldríem votar a favor, però que no podem votar a favor. I els explicaré una mica per què.

A veure, la cessió dels terrenys és certament per desenvolupar un servei de tractament de paper, cartró i vidre que és necessari, absolutament d'acord. Això estava ja previst a les instal·lacions de la planta de Campdorà, que no s'ha pogut dur a terme, però és evident que era una necessitat que nosaltres ja contemplàvem. Però tal com s'ha fet no s'ha fet ben fet: no s'ha vinculat ni al mateix servei de tractament que ara té Tirgi en virtut d'un concurs fet per Trargisa en el mandat anterior i que ha expirat, ni tampoc es vincula al mateix preu del servei. De forma que podria donar-se la paradoxa que un cop feta la cessió a Tirgi el preu de valorització que cobra l'Ajuntament disminuís sense que aquest pogués fer servir la cessió com a argument per mantenir-lo. O pitjor encara, que el servei s'adjudiqués a una empresa diferent que el fes en un altre lloc mentre Tirgi continua treballant per a empreses privades en uns terrenys municipals.

En resum, la intenció és bona, però la gestió francament és dolenta, per no dir altres paraules.

A veure, nosaltres el que plantejem és que en uns moments en què aquest tema és absolutament un tema sensible, estem parlant de quinze llocs de treball, d'un centre especial de treball, etcètera, però també en aquests moments –i demanàvem celeritat i no es nota gaire– estem treballant per fer unes clàusules socials que contemplin la protecció, precisament, d'aquest tipus d'empreses i d'aquest tipus de serveis.

Nosaltres els demanem que ho retirin, que ho retirin, que ho presentin el mes vinent i que paral·lelament acabem aquest document de clàusules socials i fem les coses ben fetes, perquè si no, és anar fent pedaços, anar fent pedaços i anar fent vestits a mida en funció, de què? No sabem de què. Per tant, a nosaltres ens agradaria que això s'aprovés per unanimitat, una cessió de trenta anys és una cessió important que passarà aquest Govern, aquest Ple i molts altres, per tant, demanàriem que les coses es fessin ben fetes i per unanimitat. I com que presenten una sèrie d'interrogants i coses no massa ben resoltes i paral·lelament, com els hi dic, estem treballant conjuntament els grups municipals i tècnics i empreses del tercer sector en aquest tema de les clàusules socials, demanàriem ajornar-ho per al mes vinent quan tinguem les coses fetes. Aquesta és la nostra posició.

Fa ús de la paraula el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, quan a nosaltres ens va arribar aquesta informació, nosaltres en principi valorem positivament que la gestió dels residus deixi de ser gestió de residus per

passar a ser gestió dels recursos. Pensem que l'esquema en què ens varem instal·lar fa uns anys de fer grans plantes de tractament repartides pel territori s'ha demostrat que és un esquema totalment inviable i la mateixa crisi s'ha encarregat de demostrar-ho. Nosaltres pensem que el complex que hi havia planificat a Campdorà no era el més adient, perquè sovint aquests macrocomplexos el que acaben fent és distorsionar la pròpia gestió dels recursos i dels residus i llavors els sistemes de gestió han d'acabar adaptant-se a aquests grans macrocomplexos. A les comarques gironines tenim un parell de projectes, tenim el tema de Lloret, que això, aquesta gran planta, distorsionarà moltíssim el sistema de tractament de gestió de recursos i de residus en el conjunt de les comarques gironines i concretament en algunes àrees.

Dic tot això perquè probablement això que els explico escapa una mica de l'àmbit competencial del que estem avui ara en aquest moment tractant, però nosaltres sempre insistim que pel que fa a la gestió de recursos i de residus no s'ha de perdre en cap moment la perspectiva global.

Dit això, nosaltres valorem positivament que hi hagi petites plantes de gestió repartides pel territori, dimensionades, no sobredimensionades, que estiguin relativament a prop dels centres d'emissió de residus i que aquestes plantes siguin prou eficients com per reciclar amb més eficiència i com perquè el problema de proliferació de residus no es desenvolupi més.

Dit això, a nosaltres també, estudiant-ho bé, ens ha generat uns certs dubtes el fet que fem aquesta cessió. Nosaltres seríem més partidaris també –sé que això no li he comentat avui, senyora Planas–, però nosaltres seríem més partidaris que en el marc d'aquesta Comissió de Contractació Social es treballés més a fons i no tinguéssim després cap mena de problema.

Nosaltres som totalment favorables a que aquests serveis no els guanyin empreses multinacionals, que fan una mica el mateix paper que els fons voltors i el que fan és dedicar-se a acaparar serveis públics d'ajuntaments i a desplaçar les empreses del territori. Però atès que tenim aquests dubtes, nosaltres optarem per una abstenció de prudència i també demanem que això es pugui tractar i parlar en aquesta Comissió de Contractació Social que hem engegat des de fa uns mesos.

Intervé el senyor Joaquim Bonaventura, regidor del grup municipal del PSC, qui manifesta, tenim alguns dubtes en relació a l'empresa que gestionarà aquest tema seria Tirgi Societat Limitada, però, pel que jo entenc o pel que entenem, la cessió es fa a la fundació privada Tirgi. Són dues formes jurídiques diferents. És a dir, la que prestarà els serveis serà Tirgi Societat Limitada, però a qui fem la cessió del terreny és la fundació privada Tirgi, que en qualsevol cas Tirgi és una empresa privada, a part de la fundació, la societat Tirgi al darrere, tot i que contracta persones amb discapacitat i que és centre especial de treball, no és una entitat de capital social, és a dir, no hi ha una associació al darrere, diguem-ne que els accionistes són persones físiques que hi aporten capital privat. I jo ho entenc així. Llavors, en tot cas, si la regidora Planas ens ho pot aclarir o a qui correspongui.

Intervé el senyor Jordi Fàbrega, regidor delegat de Sostenibilitat i Atenció Ciutadana, qui expressa, si m'ho permet l'alcalde, responc a les dues intervencions. Bé, senyora Núria, jo suposo que lligar aquesta concessió municipal al contracte que tenim nosaltres del cartró segurament seria il·legal, perquè això seria lligar el subministrament fins que duri la concessió del cartró que ara l'Ajuntament treu a concurs i ho lligaríem amb una empresa. Em sembla que per economia de mercat això no seria legal.

Ara bé, això que diu vostè que és un vestit a mida, doncs, sí, per descomptat, i tant de bo poguéssim fer vestits a mida a totes les associacions del tercer sector i a tota la

gent que té una necessitat, tant de bo l'ajuntament pogués donar solució a les propostes de la gent.

Al senyor Navarro, dir-li que, bé, vostè ha parlat de la planta de Lloret, que la planta de Lloret ara ja està funcionant, però la planta de Lloret es va fer amb un govern tripartit i amb una conselleria d'Iniciativa. O sigui que vostès sabran el que fan, no?

I per contestar el senyor Bonaventura, dir-li que sí, que Tirgi és una societat limitada sense afany de lucre que es dedica al tercer sector, el que passa que els serveis econòmics i jurídics de la casa varen aconsellar que per fer una concessió administrativa no oberta a qualsevol seria millor que fos una fundació. I per això els de Tirgi han creat aquesta fundació, amb l'únic objecte que sigui receptorista d'aquesta concessió municipal.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per 19 vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, PPC i regidor no adscrit i 5 abstencions dels grups municipals de la CUP i ICV-EUiA.

6. Aprovació de preus contradictoris i pressupost final de les obres generals corresponents a la urbanització del Pla Parcial del Pla de Baix de Domeny.

Vistos els antecedents obrants a l'expedient número 2009002123, de convocatòria de licitació i adjudicació de les obres corresponents al projecte d'obres bàsiques i d'urbanització del Pla Parcial Urbanístic del Pla de Baix de Domeny, adjudicades per acord de Ple de l'Ajuntament de data 8 de juliol de 2008 a favor de l'empresa SERVIÀ CANTÓ, SA, amb NIF A17013939, per import de 7.234.913,43 € (IVA exclòs)

L'objecte del contracte és l'execució de les obres corresponents al projecte d'obres bàsiques i d'urbanització del Pla Parcial Urbanístic del Pla de Baix de Domeny d'acord amb el previst en el projecte d'urbanització.

De conformitat amb els informes emesos per l'arquitecta municipal, Sra. Clara Jiménez Xiberta, de dates 30 de juliol de 2012 i de 13 de desembre de 2013, relatius a la proposta de preus contradictoris acordats per la direcció facultativa de les obres i l'esmentada empresa adjudicatària, així com a la proposta de pressupost de liquidació. Atès que d'acord amb l'informe tècnic indicat, i pels motius justificats en el mateix, ha estat necessari la realització de treballs no previstos en el projecte d'obres bàsiques i d'urbanització del Pla Parcial Urbanístic del Pla de Baix de Domeny.

Vist l'informe, de data 18 de desembre de 2013, emès per la cap de Servei de Contractació i Compres i degudament conformat per la Secretària general de la corporació, i l'informe, de data 7 de gener de 2014, emès per l'Interventor de la corporació, ambdós incorporats a l'expedient i relatius a l'aprovació dels preus contradictoris i del pressupost final de les obres.

Vist el previst a la disposició transitòria primera del RDL 3/2011, TRLCSP, d'acord amb la qual, els contractes administratius adjudicats amb anterioritat a l'entrada en vigor de la present Llei es regiran en quant als seus efectes, compliment i extinció, inclosa la seva durada i el règim de pròrrogues, per la normativa anterior.

En compliment d'allò que disposen els articles 217.2, 202, 194 i 195.1 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de Contractes del Sector Públic, i l'article 158 del Reglament General de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques.

D'acord amb la disposició addicional segona de la Llei de Contractes del Sector Públic en relació amb el disposat a l'article 194 i 202, de la mateixa norma, correspon al Ple de l'Ajuntament l'adopció del present acord.

La tinenta d'alcalde d'Hisenda i Gestió Municipal sotmet a la consideració del Ple de la corporació l'adopció dels següents acords:

Primer.- APROVAR els preus contradictoris, corresponents a les projecte d'obres bàsiques i d'urbanització del Pla Parcial Urbanístic del Pla de Baix de Domeny,

informatats favorablement per l'arquitecta municipal la Sra. Clara Jiménez Xiberta, i que es troben enumerats en l'informe emès per la mateixa en data 30 de juliol de 2012.

PCONT39 129,70€/m2 Paviment de llambordins de pedra granítica amb cares rústiques de mida 20x10x10cm.

PCONT40 137,93€/ml Subministrament i col·locació de tanca de fusta de pi tractada a l'autoclau.

PCONT41 4.238,32 €/ut Subministrament i col·locació de joc de cistelles de Street Basket antivandàliques amb sortida de taulell de 1,20m amb personalització del taulell amb làser. Inclou muntatge de la cistella i fonamentació dels ancoratges prèvia perforació del paviment de formigó.

PCONT42 3.972,77 €/ut Subministrament i col·locació de joc de cistelles de Street Basket antivandàliques amb sortida de taulell de 1,20m, amb personalització del taulell amb làser. Inclou muntatge de la cistella i fonamentació dels ancoratges.

PCONT43 228,28 €/ut Subministrament de bastiment 85x85x10 cm i tapa de 65 cm de diàmetre, de fosa dúctil, per a càrrega de ruptura de 40t, de la casa Norinco o similar. Amb la inscripció corresponent.

PCONT44 102,22 €/ut Subministrament de bastiment tipus "Marc aparent" acobable a les tapes de sanejament D-400 de 65 cm de diàmetre de fosa dúctil.

PCONT45 274,00 €/ut Subministrament i col·locació d'aparcabicicletes model Keys de Santa&Cole o similar.

PCONT46 396,00 €/ut Subministrament i col·locació de paperera model Cylinder de Santa&Cole o similar.

PCONT47 1.176,23 €/ut Subministrament i col·locació de porta per pista de bàsquet en mallat de simple torsió de mides 2,5x2,5m.

PCONT48 134,75 €/ut Subministrament i col·locació de base de neoprens a la passarel·la.

PCONT49 818,74 €/ut Subministrament i col·locació d'accessos de fusta a la passarel·la.

PCONT50 24,26 €/ml Encintat amb ecotravessa de fusta tractada, polida i serrada en corba i recta.

PCONT51 52.939,12 €/ut Subministrament i col·locació de composició de passarel·les, cabanyes, torres, ponts penjants i tobogan de la casa Richter.

PCONT52 6.420,69 €/ut Subministrament i col·locació d'unitat de joc infantil basada en una plataforma de fusta trepable de forma de petita muntanyeta de la casa Richter o similar.

PCONT53 1.155,71€/ut Subministrament i col·locació d'unitat de joc infantil basada en un resort amb moviment de balanceig i vaivé de la casa Richter o similar segons normativa de jocs infantil vigent.

PCONT54 1.699,41 €/ut Subministrament i col·locació d'unitat de joc infantil basada en una taula rodona de fusta de diàmetre 1,40m de diàmetre de la casa Richter, segons normativa de jocs infantils vigent.

PCONT55 415,01€/ut Subministrament i col·locació d'unitat de joc infantil basada en un tamboret amb respalller de fusta de la casa Richter, segons normativa de jocs infantil vigent.

PCONT56 1.788,70€/ut Subministrament i col·locació d'unitat de joc infantil basada en un balancí amb estructura de suport de fusta de la casa Richter, segons la normativa de jocs infantils vigent.

PCONT57 3.312,13 €/ut Subministrament i col·locació d'unitat de joc infantil basada en un "carrusel" d'acer inoxidable de 0,5m de diàmetre de la casa Richter, segons normativa de jocs infantils vigent.

PCONT58 3.991,11€/ut Subministrament i col·locació d'unitat de joc infantil basada en un "carrusel" d'acer inoxidable de 1m de diàmetre de la casa Richter, segons normativa de jocs infantils vigent.

PCONT59 6.497,98 €/ut Subministrament i col·locació de joc infantil basat en una hamaca de cordes contra postes de fusta de la casa Richter, segons normativa de jocs infantils vigent.

PCONT60 88,85 €/ut Subministrament i col·locació de suports rectangulars d'acer galvanitzat de 80x40x2mm per 3,2m d'alçada per senyalització vertical.

PCONT61 99,22€/ut Subministrament i col·locació de suports rectangulars d'acer galvanitzat de 80x40x2mm per 3,7m d'alçada per senyalització vertical.

PCONT62 77,39 €/ut Subministrament i col·locació de piona de fusta tractada a l'autoclau de 1,5m alçada i 12cm de diàmetre.

PCONT63 11.945,28 €/ut Subministrament i instal·lació de telecontrol i sondes pel dipòsit de separació d'hidrocarburs format per:

- Feines d'instal·lació d'armari, presa a terra, sondes, programació, posta en marxa i incorporació al sistema actual de telecontrol. Visualització de les variables en temps real, històrics i alarmes. Valorat en 2.193,15€

- Autòmat Allen Bradley Micrologix 1100 compost per 10 entrades digitals, 6 sortides digitals i 2 entrades analògiques (0-10V). Inclou cable de comunicacions. Valorat en 810,89 €

- Subministrament d'armari metàl·lic estanc de 1200x1200mm amb taulat compost per: caixa de 27x27 per comptador, quadre de distribució 12M amb PIA 5A, protecció de sobretensions permanent i transitòries 15KA, IGA 6A, diferencial 40A 30mA i magnetotèrmic 6A, i caixa pont de terra. Inclou llum interior. Quadre de telecontrol compost per: font d'alimentació de 24vdc amb carregador de bateries, regulador de 12 vdc, 2 bateries i petit material. Valorat en 4.427,77€

- Radio modem TMOD VCD amb accessoris de comunicació. Valorat en 2.433,36 €

- Legalització elèctrica de la instal·lació i legalització de freqüència de ràdio. Valorat en 2.080,11 €

PCONT64 348,05 €/ut Subministrament i col·locació de barana amb passamà i brèndoles en xapa corten d'un centímetre de gruix.

PCONT65 90.447,20 €/ut Subministrament i col·locació de separador d'hidrocarburs amb filtre de coalescència, amb capacitat de separació classe 1 (abocament <5mg/l), sense bypass amb una capacitat de 400l/s, inclou:

- Realització del dipòsit en xapa d'acer S235JR, gruix de la cisterna segons Norma NF 88512.

- Revestiment de poliuretà polimeritzat interior i exterior de 600 micres, protegit després de sorreig SA 2,5.

- Bloc de cèl·lules coalescents lamel·lars en forma de rusc d'abella en polipropilè amb reixes de protecció i obturador automàtics, segons Norma Europea EN 858.

- Protecció catòdica interna amb ànodes de sacrifici de magnesi de 10kg i exteriors de 7,7kg optimitzats per "back fill".

PCONT66 321,50€/ut Pou de registre de 100 cm de diàmetre i 1,80 m d'alçària, inclòs solera de formigó de 15 N/mm² de resistència característica a la compressió, anell d'entroncament amb tubs, con superior, bastiment i tapa de 65cm de diàmetre, de fosa dúctil, per a càrrega de ruptura de 40t, de la casa Norinco o similar. Amb la inscripció corresponent. Segons plànols.

PCONT67 652,81€/ut Pou de registre de 120 cm de diàmetre i 2,00 m d'alçària, inclòs solera de formigó de 15 N/mm² de resistència característica a la compressió, anell d'entroncament amb tubs, con superior, bastiment i tapa de 65cm de diàmetre, de fosa dúctil, per a càrrega de ruptura de 40t, de la casa Norinco o similar. Amb la inscripció corresponent. Segons plànols.

PCONT68 1.831,67 €/ut Pou de registre de 200 cm de diàmetre i 2,00 m d'alçària, inclòs solera de formigó de 15 N/mm² de resistència característica a la compressió, tapa pou per transició de 200x120, con superior, bastiment i tapa de fosa dúctil i graons, segons plànols.

Segon.- L'aprovació d'aquests preus contradictoris implica un increment de cost respecte del preu d'adjudicació de 490.438,70€, IVA exclòs, que suposa un increment del 6,7787%, respecte del preu d'adjudicació.

Tercer.- Aprovar el pressupost final de les obres que, una vegada finalitzades les bores es fixa l'import de les mateixes en 10.410.122,58€ (PEM + 19% de benefici industrial i despeses generals; IVA exclòs), d'acord amb el pressupost de liquidació que s'adjunta; que en aplicació de la baixa corresponent, en resulten 7.725.352,13€ (IVA exclòs); la qual cosa, respecte al pressupost d'adjudicació inicial (7.234.913,43 €, IVA exclòs), suposa un increment de 593.430,83 € (IVA inclòs), equivalents a un 6,7787% d'increment respecte d'aquell pressupost d'adjudicació.

L'import de cinc-cents noranta-tres mil quatre-cents trenta euros amb vuitanta-tres cèntims (593.430,83 €) es desglossen en quatre-cents noranta mil quatre-cents trenta-vuit euros amb setanta cèntims (490.438,70 €) de base imposable i cent dos mil nou-cents noranta-dos euros amb tretze cèntims (102.992,13 €) d'IVA calculat al 21%.

Presenta la proposta la senyora Mª Àngels Planas, regidora delegada d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, per acord de Ple del 8 de juliol del 2008 es van adjudicar les obres corresponents a la urbanització del Pla de Baix de Domeny a favor de l'empresa "Servià Cantó" per 7.234.913,43 euros. Un cop executades les obres i per part dels serveis de l'Ajuntament s'han fet totes les comprovacions oportunes i es proposa l'aprovació dels preus contradictoris relatius a l'obra executada i que no havien estat previstos en el projecte. I això comporta un increment de 490.438,70 euros, un 6,7 per cent més, menys del 10 per cent. I per tant, el que portem a la proposta del Ple és l'aprovació d'aquests preus contradictoris, i el preu total de l'obra puja 7.725.352,13 euros.

Obert debat, intervé la senyora Amèlia Barbero, regidora del grup municipal del PSC, qui manifesta, nosaltres votarem a favor d'aquesta proposta, però de totes maneres volia comentar que ens ha sorprès la lentitud o el que ha tardat en tancar-se la liquidació d'aquesta obra, perquè segons he pogut veure en l'expedient, el 30 de gener del 2012 Urbanisme ja va recepcionar les obres, el juliol de 2012 ja va fer tota la liquidació amb els preus contradictoris, les justificacions oportunes i fins avui, que estem a gener del 2014, no podem tancar aquesta obra.

Fa ús de la paraula el senyor Jordi Navarro, qui manifesta, molt breument, nosaltres sí que volem votar, nosaltres ens abstindrem. Som plenament conscients que això s'ha de liquidar i que l'Ajuntament de Girona no ha de perdre diners, però nosaltres sempre ens varem oposar a aquesta urbanització. Pensem que en el seu moment va ser un dels dispendis i una de les bogeries urbanístiques que es van fer en aquest país i, per tant, per coherència amb aquesta manera de pensar nostra no la votarem a favor.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació, s'aprova per 21 vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, PPC, ICV-EUiA i el regidor no adscrit i 3 abstencions del grup municipal de la CUP.

7. Adjudicació de les obres d'urbanització de la Plaça Mare de Déu de Montserrat (subfase 1 de la fase 2 de les obres de restitució de l'àmbit afectat per les obres del TAV a la zona de la plaça d'Europa / Parc Central).

Atesa la necessitat de contractar les obres d'urbanització de la plaça Mare de Déu de Montserrat (subfase 1 de la fase 2 de les obres de restitució de l'àmbit afectat per les

obres del TAV a la zona de la plaça d'Europa / Parc Central), per acord del Ple de la corporació, en sessió celebrada el dia 9 de setembre de 2013, s'apravà l'expedient de contractació administrativa i es convocà la corresponent licitació.

El procediment a seguir per a l'adjudicació és l'obert, amb determinació de diferents criteris d'adjudicació, de conformitat amb els articles 138, 150, 157 i ss del Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de contractes del sector públic (en endavant TRLCSP).

En data 28 d'octubre de 2013 va finalitzar el termini de presentació de proposicions.

Vist l'informe de valoració de les 28 ofertes presentades, emès per l'arquitecta municipal senyora Clara Jiménez Xiberta, la Mesa de Contractació, en reunió celebrada el dia 14 de novembre de 2013, acordà donar audiència a l'empresa "Xavier Alsina, SA" per tal que justificqués l'oferta presentada, atès que ha estat qualificada com a desproporcionada.

Vist l'informe tècnic relatiu a la justificació de l'oferta presentada per l'empresa "Xavier Alsina, SA", emès per l'arquitecte municipal senyor Carles Lloret i Nadal, la Mesa de Contractació, en reunió celebrada el dia 8 de gener de 2014, acordà acceptar l'oferta presentada per dita empresa i proposà l'adjudicació de les obres a favor de la mateixa. Per decret de l'Alcaldia Presidència, de data 9 de gener de 2014, s'acorda requerir a "Xavier Alsina, SA", la documentació prevista a l'article 151.2 i a la clàusula XVIII.2 de PCAP.

Atès que l'òrgan de contractació és el Ple de la corporació, que es reuneix en sessió ordinària el segon dimarts de cada mes.

Atès l'acte públic d'obertura de les proposicions se celebrà el dia 11 de novembre de 2013 i que l'adjudicació s'ha d'efectuar en un termini de dos mesos des d'aquesta data. D'acord amb l'article 57 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

De conformitat amb l'establert 151 del TRLCSP i la disposició addicional segona del mateix TRLCSP en relació amb el Decret de delegació de competències aprovat per l'acord Plenari de Constitució de l'Ajuntament de 12 de juliol de 2011, la tinenta d'alcalde d'Hisenda i Gestió Municipal sotmet a la consideració del Ple de la Corporació l'adopció dels següents acords.

Primer.- ADJUDICAR la contractació de les obres d'urbanització de la plaça Mare de Déu de Montserrat (subfase 1 de la fase 2 de les obres de restitució de l'àmbit afectat per les obres del TAV a la zona de la plaça d'Europa / Parc Central) a favor de l'empesa XAVIER ALSINA, SA, amb CIF. A-17228131, pel preu de tres-cents setanta-sis mil tres-cents noranta-tres euros amb quaranta- nou cèntims (376.393,49€), IVA inclòs.

El preu es desglossa en: tres-cents onze mil seixanta-nou euros (311.069,00€) de pressupost net, i seixanta-cinc mil tres-cents vint-i-quatre euros amb quaranta-nou cèntims (65.324,49€) en concepte d'IVA calculat al tipus del 21%.

Segon.- Condicionar l'adjudicació de les obres indicades així com l'efectivitat del present acord, al compliment per part de l'adjudicatària del requeriment de constitució de la corresponent garantia definitiva i aportació de la documentació prevista a la clàusula XVIII.2 del Plec de clàusules jurídicoadministratives i econòmiques particulars reguladores de la contractació.

Tercer.- Amb càrrec a la partida 2014.300.15100.60996 de Pressupost municipal.

Quart.- A més de l'adjudicatària han participat en la licitació, les següents empreses:

- 1.- TEYCO, SL.
- 2.- UTE: OBRES I CANALITZACIONS LLORET, SA - OBRES I SERVEIS GIRONA, SL.
- 3.- EXCAVACIONES Y PINTURAS, SAU.
- 4.- HIDRAULICA Y OBRAS, SA.
- 5.- AGLOMERATS GIRONA, SA.
- 6.- SERVIÀ CANTÓ, SA.

- 7.- AGUSTÍ Y MASOLIVER, SA.
- 8.- UTE: FCC CONSTRUCCION, SA. - DRAGADOS, SA. - COPISA CONSTRUCTORA PIRENAICA, SA. - TECSA EMPRESA CONSTRUCTORA, SA.
- 9.- CONSTRUCCIONS FUSTÉ, SA.
- 10.- GERMANS CAÑET XIRGU, SL.
- 11.- SALVADOR SERRA, SA.
- 12.- BIGAS GRUP, SLU.
- 13.- COYNESA-2000, SL.
- 14.- CINPA, SA.
- 15.- CRC OBRAS Y SERVICIOS, SL.
- 16.- COPCISA, SA.
- 17.- UTE: MOIX, SERVEIS I OBRES, SL. - CERTIS OBRES I SERVEIS, SAU.
- 18.- CONSTRUCCIONS RUBAU, SA.
- 19.- ROMERO GAMERO, SAU.
- 20.- RUBAU-TARRÉS, SAU.
- 21.- MASSACHS OBRES I PAISATGE, SLU.
- 22.- UTE: VIVEROS DECORA, SL. - ESTUDIOS Y MONTAJES ELÉCTRICOS, SL.
- 23.- NATUR GRUP INTEGRAL, SL.
- 24.- ARTIFEX INFRAESTRUCTURAS, SL.
- 25.- CATALANA D'INVERSIÓ I CONSTRUCCIÓ TRES, SL
- 26.- UTE: GESTION INGENIERIA Y CONSTRUCCIÓN DE LA COSTA DORADA, SA. - J.M. ESCODA, SL.
- 27.- CONSTRAULA ENGINYERIA I OBRES, SA.

Les característiques i avantatges de l'oferta adjudicatària, determinants de la seva selecció davant les restants ofertes valorades, es detallen en l'informe de valoració dels diferents criteris d'adjudicació degudament puntuats, essent els següents:

Preu de l'oferta: 80 punts Termini de garantia: 5 punts

Millora 1 -manteniment de la jardineria- : 5 punts

Millora 2 -increment de la mida dels arbres- : 5 punts

Millora 3 -subministrament dels arbres en contenidors- : 5 punts

TOTAL PUNTUACIÓ: 100 PUNTS.

La valoració dels diferents criteris d'adjudicació s'adjunta com a document annex a la notificació del present acord.

Cinquè.- El termini màxim d'execució de les obres serà de 4 mesos, comptats a partir de la signatura de l'acta de comprovació del replanteig i s'estableix un termini de garantia de 6 anys.

Sisè.- La direcció de les obres anirà a càrrec de l'arquitecta municipal, senyora Clara Jiménez Xiberta. La coordinació de seguretat i salut, i la direcció d'execució material aniran a càrrec de l'arquitecte tècnic municipal, senyor David Freixas Fernández.

Setè.- Notificar l'adjudicació a l'empresa adjudicatària i a la resta d'empreses que han pres part en el procediment.

Vuitè.- Publicar l'adjudicació del contracte mitjançant anunci en el Perfil del Contractant, de conformitat amb l'article 151.4 del TRLCSP.

Novè.- Requerir a l'adjudicatària per tal que en el termini de 15 dies hàbils, a comptar del dia següent a la recepció de la notificació de l'adjudicació, comparegui a l'Ajuntament per a la formalització del contracte, de conformitat amb l'article 156.3 del TRLCSP.

Presenta la proposta la senyora Mª Àngels Planas, per acord de ple del 9 de setembre del 2013, es va portar el corresponent expedient de tramitació administrativa, el pressupost de la licitació era de 558.290,24 euros, IVA exclòs, i el termini d'execució

era de quatre mesos. Transcorregut el termini per a presentació de les ofertes, es varen presentar vint-i-vuit empreses i l'oferta més avantatjosa la va presentar l'empresa Xavier Alsina per l'import de 311.000,69 euros, IVA exclòs, el que va fer que incorris en una baixa temerària. La mesa de contractació, que es va reunir el 14 de novembre de 2013, va proposar donar una audiència a l'empresa per tal que justificués la seva oferta. Una vegada s'ha presentat la documentació de justificació per part de l'empresa el dia 8 de gener, hi ha un informe de l'arquitecte municipal que declara que l'oferta ha estat justificada. I el mateix dia 8 de gener d'aquest any 2014 la mesa de contractació es va tornar a reunir i va acordar acceptar aquesta baixa temerària amb l'informe de l'arquitecte tècnic. I per tant, el que proposem és adjudicar l'obra per 311.000,69 euros a Xavier Alsina.

Obert debat, fa ús de la paraula la senyora Amèlia Barbero, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, com ja ha dit la regidora, aquesta adjudicació s'ha retardat perquè l'empresa va presentar una oferta que va resultar temerària i, per tant, el que ara interessa és que s'iniciïn ràpidament les obres i que es compleixi el termini de quatre mesos, que és el que es va establir.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació, s'aprova per unanimitat.

8. Aprovar la rectificació del Padró Municipal d'Habitants a 1 de gener de 2013.

Confeccionat l'expedient de rectificació del Padró Municipal d'Habitants referent a l'1 de gener de 2013, que inclou les altes, baixes i modificacions produïdes durant el període comprès entre l'1 de gener de 2012 i l'1 de gener de 2013, de conformitat amb el que estableix la Resolució de 17 de novembre de 2005, de l'Institut Nacional d'Estadística i de la Direcció General per a l'Administració Local, referent a la revisió del Padró Municipal d'Habitants i el procediment per a l'obtenció de les xifres oficials de població.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa de l'àrea d'Hisenda i Gestió Municipal proposa al Ple l'adopció del següent acord:

APROVAR la rectificació del Padró Municipal d'Habitants, amb referència a l'1 de gener de 2013, formada pels resums numèrics generals d'altes, baixes i modificacions produïdes durant el període comprès entre l'1 de gener de 2012 i l'1 de gener de 2013, amb les següents dades:

Renovació padronal a 1 de gener de 2012: 97.198 habitants (aprovat per Reial Decret 1697/2012, de 21 de desembre)

Moviments padronals efectuats des d'1 de gener de 2012 a 1 de gener de 2013:

ALTES:

- Naixement: 1.132 habitants
- Procedent d'un altre municipi: 4.685 habitants
- Procedent de l'estranger: 1.132 habitants
- Omissió: 667 habitants

TOTAL ALTES..... 7.620 habitants

BAIXES PER:

- Defunció: 726 habitants
- Amb destí a un altre municipi: 4.739 habitants
- Amb destí l'estranger: 263 habitants
- Inscripció indeguda: 1.462 habitants
- Per duplicitat: 37 habitants
- Per caducitat: 341 habitants

TOTAL BAIXES..... 7.568 habitants

- Canvis de domicili: 6.378
 - Modificació de dades personals: 8.926
 - Modificació de dades territorials: 245
 - Renovació padronal: 2.283
 - Moviment de confirmació: 372
- TOTAL: 97.250 habitants
- Resultat de les operacions contrastades amb l'INE: 42
- TOTAL A 1 DE GENER DE 2013: 97.292 habitants (aprovat per Reial Decret 1016/2013, de 20 de desembre).

Presenta la proposta la senyora Roser Urra, regidora delegada de Serveis Administratius, qui exposa, després de dur a terme el procés de revisió i elaboració de la xifra de població del 2013, la xifra real d'habitants a data 1 de gener del 2013 és de 97.292 habitants. En comparació amb l'any 2012, amb una població real de 97.198 habitants, l'increment real de la població és gairebé imperceptible, la diferència és de 52 persones. Tot i que amb data 10 de gener del 2014, la població a la ciutat de Girona ha incrementat fins arribar a 97.751 habitants.

Amb relació al 2013, el creixement natural d'habitants, amb 1.132 naixements i 726 defuncions, encara és positiu, tot i que ha estat un xic menor al del 2012.

Pel que fa al moviment migratori el 2013, que comprèn les altes menys els naixements i les baixes menys les defuncions, ha estat clarament més negatiu que el 2012, ja que el 2013 la població migratòria va descendir en 354 habitants i en canvi el 2012 la població migratòria va descendir en 47 habitants.

Finalment, a data 1 de gener del 2013, 80,35 per cent del total d'habitants de Girona tenen la nacionalitat espanyola, mentre que el 19,65 per cent restants són d'altres nacionalitats. A data 10 de gener del 2014, hi ha hagut una lleugera disminució de la població d'altres nacionalitats, concretament un 18,74 per cent.

Ningú demana la paraula i sotmesa la proposta a votació, s'aprova per unanimitat.

MOCIONS

9. Moció que presenta el grup municipal del PSC a favor d'una consulta pactada entre els governs de la Generalitat i de l'Estat.

S'ha desestimat la proposta següent:

La relació entre Catalunya i l'Estat travessa una crisi institucional aguditzada, especialment des de la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Una gran majoria del poble català aspira a seguir progressant en l'autogovern i en desenvolupar la seva identitat nacional. Mostres d'aquest suport majoritari les tenim en les manifestacions de l'Onze de Setembre dels darrers anys, en la manifestació de rebuig a la sentència sobre l'Estatut i també, a nivell electoral, en l'àmplia majoria parlamentària dels partits polítics que en les darreres eleccions varen incloure en els seus programes el dret a decidir dels catalans.

L'exercici del dret a decidir pel que fa a la relació Catalunya-Espanya és en sí mateix un acte d'aprofundiment de la democràcia i ha de permetre que els catalans i les catalanes puguin decidir lliurement i democràtica el model d'aquesta relació en les seves diferents vessants, que van des del manteniment de la situació actual a un federalisme que reconegui la identitat catalana i la plurinacionalitat de l'Estat, o a

la independència.

La consulta que majoritàriament el poble català aspira a que es realitzi haurà de fer-se després d'un procés de diàleg entre els Governos de la Generalitat i l'Estat de manera que aquesta es pugui dur a terme en un marc de legalitat i acord.

És per això que el grup municipal del PSC proposa al Ple de la corporació l'adopció dels següents ACORDS:

- 1.Reconèixer el dret a decidir dels catalans i les catalanes, que s'haurà d'exercir mitjançant una consulta o referèndum en un marc legal i acordat amb l'Estat.
- 2.Instaurar al govern de la Generalitat a que, amb el màxim suport del Parlament, dialogui amb el govern de l'Estat per tal de fer possible una consulta als catalans i catalanes sobre la relació futura entre Catalunya i Espanya.
- 3.Instaurar al govern de l'Estat a obrir un procés de diàleg i negociació amb el govern de la Generalitat que permeti, dins d'un marc legal, l'exercici del Dret a Decidir del poble de Catalunya.
- 4.Traslladar aquest acord al govern de la Generalitat i als diferents grups polítics del Parlament de Catalunya i del Congrés dels Diputats.

Presenta la proposta la Sra. Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, aquesta és una d'aquelles excepcions que hem fet en altres casos i que fem avui també en relació a un tema que no és de compliment estrictament municipal, però sí que ens va semblar que, atès que aquest seria un moment en què es tractaria parlamentàriament aquesta qüestió, volíem també poder explicar quina era la nostra posició, i així, hem decidit fer-ho. Vivim temps de canvis i de malestar a molts nivells i un d'aquests nivells és, evidentment, l'encaix de la nació catalana dins l'Estat espanyol. No hi ha dubte que hi ha una insatisfacció d'una part molt important de la nostra ciutadania amb l'encaix actual que s'ha aguditzat notablement d'ençà de la sentència del Tribunal Constitucional a instàncies del recurs presentat pel Partit Popular a l'Estatut, que va comprometre greument les relacions Catalunya-Espanya, atès que el Tribunal Constitucional va contradir la decisió que els catalans van prendre en referèndum. A més de la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut, també els atacs a la nostra llengua i al nostre model d'immersió lingüística a partir de la proposta de la nova Llei d'educació i d'altres mostres d'intransigència i d'involució recentralitzadora que ha anat promovent l'actual Govern del Partit Popular han contribuït notablement a agreujar la situació. Les maniobres tendents a enfrontar territoris del mateix partit quan era a l'oposició han alimentat a més la reacció del sobiranisme més radical a Catalunya. L'espiral d'insatisfacció a Catalunya ha anat creixent fins al punt que avui la voluntat de poder manifestar en un referèndum la nostra posició al respecte de l'encaix Catalunya-Espanya sembla que és desitjada per molt més de la meitat de la nostra població. I és a partir d'aquest context que l'opció ha de preguntar als catalans quin ha de ser el nostre futur polític pren més sentit que mai. L'exercici del dret a decidir pel que fa a la relació Catalunya-Espanya és en si mateix un acte d'aprofundiment democràtic i ha de permetre, ens ha de permetre que els catalans i les catalanes puguem decidir lliure i democràticament el model d'aquesta relació en les seves diferents vessants, que van des del manteniment de la situació actual a un federalisme que reconegui la identitat catalana i la plurinacionalitat de l'Estat o a la independència. Per nosaltres aquesta consulta que una part important de la

població espera que es realitzi, a favor de la qual ens hem manifestat reiteradament, ha de fer-se després d'un procés de diàleg entre els governs de la Generalitat i l'Estat, de manera que aquesta es pugui dur a terme en un marc de legalitat i d'acord. És per això que proposem aquesta moció, per subratllar que la nostra opció és la de poder consultar la població dins d'un marc legal i acordat, al qual s'ha d'arribar fruit del diàleg i la negociació entre el Govern de l'Estat i la Generalitat com es va fer al Quebec en relació a Canadà o es farà enguany a Escòcia en relació al Regne Unit. Per nosaltres només la unitat del catalanisme, del qual nosaltres som integrants de ple dret, i el marc legal fruit del diàleg i la negociació ens han de permetre avançar i assolir un horitzó millor que el que tenim ara plantejat. Formen part dels nostres principis fundacionals el socialisme i el catalanisme, som socialistes i catalanistes per les mateixes raons, ho hem dit moltes vegades. I som federalistes, i federar vol dir pactar. La convivència, el pluralisme i la sobirania i identitat compartides són a l'arrel del nostre model, que ha de ser asimètric per respectar els fets diferencials nacionals de les nacionalitats històriques com Catalunya. Per aquest motiu, rebutgem l'immobilisme dels que neguen el problema que existeix avui a Catalunya o el vinculen exclusivament a la situació econòmica o a la conjuntura actual o l'assimilen a populismes antidemocràtics, i també rebutgem l'unilateralisme dels que tenen pressa, perquè aquesta opció ens condueix al bloqueig i a un horitzó ple d'incertesa. La nostra posició en el debat vol ser central, responsable i ambiciosa alhora i plenament realista atenent-nos als precedents internacionals. Volem un referèndum a l'estil escocès o quebequès. Perquè només un referèndum legal i acordat reuneix les mínimes condicions jurídiques i polítiques per dur a terme amb garanties tot el procés: la preparació de la consulta, el debat seriós i serà imprescindible i també la validesa dels resultats. Per nosaltres aquesta és la forma de seguir sumant a Catalunya al voltant del mínim comú denominador, la forma de mantenir la unitat del catalanisme i la unitat civil del nostre poble i d'avançar. No podem acceptar la idea que no hi ha una sortida negociada a la situació, que no és possible una sortida negociada a la situació; al contrari, tenim l'obligació de treballar pel diàleg i defugir actituds defensives que s'aferren a la legalitat com a barrera i defugir també la precipitació, que ens allunya igualment del camí desitjable. Els exemples de Quebec i d'Escòcia, on la maduresa política de les parts i la cultura política de les respectives institucions han fet possible sortides negociades, ens serveixen de guia. L'exemple de la Llei de claredat de Canadà que compagina el respecte a la legalitat i alhora canalitza la voluntat de participació ciutadana és per nosaltres una possible pauta a seguir. I per això de moment no ens plantejem un altre escenari possible que no sigui aquest, i emplacem, per això, en la nostra moció els governs de la Generalitat i de l'Estat a dialogar per poder fer possible aquest dret irrenunciable dels catalans i catalanes a poder decidir lliurement el seu futur. I atès que aquesta és una moció que ja s'ha presentat i debatut en altres plenaris municipals i ha rebut el suport de grups com alguns dels que tenim en aquest mateix plenari, doncs, els demanem, per aquest motiu, per tots aquests motius i també per aquest darrer, per coherència, el seu vot favorable a aquesta moció.

Obert debat, intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, "uff", diuen que l'excepció confirma la regla i, per tant, és cert que avui estan fent una excepció, tot i que m'hauria agradat que la fessin en alguns altres temes. Jo els aconsellaria que s'abstinguessin avui a la seva moció, seria el millor. S'abstenen a la seva moció, perd amb el vot en contra del Partit Popular, ens abstenim tots els altres i ja està. Han fet el que havien de fer, enviem un whatsapp al senyor Navarro, l'altre, dient "el Partit Socialista a Girona ha fet el que toca fer" i ja està.

Mirin, allò que no s'entén deu estar mal formulat, i la seva proposta no s'entén, perquè no hi ha una tercera via: hi ha la negociació de Catalunya amb el Govern de l'Estat. Això són dos interlocutors: Catalunya i Estat. I Catalunya ha perdut gairebé la veu negociant, ara i abans. I a l'Estat espanyol hi han dos partits que tenen els dos terços del Parlament espanyol que diuen "no" a cap referèndum. El diàleg es fa quan s'obren portes, el diàleg seria possible si diguessin: "bé, discutim el model de referèndum", i nosaltres els catalans diríem: "volem això, vostès volen això altre...", però diuen "no" a cap model de referèndum. Ho diuen per activa i per passiva, ho diu el Partit Popular i ho diu el PSOE. És que no ho senten això? Diuen que no, que no hi haurà referèndum, perquè no hi ha tercera via. La tercera via és l'estatu quo, que és no fer res, i no fer res és que continuïn les coses com estan.

Mirin, jo li demanaré a l'alcalde que convoqui la taula pel dret a decidir. Els recordo que el seu president va dir que un cop el Parlament decidís, i dijous ho decidirà, que el Parlament decidís la via i la pregunta, ens reuniríem tots els que estem pel dret a decidir. No sé si vostès hi seran. Me sabia molt de greu, perquè aquesta moció va en una altra direcció, va en contra de la futura majoria del Parlament de Catalunya de dijous. Anirà en contra, bé, no sé si algú serà expulsat del partit, però en principi si voten en contra del que la majoria del Parlament proposarà, vostès es situaran fora de la majoria del dret a decidir.

Jo també porto molts anys als partits i els partits són sovint una piconadora de carn. Saben com allò de fer canalons, que va entrant i va sortint, sovint és una piconadora de carn, però als partits també es pot dir que no. I en aquests moments vostès saben que hi han molts socialistes, perquè el socialisme és imprescindible a Catalunya i a les comarques gironines, és imprescindible, que hi han molts socialistes que no votarien de cap manera aquesta moció, molts. I vostès en coneixen un grapat. Perquè una proposta mal formulada, una de dos, o és el resultat de la ignorància o de la mala fe. Jo com a vostès no els prejudicaria mala fe, deu ser la ignorància. Perquè, ho torno a repetir, el problema no és que no hi hagi "feeling" entre Mas i Rajoy o que no hi hagi "feeling" entre Mas i Rubalcaba, perquè seria molt senzill: canviem el Mas per en Navarro i ja tindríem referèndum. Vostès creuen realment que si la Susana, presidenta d'Andalusia, o en Rubalcaba governessin a Espanya hi hauria referèndum? Vostès ho creuen? Perquè estic segur que no s'ho creuran, hem tingut experiència amb en Zapatero: "S'aprovarà l'Estatut d'autonomia que voti el Parlament de Catalunya." Tenim aquesta experiència.

Per tant, ho torno a repetir, és una llàstima que hagin trencat la coherència en un dia que estava bé ser incoherents, i, per tant, no votar això.

Fa ús de la paraula la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, l'expressió del "uff" en una moció d'aquest tipus normalment la feia jo, senyor Olòriz, se m'ha avançat. Jo abans d'entrar a la moció sí que vull fer referència a una cosa que ha dit la senyora Bosch en la seva intervenció: crec que quan es fan intervencions com la que vostè ha fet ha d'intentar ser una mica més àmplia i no només és el Partit Popular qui va presentar un recurs a l'Estatut, va ser el Defensor del Pueblo nomenat pel Partit Socialista i van ser presidents d'altres comunitats autònomes governades pel Partit Socialista que també hi van presentar recurs. I al final el Tribunal Constitucional es va pronunciar sobre tots els recursos amb algunes coses coincidien amb el nostre i va ser quan el Tribunal Constitucional ens va donar la raó, a tots, també als representants del seu partit d'altres comunitats autònomes. Per tant, intentar o començar la seva intervenció avui aquí donant totes les culpes de tots els mals que vostè després ha dit que teníem des del PPC i el PSC mai té culpa de res, bé, ja sé que tendeixen a oblidar que han governat, però han governat molts anys aquest Ajuntament i estem veient coses que passen i que no es feien

bé, van governar vuit anys a Espanya i també van fer les coses bastant malament. Per tant, s'ha de tenir memòria per a tot, també quan el seu partit governa.

I, miri, el senyor Olòriz li deia una cosa ara al final: "Vostè pensa que si governés el PSOE hi hauria consulta?" Ja li dic jo que no i jo li recomanaria que seguís una mica més la política a Madrid, perquè el tema de la consulta al Congrés dels Diputats ja s'ha portat i s'ha votat. Vol que li expliqui què va votar el seu partit? Vol que li expliqui què va votar el PSOE? El PSOE va votar el mateix que el Partit Popular, "no a la consulta". Jo no me n'amago, nosaltres som molt transparents: "no a la consulta", i ara explicaré per què. Però no hem canviat, vostès sí, depèn d'on parlen, depèn d'on estan, ens diuen una cosa o en diuen una altra. Crec que la gent ha desistit d'entendre'ls. Ha desistit d'entendre'ls, perquè és impossible. Jo no sé si acaba vostè de llegir les últimes declaracions del portaveu del senyor Lucena on diu que tothom ha acceptat esportivament que el PSC en bloc votarà que no el dijous al Parlament de Catalunya. Ho acaba de dir el senyor Lucena fa escassament dues hores. No ho ha dit el meu partit, ho ha dit el seu portaveu al Parlament de Catalunya, que és on realment es discutirà tot el que vostè avui ens vol fer discutir aquí. Deia és una excepció; bé, jo crec que és una excepció de l'excepció, per vostès intentar entendre's internament. Cec que és impossible, crec que ara ja no només descentrats, sinó desconnectats de tota la realitat que envolta el Partit Socialista, que no se'n sortiran, i li ho dic humilment, i em sap greu. Perquè el senyor Olòriz ho deia, i jo també ho penso, els socialisme és necessari, com són necessàries totes les forces polítiques i que hi hagi gent, que els recolzi.

Vostè parla de dues coses molt clares en aquesta moció: una del dret a decidir, que segons vostès, és el que defensen, llavors, deixen les plataformes i les comissions del dret a decidir; jo no sé si vostè és conscient del que fa el seu partit al Parlament de Catalunya, però l'ha deixada, no ha entrat en el pacte del dret a decidir.

Miri, el dret a decidir, jo ja els ho he dit més d'una vegada i ho repetiré avui, és una fal·làcia, és un dret inventat, els catalans decidim des de fa molt de temps, els catalans hem votat en els últims deu anys catorze vegades, per tant, no crec que no tingui el dret a decidir qui vull que siguin els meus representants en un ajuntament, qui vull que siguin els meus representants al Congrés dels Diputats, al Parlament de Catalunya o d'aquí pocs mesos altre cop els eurodiputats. Per tant, jo decideixo, decideixo sobre qui vull que me representi votant, hem votat, com dic, en els últims deu anys catorze vegades. Per tant, no estem parlant que puguem decidir o no puguem decidir; estem parlant d'una cosa molt concreta que és, jo crec que el subconscient l'ha traït, senyora Bosch, perquè ha començat la intervenció parlant de consulta i ha acabat parlant de referèndum. I crec que haurien de diferenciar molt bé què és una cosa i què és l'altra, perquè, efectivament, el que es demanarà dijous, i després tenim una moció que en parlarem, és un referèndum de l'autodeterminació, molt diferent a una consulta. Crec que el seu subconscient l'ha traït, ha començat parlant de consulta i ha acabat parlant de referèndum.

I és una fal·làcia també que vostès aquí diguin que volen fer-ho en un marc legal. Miri, el marc legal no ho permet, si volen un nou marc ha d'explicar als seus de Madrid que han de moure tot el canvi que cal fer a la Constitució a Madrid, que és on poden canviar una constitució. Però allà no estan per la labor. Vostè va escoltar la senyora Susana Díaz, presidenta d'Andalusia, el dia del discurs de Cap d'Any? Vostè va sentir el que va dir? Perquè va dir que "ni hablar del peluquín", que aquí no se separa ningú. Bé, perquè vostès aquí defensen una cosa contrària que després els seus no faran a Madrid? Perquè ja li ho he dit, ja ho hem votat això i han votat que no. I jo venir aquí a fer-me perdre el temps en un tema que ni el seu propi partit defensa, sincerament crec que aquesta excepció no calia que la fessin. Facin excepcions amb altres temes, però no la facin en un tema que ni vostès

mateixos s'aclareixen de què volen i quan ho volen, ni per a Catalunya ni per al seu propi partit.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, no voldria ser molt i molt dur, perquè sé que vostès estan en una situació una mica complicada i tampoc voldria jo ara aquí fer carnassa ni recrear-me massa, però el que passa que ara quan venia cap aquí abans d'entrar al Ple rumiava l'hora que érem, el dia que érem i l'any que érem, i avui, doncs, som 13 de gener de l'any 2014. I sembla una tonteria, que ara sembla que digui això, perquè és una obvietat, però simplement constato un fet: estem a l'any 2014. I llegint aquesta moció a mi em dóna la sensació que és com si vostès es pensin que encara estem a l'any 2004 quan aquest país debatia tot just la reforma d'un estatut d'autonomia; el país ha canviat moltíssim, Catalunya ha avançat moltíssim i ha canviat molt la seva consciència nacional, ha avançat molt. Jo, sóc independentista des de fa molts i molts anys, no vaig viure l'època dels grisos, però sí que vaig viure els primers anys en què els mossos les gastaven fort i estaven al servei d'un estat que no feia més que reprimir-nos, i sé una mica com les gasten. I sé el que és que l'independentisme sigui minoritari, però això avui ha canviat. I a la manifestació de l'11 de setembre d'enguany i a la de l'any passat hi havia més d'1 milió de persones, 1,6 milions de persones a la via catalana i no cridaven «Estatut d'autonomia», cridaven «independència», malgrat pesi a “Durans i Lleidas” i “Navarros Moreras”, i no precisament jo, sinó el seu cap del seu partit. Malgrat pesi al senyor Pere Navarro i a l'aparell dur del PSC, la gent cridava i continua cridant «independència». Jo penso que això és un fet normal, democràtic i que s'ha d'assumir com una simple evolució de la societat. Vostès apel·len molt a les lleis i aquest concepte de pactar la consulta i de fer una consulta en un marc legal, però, miri, les lleis canvien, les lleis d'ara no són les mateixes que fa cinquanta anys ni fa cent anys, els països, les societats canvien, evolucionen, i quan cal això es fa en contra de la llei, i no passa res, és la pròpia evolució de la societat humana, evolucionar. Ara d'aquí a una estona tractarem una moció sobre els desnonaments, si volem superar aquest tema dels desnonaments, haurem de desbordar lleis, haurem d'enfrontar-nos a legislacions que el que fan és protegir els bancs, i com que nosaltres estem en contra d'això, doncs desbordarem la llei. I en el nostre cas del poble de Catalunya, doncs, hem de fer el mateix. A més a més, vostès obvien contínuament que en aquest estat que es diu Estat espanyol hi ha una parella de ball que sempre balla amb molt d'entusiasme, que és el representant del PP a nivell estatal i el representant del PSC, independentment de si es diu Aznar, Zapatero, Rubalcaba, la senyora de Granada, Andalusia, o qui sigui, comparteixen model d'estat, comparteixen model de societat, es posen d'acord quan han de pactar la reforma de la Constitució per fer un servei als mercats neoliberals, es posen d'acord quan el senyor Rubalcaba diu: “tranquilo, Mariano, que ahí estamos contigo” en la defensa de l'Estat, en la defensa de l'estatu quo de l'Estat, en la defensa de l'estat centralista. Això és un fet científic. Miri, per anar acabant, l'Estat espanyol no és un estat de tradició democràtica, aquí hi ha hagut dictadures, llargs períodes. I les víctimes de tot això no som només els catalans i les catalanes, també són els propis espanyols, companys i companyes de l'Estat espanyol que estan lluitant per la seva llibertat en uns altres termes també són reprimits per aquesta manca de cultura democràtica de l'Estat espanyol. Miri, els esclaus que lluitaven contra els seus opressors no pactaven cap legalitat amb els seus opressors, simplement es revoltaven i s'enfrontaven a la legalitat vigent d'aleshores, de la mateixa manera que els pagesos s'enfrontaven als senyors feudals que els volien oprimir, i no hi havia cap mena de legalitat democràtica, el que hi havia era la legitimitat dels que es revoltaven contra els seus opressors. I aquests exemples els podem aplicar a

moltes altres causes: les dones que lluitaven contra la prohibició del sufragi universal, els insubmisos que fa relativament pocs anys en aquest país s'enfrontaven a la legislació militar que els obligava a fer un servei militar. I tants i tants altres exemples: els antifranquistes que lluitaven contra la dictadura franquista van haver d'enfrontar-se a la legalitat vigent d'aleshores, i li asseguro que la legalitat vigent de les Corts franquistes es plasmava i s'aplicava. Nosaltres, per tant, no creiem en el diàleg amb un estat espanyol que es nega a dialogar, que es nega a reconèixer-nos com el que som: un país, un poble que simplement vol ser exactament el mateix que els altres, ni més ni menys, simplement existir. Nosaltres pensem que a Catalunya s'ha expressat una majoria social de forma clara i nítida i ho ha fet bàsicament en la direcció que vol votar, vol votar el seu futur polític. I nosaltres volem formar part d'aquesta majoria social per voluntat pròpia i vostès han de decidir de qui volen formar part si d'aquesta majoria social o de la legalitat de l'Estat espanyol que ens vol condemnar a estar per sempre més tancats en aquesta presó de pobles que és l'Estat espanyol.

Fa ús de la paraula el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, ens trobem davant d'una realitat estructural de país i quan vaig llegir la moció i en vaig parlar amb vostè, el resum que vaig tindre, no sé si volen, però no volen; volen, però no poden. Sempre em queda aquest dubte. Volen, però no volen? Volen, però no poden? És que no sabem cap a on van. I en realitat en aquesta moció es fan trampes al solitari vostès mateixos, i al solitari perquè estan jugant sols, eh?, estan totalment sols, la majoria del Parlament ha quedat molt ben definida.

La senyora Veray ho acaba d'expressar, té molt clares les seves idees, s'ha manifestat aquí en el Ple cada vegada en el mateix sentit; Esquerra Republicana, Iniciativa, la CUP, Convergència, el 12 del 12 del 2013 van deixar ben clar quin era el seu posicionament i la majoria que representaven al Parlament de Catalunya. Vostès fan trampes amb el diàleg i amb el que escriuen, perquè jo crec, crec sincerament que no saben on són, ni realment saben el que volen ni el que poden. Aquesta és la realitat. Parlen de diàleg, parlen de pacte, els ho ha dit el senyor Joan Olòriz fa un moment, quin diàleg intentarem obrir si topem amb un mur que ja diu no. O servirà aquest "no" per anar mantenint l'estatu quo que s'estava parlant fa un moment aquí, perquè ja ens serveix, i qui dia passa, any empeny? Jo crec que el Partit Socialista de Catalunya, el Partit Socialista Obrer Espanyol ha tingut oportunitats de provocar canvis a la Constitució i majories suficients. I ara sembla que es treu aquell llibre brut de pols i es recorda que hi ha una filosofia determinada de federalisme. Ara o es juga o no es juga. I legalitats em respectarà el senyor Navarro, i potser poden ser les divergències que poden tindre els dos grups, però tenim un eix transversal comú, hi ha una legalitat que és molt clara que és el Parlament de Catalunya. Si al final allà diuen "no", el Parlament de Catalunya pot aprovar tranquil·lament una votació no referendària per intentar impulsar el projecte de futur que demana estructuralment aquest país. I no ens hem de quedar totalment lligats de mans amb un diàleg de sords que no ens porta enlloc. És per això que entenem que a la pèrdua d'oportunitats i d'aquest joc al solitari que estan jugant i que no volen, al revés, intenten anant a presentar mocions per dir defensem allò que no defensem, els demanem que es posicionin d'una manera clara. Tenen l'oportunitat dijous, veurem que succeirà. Crec que el poble de Catalunya el que està demanant és que tothom prengui partit en un costat o l'altre. Ara els tocarà jugar a vostès.

Fa ús de la paraula la Sra. Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, la primera constatació és que crec que alguns dels grups que s'han manifestat no han llegit la nostra moció, és que estic convençuda, per exemple, que el senyor

Olòriz no se l'ha llegit, perquè la nostra moció inclou allò que passarà o que anirà al Parlament de Catalunya aquest proper dijous. Per tant, no entenc on veu la contradicció. És que no ho he fet abans i ho faré ara, els llegiré la part dispositiva d'aquesta moció, no pas tota la part expositiva, però sí el que demanem: "Primer, reconèixer el dret a decidir dels catalans i les catalanes que s'haurà d'exercir mitjançant una consulta o referèndum en un marc legal i acordat amb l'Estat. Segon, instar el Govern de la Generalitat a què amb el màxim suport del Parlament dialogui amb el Govern de l'Estat per tal de fer possible una consulta als catalans i a les catalanes sobre la relació futura entre Catalunya i Espanya. Tercer, instar el Govern de l'Estat a obrir un procés de diàleg i negociació amb el Govern de la Generalitat que permeti dins d'un marc legal l'exercici del dret a decidir del poble de Catalunya. Quart, traslladar aquest acord al Govern de la Generalitat.

Per tant, perdoni, però algun dels grups que aquí en aquest Ajuntament, pel que han dit, votaran en contra d'aquesta moció, han votat la mateixa moció en altres ajuntaments. Per exemple, el Grup de Convergència i Unió a l'Ajuntament de Lleida. Idèntica moció, allà Convergència i Unió la veu bé, aquí Convergència i Unió la veu malament. Diu el mateix, diu que volem una consulta legal i acordada i que instem el Govern de la Generalitat i de l'Estat que tirin endavant això.

Senyor Olòriz, el senyor Navarro no ens ha dit que fem això, ja li ho dic ara, i ho sap vostè perfectament, perquè no diu exactament això que diem nosaltres. Per tant, ja entenc que li faci mandra, perquè en fa, seguir el debat intern del PSC, només li vull dir que no l'ha entès. En tot cas, si li interessa opinar sobre aquest tema s'ha d'informar millor. I, per descomptat, no entenc que fan parlant de la senyora Susana Díaz o parlant de no sé quines altres coses, aquest grup municipal vol manifestar la seva posició respecte d'aquesta qüestió i aquells que troben que és poc clara, que baixi no sé qui i ho vegi, més clara no pot ser. Perdoni, volem que es faci una consulta o referèndum en un marc legal i acordat amb l'Estat que pot ser el 150.2 o qualsevol altre legal i acordat. I segon, volem que el Govern de la Generalitat negociï amb el de l'Estat i el de l'Estat amb la Generalitat perquè això es faci. La via canadenca, perdoni, o la via escocesa, més la canadenca. Perdoni, però no sé què és el que no entenen i no sé què és el que no s'han llegit i no sé què és que no els agrada d'aquesta moció i sí que els agrada de l'altra, perquè els asseguro, com li vaig dir al senyor Carles Ribas quan el vaig trucar demanant-li tractar-les conjuntament, que per mi són pràcticament la mateixa moció, pràcticament, s'assemblen moltíssim. Perdoni, no sé en què les troben tan diferents: una diu que la via legal sigui el 150.2 i l'altra diu que sigui qualsevol via legal o acordada. És que no hi ha cap altra diferència. Llegeixin-se les mocions, els asseguro que no els entenc de res. Llegeixin les mocions, jo només els demano això, la part dispositiva de les mocions i vegin sobre la mateixa moció, exacta i idèntica que es va debatre els hi poso l'exemple de Lleida, perquè ens ha precedit en aquest debat amb una moció idèntica, però no s'assembla en res al debat que acabem de fer ara. Per tant, o algú no se l'ha llegit o algú aplica i parla de coses que no són, perdoni, senyor Ribas, però el que debateran al Parlament de Catalunya el proper dijous no és aquesta moció, però s'hi assembla en moltes coses. Per tant, els demanem que es posicionin en relació a aquesta moció, això és el que els demanem. I el seu vot els demanem que sigui coherent, si us plau, amb el que diu el text que anem a votar. Només els demanem això, simplement, per nosaltres, claredat, miri, tota i ja està i no dona per més això.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació es desestimada per setze vots en contra dels grups municipals de CiU, CUP, PPC i ICV-EUiA, set vots a favor del grup municipal del PSC i una abstenció del regidor no adscrit.

10. Moció que presenten conjuntament els grups municipals de la CUP, ICV-EUiA i el regidor no adscrit, per la sanció dels immobles permanentment desocupats propietat d'entitats financeres i altres grans empreses.

L'actual crisi ha impactat de manera dramàtica en la vida de milers de persones, que a causa de dificultats econòmiques sobrevingudes no poden cobrir les seves necessitats més bàsiques. Aquesta situació ha portat a milers de famílies a la impossibilitat de fer front a les quotes hipotecàries o del lloguer de la seva llar.

La seva traducció social ha estat milers de desnonaments a tot l'Estat Espanyol i centenars de milers de persones que han vist vulnerat el seu dret a un habitatge digne, enfrontant-se a situacions de greu vulnerabilitat, precarietat extrema, pobresa, i exclusió social, econòmica i residencial.

Segons dades del Consell General del Poder Judicial des de 2007 i fins setembre 2013, a Catalunya s'ha arribat ja a 96.927 execucions hipotecàries i a l'Estat Espanyol a 500.000. Segons l'informe presentat pel Col·legi de Registradors de la Propietat, només durant l'any 2012, la banca va quedar-se més de 30.034 primers habitatges per impagament de crèdits hipotecaris. Això suposa 115 desnonaments d'habitatge habitual per dia hàbil. Catalunya encapçala tots els rànquings, tant d'execucions hipotecàries com de desnonaments. Segons les dades del Consell General del Poder Judicial de 2013 s'executen 45 llançaments al dia de mitjana.

Ens trobem doncs davant d'una situació d'emergència habitacional que constitueix una autèntica anomalia en el context europeu. Com denuncia l'informe Emergència Habitacional en l'Estat espanyol, elaborat per l'Observatori DESC (Drets Econòmics, Socials i Culturals), aquesta situació es veu agreujada pel fet que Catalunya és un dels països europeus amb més habitatges buits, igual que l'estat espanyol. En el conjunt de l'estat, fins al 13,7% del parc total - 3 milions i mig de pisos segons el darrer cens estatal d'habitatge de 2011 - i amb un parc social d'habitatge clarament insuficient - menys d'un 2% de l'habitatge existent -.

Les administracions locals, infradotades de recursos, són les que reben en primera instància el impacte social d' aquesta situació, en tant que les més properes a la ciutadania.

El context descrit i la situació d'emergència en que es troba gran part de la població s'està traduint també en un significatiu augment de les ocupacions d'habitatges als municipis. Una forma d'accés a l'habitatge que augmenta el grau de vulnerabilitat social dels qui es veuen abocats a recorre-hi.

La manca de recursos de les administracions locals per fer front a la problemàtica contrasta amb els milers de pisos en desús que acumulen les entitats financeres i les seves immobiliàries, actors principals i part responsable de la bombolla immobiliària. Aquests immobles, sovint obtinguts com a conseqüència d'execucions hipotecàries, es mantenen buits ja sigui a l'espera de que el preu de mercat torni a elevar-se, o bé perquè es troben a la venda o a lloguer a preus inaccessibles per part de la població. El resultat són milers d'habitatges destinats exclusivament a una funció especulativa, eludint la funció social que segons l'article 33 de la Constitució Espanyola (CE) ha de complir el dret de propietat, i vulnerant l'article 25 de la Declaració Universal dels Drets Humans sobre el dret a l'habitatge o l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que en el seu article 26 que fa referència al Dret a l'Habitatge.

Gran part d'aquestes entitats financeres han estat, d'una manera o altra, rescatades amb diners públics. Algunes directament gestionades pel govern de l'Estat a través del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària (FROB), i del traspàs d'actius al anomenat "banc dolent", la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària (SAREB). Paradoxalment, però, la forta inversió pública

no ha anat destinada a cobrir les necessitats de la ciutadania i els ajuts milionaris a la banca, molts d'ells a fons perdut, no han implicat cap contrapartida social.

La situació descrita requereix actuacions per part de l'administració que possibilitin l'accés a l'habitatge de tots aquells ciutadans que se'n veuen exclosos, acomplint el mandat constitucional de l'article 47 de la CE o l'article 26 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que fa referència al Dret així com l'article 11 del Pacte Internacional de Drets Econòmics Socials i Culturals (PIDESC).

Donada la gran quantitat de població amb necessitats habitacionals i la manca de recursos públics per fer-hi front, resulta urgent mobilitzar l'habitatge buit en mans de les entitats financeres. Fomentar i garantir la funció social de l'habitatge, desincentivar-ne la utilització anòmla i penalitzar-ne, si s'escau, l'ús antisocial es converteix en un dels pocs mecanismes efectius a l'abast de l'administració per donar resposta a la vulneració del dret.

Davant els intents del govern espanyol de buidar de competències les administracions locals, cal que els ajuntaments defensin l'autonomia municipal satisfent les necessitats habitacionals de la població. És en aquest context que algunes corporacions, com ara Terrassa, havent esgotat les mesures de foment per facilitar l'ocupació dels pisos buits en poder de les entitats financeres, han iniciat procediments sancionadors.

L'article 41 de la Llei 18/2007, del Dret a l'Habitatge de Catalunya (LDHC) estableix com a utilització anòmla d'un habitatge la seva desocupació permanent i injustificada. Així mateix, en el seu punt tercer, disposa que en aquests supòsits l'administració competent haurà d'obrir un expedient administratiu per realitzar els actes d'instrucció necessaris per determinar, conèixer i comprovar els fets sobre els que haurà de dictar una resolució.

L'article 42 del mateix text legislatiu enumera diverses mesures que les administracions han d'adoptar per a evitar la desocupació permanent dels immobles. Tals com: l'aprovació de programes d'inspecció; la facilitació de garanties als propietaris d'immobles buits sobre el cobrament de les rendes i la reparació de desperfectes; el impuls de polítiques de foment de la rehabilitació d'habitatges en mal estat; la possibilitat de cedir els immobles a l'Administració Pública per que els gestioni en règim de lloguer; i l'adopció de mesures de caràcter fiscal, tant de foment com penalitzadores.

Alhora, l'article 123.1.h de la LDHC tipifica com a infracció molt greu en matèria de qualitat del parc immobiliari mantenir l'habitatge desocupat un cop l'administració hagi adoptat les mesures de foment contemplades al precepte 42. Segons els articles 118.1 i 131 del mateix text normatiu, aquesta actuació pot ser sancionada amb multes de fins a 900.000 euros. Cal destacar que d'acord amb el que estableix l'article 119 de la LDHC, les quantitats obtingudes s'hauran de destinar al finançament de polítiques públiques destinades a garantir el dret a l'habitatge.

Finalment, l'article 3 del Codi Civil, estableix que les normes s'han d'interpretar d'acord al context i a la realitat social en què s'apliquen. Un context, caracteritzat per una situació d'emergència habitacional.

Els antecedents descrits recomanen la redacció de la present moció i l'aprovació dels següents acords per part del Ple municipal:

Primer.- Manifestar el compromís d'endegar mesures municipals en base a la legalitat i competències existents i als efectes que assenyala aquesta moció, amb l'objectiu de garantir el dret a l'habitatge de la població i fer front a l'emergència habitacional.

Segon.- Elaborar i aprovar un Pla Municipal d'Habitatge, o actualitzar el planejament

existent , que contempli i reguli degudament les mesures de foment per a evitar la desocupació permanent i injustificada d'habitatges enumerades a l'article 42, de la llei 18/2007.

Tercer.- Elaborar i aprovar Programes d'Inspecció a fi de detectar, comprovar i registrar els immobles que es troben en situació de permanent desocupació, començant pels que són propietat d'entitats financeres i altres grans empreses. Aquesta tasca es pot fer a través del creuament de dades en disposició de l'administració i l'atorgament d'audiència a l'interessat, o bé realitzant una inspecció física des de l'administració.

Quart.- Instruir procediments administratius contradictoris on es determinin, coneguïn i comprovin els fets, un cop detectada la desocupació. Aquest procediments hauran d'acabar amb una resolució que declari si s'està produint una situació de desocupació permanent constitutiva d'una utilització anòmla de l'habitatge, d'acord amb el que estableix l'article 41 de la LDHC. En cas afirmatiu, caldrà requerir al propietari que cessi en la seva actuació en un termini concret, tot informant-lo de les activitats de foment que està duent a terme l'administració per facilitar-li la finalització d'aquesta situació.

Cinquè.- Imposar fins a 3 multes coercitives que poden arribar als 100.000 euros, tal i com determina l'article 113.1 de la llei 18/2007, prèvia advertència, si transcorregut el termini fixat no s'ha produït l'ocupació de l'immoble.

Sisè.- Iniciar un procediment sancionador per infracció molt greu en cas que es mantingui la desocupació de l'habitatge un cop esgotat el termini atorgat per a corregir la situació, tal com preveu l'article 123.1.h de la LDHC.

Setè.- Instar al Govern de la Generalitat a emprendre accions en aquest àmbit amb la mateixa finalitat, dins el marc de les seves competències.

Vuitè.- Transmetre aquesta moció pel seu coneixement i adhesió a les Entitats Municipalistes, al Parlament de Catalunya, als diferents grups parlamentaris, a la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca i a les associacions veïnals del municipi.

Presenta la proposta la Sra. Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui explica, és una moció que presentem conjuntament amb la CUP i també finalment s'hi ha afegit el PSC, i per tant, la farem a tres bandes, espero que no hi hagi massa repeticions, perquè no hem sincronitzat molt bé les nostres intervencions. Bé, és un dels temes més tractats en aquest Ple el tema pel dret a l'habitatge, amb resultats també molt diversos. Hem parlat de la taula pel dret a l'habitatge, de fer modificacions en temes d'ordenances i de pressupostos. I d'aquí en aquest Ple, han sortit temes com, per exemple, una carta adreçada als bancs que es va pactar l'any passat on es comunicava què suposaria l'increment del 50 per cent de l'IBI i dels seus pisos buits, el compromís de no tenir tractes amb bancs que desnonin. Tot plegat, resultats absolutament insuficients que no ajuden a canviar la situació, és a dir, a incrementar el nombre de pisos de lloguer social per poder atendre totes les persones que els necessiten. La realitat crua que no agrada escoltar és que estem en una situació de crisi molt bèstia, que està fent que es vulnerin els drets constitucionals de tot tipus en les persones: alimentaris, de salut, d'educació, energètics i també d'habitatge. Per tant, i com moltes vegades també s'ha dit en aquest Ple, estem en una situació d'emergència habitacional. Per tant, en una situació excepcional, mesures excepcionals, ens hem de prendre que estem en un

moment d'excepció. Avui presentem una moció que és de la Plataforma d'Afectats per les Hipoteques, una plataforma que s'està presentant a molts municipis de Catalunya, és exactament la mateixa que ells ens han facilitat, perquè la Plataforma d'Afectats per les Hipoteques fa denúncies, està denunciant moltes coses, fa moltes reivindicacions, però també fa propostes, i penso que aquesta és una gran moció on es fan moltes propostes. Una entitat que està generant canvis molt importants en termes d'habitatge en el nostre país i més enllà del nostre país, a l'Estat espanyol, és un moviment punta de llança, on el lema "gent sense casa, cases sense gent no s'entén" és el que està guiant totes les seves actuacions. També és una moció que té el suport de la Xarxa pels Drets Socials, així ho varem acordar recentment, i per tant, és també un honor defensar una moció que tingui el suport de la xarxa que en aquests moments, aplega moltes entitats gironines que estan defensant els drets socials, de les persones, i és molt important que existeixi també aquesta xarxa. També des del nostre grup municipal, bé, el nostre grup a Catalunya d'Iniciativa i EUiA estem fent una campanya per portar als plens dels ajuntaments catalans aquesta moció, perquè està en línia amb totes les propostes sobre el dret a l'habitatge que hem presentat, i també perquè a Iniciativa seguim treballant per donar solució a la demanda d'habitatge social que ha generat la crisi financera. Tenen moltes dades a la moció, està molt ben construïda, només ressalto que, hi ha hagut més de mig milió d'execucions hipotecàries a tot l'Estat des de la crisi financera el 2007, i que Catalunya és la comunitat més castigada en aquest període. Per tant, s'ha generat una elevadíssima demanda d'habitatge social a causa de totes aquestes execucions. L'Estat espanyol també és el país d'Europa amb més habitatge buit, això ho diu l'Observatori DESC. A Catalunya, només per donar una dada que recentment, comentava un alt càrrec de la Generalitat en temes d'habitatge, hi ha 17.000 habitatges de lloguer social quan només a comarques barcelonines se'n necessitarien 70.000. La majoria d'aquests pisos estan en mans d'entitats financeres, els pisos buits, i les seves immobiliàries. Mantenen aquests pisos i blocs amb una funció especulativa, entitats que majoritàriament han estat rescatades amb les nostres retallades i amb diner públic ara es reserven el dret, de reservar-se per ells tots aquests pisos. És clar, els ajuntaments estem en la primera línia, som els que rebem, més aquestes necessitats de la ciutadania. I suposo que el senyor Berlosó, pot donar fe d'això, la quantitat de persones que tenen aquestes necessitats de trobar solucions efectives al seu habitatge. Per tant, és urgent mobilitzar l'habitatge buit que està en mans de les entitats financeres. Per això la moció, perquè l'Ajuntament pugui ampliar precisament la borsa municipal d'habitatge per satisfer la demanda d'habitatge social amb sancions i amb taxes. Això és el que proposem en aquesta moció. De fet, ja tenim una llei a Catalunya, la Llei de l'habitatge, aprovada el 2007, que contempla tot això. Una llei feta abans de la crisi, abans dels desnonaments ja preveia tots els mecanismes que actualment es necessiten. Convergència i PP hi van votar en contra, Iniciativa va haver de suar la cansalada per tirar endavant aquesta llei, perquè també el PSC i Esquerra eren molt renitents a incloure, precisament, algun dels temes que es plantejaran avui, que és el tema de les sancions i el tema de les expropiacions temporals per pisos buits. Convergència amb les lleis "òmnibus" no va derogar la Llei d'habitatge, però tampoc l'ha desplegat ni l'ha aplicat, no fins ara, han tingut dos anys per fer-ho i no ho han fet. Però ara que la PAH fa una ofensiva perquè els ajuntaments imposin sancions a les entitats bancàries amb pisos buits, que grups polítics també estem treballant de valent per trobar solucions, el Govern de la Generalitat s'ha vist forçat a moure's. Confiam que ajuntaments i Generalitat treballarem junts en aquest tema. De fet, si uns i altres volem aplicar la Llei del dret a l'habitatge, segur que coincidirem. Per tant, el que fem avui va en aquesta mateixa direcció que el que està fent la Generalitat, perquè

tots ens basem a desplegar una llei d'habitatge que existeix a Catalunya, una llei d'habitatge que parla del que és un habitatge buit, un habitatge que està desocupat durant dos anys o més sense causa justificada, que en el seu article 42 parla de les actuacions per evitar la desocupació permanent dels habitatges. Per exemple, parla del tema dels programes d'inspecció, que això es podria fer perfectament, o de polítiques de foment de la rehabilitació social dels habitatges o que els habitatges buits o permanentment desocupats es poden cedir a l'Administració pública perquè els gestioni en règim de lloguer, o bé que l'Administració, com deia, pot expropiar temporalment l'úsdefruit de l'habitatge per un període no superior a cinc anys per llogar-lo a tercers. És a dir, tot això ja està a dins d'una llei. Nosaltres voldríem fer molt més, és veritat, teníem preparada, creiem, una llei modèlica que protegia el dret de les persones a un habitatge digne i no els drets dels bancs, entitats financeres i especuladors, però, bé, com a mínim apliquem la llei que tenim. En definitiva, els acords que vostès ja tenen a la moció recullen bàsicament el desplegament d'aquesta llei i, per tant, l'aplicació. Ara, nosaltres hi volem afegir unes puntualitzacions: en primer lloc, els terminis clars i ràpids, aquest primer trimestre voldríem que si s'aprova aquesta moció, que esperem que sí, s'obris ja l'expedient sancionador demà mateix i abans d'acabar aquest primer trimestre poguéssim tenir ja algun banc multat, és a dir, ja passar a l'acció. I no podem esperar. Farem un seguiment exhaustiu d'aquesta moció. Per això demanem incloure en els acords d'aquesta moció crear una comissió de seguiment dels acords d'aquesta moció. Ens sembla que això, els dos grups també que hi donen suport, també diran el mateix, esperem que ajudi en la concreció. Després de cinc anys de crisi, fem tard, s'ha acabat d'anar de bona fe a les entitats financeres, s'ha acabat, negociar per obtenir coses; els hem donat diner públic, diner de les persones a través de retallar-nos en drets i benestar social, per tant, s'ha acabat el temps de la negociació i cal passar a l'acció per defensar els drets de les persones. Els interessos econòmics no poden estar per sobre les persones i a les entitats financeres se'ls ha acabat el crèdit. Per això, demanem que voteu a favor d'aquesta moció.

Obert debat, intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, segurament estem vivint una època històrica d'aquest primer terç del segle XXI i és una època històrica que s'expressa de moltes maneres, però també és una època històrica per coses dolentes, però també per coses positives. Una de les coses més positives que des del nostre punt de vista s'ha produït, és que la mateixa societat civil, ha passat per davant del sistema polític que regeix el nostre país, i d'això en tenim mostres feliçment molt i molt sovint. Varem tenir una mostra d'una societat civil viva i participativa en el moviment contra la MAT, que fa uns dies va fer una experiència de desobediència civil molt enginyosa i sofisticada que tindrà continuïtat i farà sacsejar moltes coses. N'hem tingut exemples en la consecució de l'ANC, l'Assemblea Nacional Catalana, que ha estat capaç de mobilitzar tot un país. I en tenim, un exemple de luxe amb la creació de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca i tota la feina innovadora que ha fet de plantar cara al bancs, de posar contra les cordes a les administracions, entre cometes o sense cometes, gandules que no han volgut fer res per protegir el dret a l'habitatge. I això és molt positiu, perquè vol dir que aquest país està viu, vol dir que la ciutadania i la societat civil planten cara i fan evolucionar la societat. I això, és motiu d'orgull. Nosaltres pensem que la moció que avui presentem conjuntament a instàncies de la PAH, pensem que ens hauria de fer reflexionar a fons, reflexionar perquè carai hem arribat fins on hem arribat, perquè hem hagut d'arribar a una situació on els desnonaments, on els suïcidis de les persones que són desnonades, on el patiment de les persones que pateixen aquest mal tràngol s'ha normalitzat, perquè carai hem arribat aquí com a

país, perquè varem deixar engolir-nos per una espiral especulativa neoliberal que ens ha conduït a un desajust brutal entre l'oferta i la demanda. I pensem que hauríem de reflexionar perquè el país va caure en aquesta espiral destructiva i autodestructiva i perquè en comptes d'una civilització amb futur ens varem dedicar durant molts anys a construir una incivilització salvatge en la qual la destrucció del territori, l'orgia financera, la nul·la planificació i la cultura de la cobdícia van regir durant tant de temps de forma inexplicable l'acció política de les administracions i de tantes i tantes empreses, conduïts per una mà invisible que eren els bancs. Com és possible que haguéssim arribat fins a una situació així?

Nosaltres pensem que la resposta està clara, la resposta es diu capitalisme, i aquest sistema capitalista és el que ens ha portat a aquesta situació. Això que sé que a alguns de vostès aquí presents els pot semblar quelcom radical és una cosa que es pregunta un savi de solvència tan contrastada com és l'Oriol Bohigas, un arquitecte eminentment capacitat, i també s'ho pregunten persones com en Ramon Folch, que no és precisament que sigui algú, diguéssim, un radical comunista o quelcom semblant. Són persones moderades, però amb grans conviccions que es fan aquestes preguntes. Dit això, està clar que des d'aquest Ajuntament no podem resoldre nosaltres sols aquesta gran tragèdia que ha estat l'esclat de la bombolla immobiliària i el gran problema dels desnonaments, però sí que podem posar el nostre petit gra de sorra o el gran gra de sorra, i a base de grans de sorra podem anar construint una muntanya i una muntanya que ompli de sorra aquests bancs que tant i tant de mal han fet. Està clar que fer canvis puntuals com és, per exemple, aprovar aquesta moció, que és una qüestió simplement de mínims, seria del tot insuficient, caldrà que un cop aprovem aquesta moció i desenvolupem els acords i comencem a multar els bancs i comencem a revertir la situació, caldria que tots plegats ens asseguéssim, no ja només aquest Ajuntament, sinó que ens asseguéssim tècnics, electes, entitats, associacions, universitats i poséssim les bases d'un nou ordre pel que fa a l'habitatge, un nou ordre on la planificació del territori sigui més assenyada, on primer posem les persones i el medi ambient i la cobdícia i l'especulació les endrecem en un calaix i no les traiem mai més. Nosaltres pensem que la moció és necessari aprovar-la. La senyora Terés ha explicat molt bé algunes dades que jo ara tampoc voldria repetir, les que fan referència al DESC, a l'Observatori dels Drets Econòmics, Socials i Culturals, que són demolidores. I això ens indica que realment la situació és tràgica, ja gairebé manquen qualificatius per descriure la situació. I tot això justifica que les administracions locals en aquest cas, que som l'administració més propera a la ciutadania, actuem, hem d'actuar, perquè és que si no actuem, les administracions locals i les supralocals quedaran totalment desprestigiades, totalment mancades de legitimitat. I si volem que això no passi, doncs, cal actuar. Els bancs i les caixes i altres empreses i ara també els fons voltors i la Sareb, etcètera acumulen molt d'habitatge buit, habitatge que va ser rescatat amb fons públics, i això és del tot incoherent i del tot intolerable, la qual cosa encara justifica més que aprovem aquesta moció. Està clar que l'habitatge compleix una funció social de primer ordre i els bancs no són ningú per barrar l'accés a ningú de la seva funció social, per això cal que, hi insisteixo, els ajuntaments actuïn i ho facin per afavorir els més febles i els més desvalguts. Durant molts anys els ajuntaments i les administracions han afavorit els més poderosos, fent requalificacions, fent vistes grosses, fent plans urbanístics absolutament desmesurats i irracionals, i això s'ha acabat, s'ha acabat i ara toca fer lo altre.

Pensem que tenim l'oportunitat, hi insisteixo, de recuperar part de la credibilitat perduda, només una part d'ella, perquè gairebé les administracions l'han perduda tota, però tenim ara l'oportunitat de fer un pas endavant. Pensem que l'exemple de Terrassa és una petita esclatxa que s'obre, que l'Ajuntament de Girona hauria

d'imitar el seu exemple. I aquí, doncs, vull reivindicar una vegada més la importància que té Girona com a capital de comarca, com a capital de demarcació i també com a capital de la independentisme. Que una ciutat com Girona faci un pas com aquest, planti cara als poderosos i es posi al cantó dels febles, jo estic convençut que tindria un efecte dòmino en altres ciutats de Catalunya i fins i tot de l'Estat espanyol. I això s'hauria de valorar molt i molt positivament. També, demanem que tot això, aquesta moció, que estic convençut que s'aprovarà, no quedi en un calaix, no pot ser que quedi en un calaix com tantes i tantes altres mocions en aquest Ple queden en un calaix. És important que s'apliqui i que en el termini d'aquest trimestre, en un termini breu, dos mesos com a molt, comencin a haver-hi ja els primers resultats i les primeres sancions a bancs. Serà una cosa simbòlica que donarà esperança a molta gent. Està clar que cal desenvolupar un bon reglament i està clar que la taula per la mediació en el tema dels habitatges hi té molt i molt a dir. Que dit això, aprofitem per reivindicar aquesta taula i demanar que es torni a activar perquè la situació de desnonaments, per exemple, en el tema dels lloguers requereix que la taula es reactivi. I hem de deixar diferències d'un cantó i hem de mirar de treballar.

Dit això, també voldria dir ja per acabar que la llei, que és aquest instrument que tenim, la llei pel dret a l'habitatge que es va desenvolupar fa uns anys, també va una mica coixa. I caldria que aquesta llei en el Parlament de Catalunya es dotés d'un bon reglament i que aquest reglament, pogués donar una bona empara a les administracions que decideixin multar i castigar els bancs. La voluntat dels ajuntaments d'una banda més un potent reglament per part del Parlament de Catalunya serien ja les eines definitives per començar a capgirar la situació.

Acabo dient que ens han robat moltíssimes esperances, però la PAH ha revertit això i el conjunt de la ciutadania hi ha plantat cara. I estic convençut que malgrat que les dificultats siguin moltes ens en sortirem i derrotarem aquests grans monstres que són els bancs i els seus aliats.

Intervé la Sra. Paneque, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, el problema de ser el tercer és que moltes coses ja estan dites, però, en tot cas, sí que m'agradaria començar agraint a la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca que ens fessin coneixedors d'aquesta moció, de la campanya que estaven duent a terme als diferents consistoris de Catalunya, que ens en deixessin ser participants. Com els varem comentar, nosaltres n'estàvem preparant una en base al que s'estava fent a Terrassa, amb un ajuntament socialista, però quan ens varen dir que vostès estaven o que la plataforma estava presentant aquesta moció, varem, estimar-nos més adherir-nos-hi i fer una acció conjunta, tal com els hem comentat també als companys d'Iniciativa i de la CUP pensem que val la pena en aquest tipus de qüestions fer una acció conjunta més que no que cada partit defensi la seva moció. Per tant, gràcies novament. I fer un esment ràpid a allò que nosaltres considerem important d'aquesta moció. El primer és que ha de quedar clar que la llei ho permet, ja ho han dit la regidora Terés i el regidor Navarro, l'article 42 de la llei d'habitatge permet aquest tipus d'actuacions; per tant, ha de quedar clar que entra dins de la llei i, en definitiva, el que estem aplicant és una llei vigent, que va dirigida als actors principals de la situació que s'ha creat en matèria d'habitatge.

Deia el regidor Navarro que és un fet simbòlic, crec que és simbòlic, a més és un fet que podem palpar i de justícia social, o sigui, que va més enllà potser d'altres mocions que havíem aprovat en matèria d'habitatge, que potser sí es quedaven més en un àmbit simbòlic. Aquí podem passar un pas més enllà a un acte real de sanció a les entitats bancàries. Tercer, serem exigents en el compliment –i em dirigeixo a vostè, senyor Berlosó, perquè és el regidor responsable d'aquesta matèria–, sempre ho som amb les mocions, però amb aquesta ho serem

especialment. I també volem que es respecti que en aquest primer trimestre es comencin a emprendre i es comencin a iniciar aquests expedients sancionadors, perquè vostè mateix ens ha informat en el marc de la taula de coordinació local pel dret a l'habitatge que vostès han intentat negociacions amb les entitats bancàries i que aquestes es neguen, o almenys majoritàriament, a posar aquests pisos buits a disposició de l'Ajuntament per destinar-los a lloguer social. Per tant, aquest pas previ de negociació ja ha existit, ja s'ha fet, i per tant, nosaltres també pensem que de forma immediata s'ha de passar a aquesta fase d'obrir aquests expedients sancionadors. I finalment, estem d'acord amb la comissió de seguiment que ens proposaven des d'Iniciativa, potser la pròpia taula pel dret a l'habitatge seria un bon àmbit, en tot cas, estem oberts a parlar-ne. Però sí que demanem i exigim que es torni a convocar la taula, que es torni a convocar amb el ritme que es feia al principi. S'ha demostrat que era una bona eina, per tant, exigim que es torni a reunir. En aquesta taula estem cansats de demanar informació concreta sobre la ciutat de Girona i, per tant, ja aprofitem per demanar-li aquí: volem saber nombre d'habitatges buits en mans de la Sareb al municipi de Girona; volem saber nombre d'habitatges buits en mans d'entitats bancàries a la ciutat de Girona; volem saber nombre de famílies en situació de desnonament a la ciutat de Girona; relació de demandants d'habitatge registrats a la ciutat que vinguin de desnonaments de compra i de desnonaments de lloguer, i volem saber el nombre de demandants d'habitatge protegit al municipi, per tal de saber finalment la xifra aproximada d'habitatges que han d'estar disponibles per atendre la demanda actual que tenim a la nostra ciutat. Per tant, aquesta és una informació mínima que hem de tenir, que fa molt temps que reclamem en l'àmbit de la taula i que aprofitem també aquesta ocasió per exigir respostes ràpides sobre aquests nombres.

Fa ús de la paraula la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, el meu grup s'abstindrà en aquesta moció i ho farà perquè així com sí que creu que cal seguir treballant i seguir prenent mesures i prenent decisions en relació al tema de l'habitatge també a la ciutat de Girona, nosaltres creiem que no tot es soluciona a través de les sancions. La senyora Paneque ara deia fèiem un pas més, jo la meua pregunta és què es persegueix, si el que es persegueix, que és una mica el que jo he pogut copsar sobretot a la intervenció del senyor Navarro, i és que els bancs paguin, efectivament, això ho aconseguiran; ara, si el que es persegueix és aconseguir que aquests bancs posin a lloguer social els habitatges buits que tenen, nosaltres creiem que la sanció, que és el que busca aquesta moció, no és possiblement la millor solució.

Pensem que cal tenir més diàleg, que cal parlar més, amb aquelles entitats que puguin tenir o empreses que puguin tenir pisos buits a la ciutat de Girona, que no només pel sol fet de sancionar això vol dir que els posaran o els destinaran a lloguer social. Creiem que per si sol això no vol dir que el resultat sigui el que realment es busca. I a més, si es té en compte que la Generalitat de Catalunya, el Govern de la Generalitat ha anunciat que està treballant sobre tot aquest tema, el de posar un gravamen també sobre les entitats bancàries i empreses que tinguin pisos buits, també creiem que seria més raonable esperar a veure quina és la proposta que finalment posa sobre la taula el Govern de la Generalitat i per tal de coordinar també en aquest sentit amb el Govern de la Generalitat i no fer una doble sanció pel mateix motiu. Però, insisteixo, creiem que s'han de prendre mesures en positiu, que una mesura en positiu és no esgotar mai el diàleg. Jo no sé si la senyora Paneque deia, el senyor Berloso diu que les entitats li diuen que no, bé, s'ha de seguir insistint i si fa falta, potser hem d'ampliar qui parla amb aquestes entitats o podem fer-ho d'una manera més global com a ajuntament, no només com a govern. Ara, insisteixo, i per això ens abstindrem, creiem que per si sol si el que

es persegueix és que aquests pisos buits acabin estan destinats a lloguer social, que és el que realment necessitem a la ciutat, només per sancionar això no queda garantit, i aquesta moció simplement parla d'això, de sancionar. Nosaltres, per tant, no hi donarem suport.

Intervé el Sr. Palomares, regidor no adscrit, qui exposa, em sap molt de greu que no s'hagi volgut comptar amb mi també per donar suport a aquesta moció, des del dia que vaig prendre la decisió de deixar les files del Partit Popular va ser un dels motius pels quals jo justificava precisament això, que quan va entrar la PAH a Espanya en el Congrés dels Diputats totes les signatures perquè es pogués fer la dació en pagament tampoc es va acceptar. I, evidentment, vull afegir-me a aquesta moció i vagi per endavant el meu vot afirmatiu.

Intervé el Sr Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui explica, fa pocs dies el senyor Berloso sortia a la premsa explicant –i ho comentava una mica la senyora Paneque fa un moment– que després de dos anys treballant i amb diàleg constant amb les entitats financeres perquè posessin a disposició els pisos buits per a lloguer social, crec que la paraula que va fer servir va ser “decebut”, perquè amb molt bones paraules, però realment pocs fets, poc fets. I aquesta és la realitat en què ens trobem en el moment actual, potser no amb les mateixes paraules que les ha posat de manifest el senyor Navarro, però sí que és cert que hi ha una actitud totalment d'infracció d'un element clau i és que és la finalitat pròpiament social que té tot habitatge, i deixar un habitatge més de dos anys, com marca la llei, totalment desocupat no només amb la realitat social que ens trobem avui en dia, sinó també el greu perjudici que s'està creant a moltes comunitats de propietaris que veuen com es va degradant el propi habitatge perquè ningú col·labora amb les despeses pròpiament de la comunitat, doncs fa que s'hagin de prendre mesures realment molt dràstiques i severes per intentar mobilitzar aquest parc immobiliari i poder resoldre aquesta situació. De la mateixa manera també voldria puntualitzar, i així ho va fer el conseller senyor Vila, que estem parlant d'una llei –i aquí se n'ha fet menció– que és la Llei 18/2007, per tant, aprovada l'any 2007, i evidentment és una llei que a l'article 123 estableix la possibilitat de sancionar –el senyor Navarro en feia menció– fins a una quantitat de 900.000 euros. I la senyora Paneque ho ha dit però no ho ha dit, que hi ha un article que és l'article 42, és a dir, el que diu aquesta llei és que si no s'acompleixen un seguit de fets que estableix l'article 42 no es pot dur a terme aquesta sanció. Aquesta és la realitat, s'han de complir cinc requisits per poder tirar endavant aquest tema. És per això que el conseller Vila va posar de manifest que s'havia de fer –i ho ha apuntat el senyor Navarro– un desenvolupament d'aquesta llei i s'havia de fer un reglament o fins i tot establir paral·lelament un impost que permetés gravar per poder mobilitzar aquesta massa de béns immobles que estan, o que no es posen a disposició d'aquest fi social i que s'està creant aquest greu perjudici. En aquest aspecte jo, com a representant de Convergència i Unió, els vaig manifestar a tots i cada un dels grups, si hi ha problemes perquè aquesta moció s'aprovi, el vot de Convergència hagués estat l'afirmatiu, és a dir, s'hagués donat suport a la moció. Però tenint en compte que, i així els ho vaig expressar perquè es van documentar amb el conseller Vila que està, en breu sortirà la normativa establerta envers a com actuar i poder sancionar per poder moure aquesta massa de béns immobles que estan afectats, el nostre grup s'abstindrà.

Intervé la Sra. Terés, qui exposa, vull fer una puntualització tècnica que és que el senyor Ribas entenc que com que estem al mateix costat de la taula m'ignora, sempre que presentem mocions.

Respon el Sr. Ribas, que li sap greu.

Prossegueix la Sra. Terés, qui exposa, precisament he comentat l'article 42 i els cinc punts anteriors realment es compleixen amb molts dels habitatges que hi ha aquí. Per tant, és una qüestió purament tècnica, però recordi, i també és per afegir el senyor Palomares, si el senyor Navarro i la senyora Paneque no hi tenen cap inconvenient, que també consti com a presentador d'aquesta moció.

Intervé la Sra. Paneque, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, molt breument perquè com que m'interlocutava la senyora Veray directament de quin era l'objectiu. L'objectiu és que aquests habitatges buits vagin a lloguer social. En tot cas, què hi guanyem? Miri, això al final serà una qüestió pragmàtica, no ho volen posar a lloguer social? Almenys pagaran diners que podran anar destinats a polítiques d'habitatge, això com a mínim és el que en traurem. Jo el que espero és que sigui l'altre l'objectiu que assolim, però, si no, en tot cas, obtindrem uns recursos que podran anar d'alguna manera a les famílies afectades.

Fa ús de la paraula la Sra. Veray, qui exposa, No, senyora Paneque, jo no vull polemitzar amb vostè, però jo li diré: l'objectiu principal és que aquests pisos es destinin a lloguer social. Crec que aquest és l'objectiu principal; només sancionant, això no s'aconsegueix. I vostè diu: "Però tindrem els diners i els podrem dedicar..." Bé, els dedicarà el Govern, vostè no, per tant, serà el Govern que destinarà a què els dedicarà, es poden dedicar a moltes coses a la ciutat, no només a l'habitatge. Això tampoc ho té garantit, ni ho garanteix la moció.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per tretze vots a favor dels grups municipals del PSC, CUP, ICV-EUiA i el regidor no adscrit i onze abstencions dels grups municipals de CiU i el PPC.

11. Moció que presenta el grup municipal de la CUP en contra de la reforma de la Llei de l'avortament.

El passat dia 20 de desembre, el Consell de Ministres va aprovar l'avantprojecte d'una llei de l'avortament que no té suport social i que empitjorarà encara més la situació social, econòmica i de salut de les dones. Sota el nom de "Llei de Protecció de la Vida del Concebut", aquesta reforma ens situa al marc normatiu postfranquista del 1985, destruint trenta anys de lluita feminista per l'assoliment d'un dret fonamental pel conjunt de les dones als Països Catalans.

Des de l'aprovació d'aquest avantprojecte s'ha fet palesa una profunda indignació i ràbia en la societat catalana per la pèrdua, novament, d'aquest dret tan fonamental, l'avortament. Havent-se despenalitzat l'avortament després de trenta anys, a través de la llei del 2010, el PP ha restringit de nou la llibertat de les dones a decidir sobre si volen o no ser mares. Aquesta reforma de llei, doncs, pretén incapacitar les dones com a subjectes decisoris dels seus propis cossos i úters.

És necessari manifestar l'oposició frontal a l'aplicació d'aquesta reforma, que converteix el que era una llei de terminis en una llei que només permet l'avortament en tres supòsits extremadament restrictius, i que deixa en mans d'un conjunt d'especialistes mèdics la decisió de si una dona pot avortar o no. Una decisió, a més, que té el risc de ser totalment arbitrària i basada en criteris ideològics i morals. En

aquest sentit, és clar que aquesta llei en cap cas respon a una millora de la llei del 2010, sinó que només satisfà els postulats ideològics i morals del PP i dels sectors més conservadors. És a dir que les dones es tornaran a veure abocades a la funció reproductiva i al paper de mares i cuidadores.

Igualment, cal remarcar la importància que l'avortament té a nivell internacional com a indicador de qualitat, igualtat i benestar per a les dones. Per això és necessari fixar-se en els índexs de benestar de les dones en aquells països on l'avortament és legal i on les polítiques d'educació sexual i per a la salut estan consolidades. Països on s'estableixen uns terminis o bé es tenen en compte el conjunt de circumstàncies que poden portar a una dona a avortar; supòsits que van més enllà del risc físic i/o psicològic de la dona, les violacions o la inviabilitat de la vida del fetus. Si les dones avorten és perquè simplement no volen ser mares, i aquesta és una decisió totalment legítima, vàlida i reflexionada per qui així ho decideix.

Per últim, la nova llei no inclourà l'avortament en el codi penal en el cas de les dones, però sí en el cas del personal sanitari i conjunt d'especialistes que avalin un avortament fora dels tres supòsits que contempla la llei. Això té unes conseqüències personals i socials irreversibles cap a les dones, ja que suposa l'establiment de traves considerables a l'hora de poder avortar per les vies legals imposades. Com ja s'ha advertit des del moviment feminista, aquesta reforma pot obligar novament moltes dones o bé a avortar en d'altres països, o bé a practicar avortaments de risc i insegurs per a la salut, en el cas d'aquelles dones que no tinguin recursos per marxar a fora.

Cal defensar, doncs, que l'avortament sigui lliure i gratuït. Lliure perquè la llei ha de permetre que cada dona es faci responsable del seu propi cos i prengui les decisions que consideri, tant per a ser mare com per a no ser-ho. Gratuït perquè el pagament suposa, a la pràctica, un impediment per a l'accés de moltes dones a aquest dret. És necessari que reivindicar l'avortament com un dret i no un privilegi només per les dones que s'ho puguin permetre.

Per això la corporació municipal assumeix com a pròpies les reivindicacions del moviment feminista organitzat i combatiu i es compromet a defensar:

- El dret a decidir sobre el propi cos, sense supòsits, sense indicacions, sense tuteles;
- Una educació sexual i afectiva igualitària, lliure, sana;
- Anticonceptius gratuïts, no agressius amb el cos i a l'abast de tothom;
- El suport entre dones i professionals i la creació de les caixes de resistència econòmica per a les dones que vulguin avortar.

Per tot això, el grup municipal de la CUP proposa al Ple municipal l'adopció dels següents ACORDS:

Primer.- Manifestar el rebuig a l'avantprojecte de reforma de la llei de l'avortament i transmetre'l al Consell de Ministres i al Congrés de Diputats espanyol;

Segon.- Instar el Parlament de Catalunya perquè acceleri els treballs per aprovar una llei pròpia de drets i salut sexual reproductiva;

Tercer.- Incloure entre les funcions del Centre Jove de Salut, així com d'altres serveis municipals que es considerin oportuns, la de facilitar a les dones que vulguin avortar informació sobre les diverses possibilitats existents i donar-los suport, sigui quina sigui la seva edat;

Quart.- Incloure informació sobre l'actual reforma de la llei de l'avortament a les activitats de sensibilització i educació sexual que du a terme el Centre Jove de Salut, així com d'altres serveis municipals que es considerin oportuns;

Cinquè.- Denunciar les situacions injustes i perilloses derivades d'aquesta reforma que pateixin les dones gironines;

Sisè.- Oferir suport legal a especialistes i personal sanitari que vulgui combatre aquesta reforma en la seva pràctica diària;

Setè.- Donar suport a les accions que diferents entitats ciutadanes puguin dur a terme en contra d'aquesta reforma.

Presenta la proposta la Sra. Pujolàs, regidora del grup municipal de la CUP, qui exposa, el passat dia 20 de desembre el Consell de Ministres va aprovar una reforma de la llei de l'avortament que fins i tot arriba a empitjorar el marc normatiu postfranquista del 1985 i que converteix el que des del 2010 era una llei de terminis en una llei que només permet l'avortament en dos supòsits extremadament restrictius. En la llei del 1985 es contemplaven tres supòsits, ara només dos, perquè s'ha exclòs el supòsit de malformació del fetus. Els dos supòsits que ara només s'inclouran seran el de la violació, que serà al·legable fins a les dotze primeres setmanes i el anomenat "greu perill per a la vida o la salut física o psíquica de la dona", que aquest és al·legable fins a la setmana vint-i-dues. A més, poder al·legar aquest greu perill per a la vida o la salut física o psíquica de la dona serà molt més complicat que abans i deixarà en mans d'un conjunt d'especialistes mèdics, perquè caldrà l'informe de dos metges que no només no siguin els que practicaran l'avortament, sinó que a més a més estiguin treballant en una altra clínica o hospital on es practicarà aquest avortament, doncs deixa en mans d'aquests especialistes la decisió de si una dona pot o no pot avortar. Una decisió, que té el risc de ser totalment arbitrària i basada en els criteris ideològics i morals que el PP vol imposar a tota la població de l'Estat espanyol. A més a més, les menors tornaran a necessitar el permís dels pares o tutors per poder avortar. Per tant, el PP i els sectors més rancis i ultraconservadors de l'església catòlica ens volen obligar de nou a les dones a dedicar-nos només a la reproducció i al paper de mares i cuidadores, i a sobre ho fan amb l'argument de defensar la vida. Però nosaltres pensem que defensar la vida és garantir-la i amb aquestes polítiques de retallades l'última cosa que fa el PP és preparar un escenari destinat a cobrir les necessitats bàsiques que requereix una nova vida. Qui s'alça en defensa de la vida sense garantir que aquesta nova vida pugui desenvolupar-se amb dignitat el que està fent en realitat és imposar-la en situacions de precarietat i no pretén res més que mantenir els privilegis propis de l'elit dominant a costa de vides que només tindran l'oportunitat de perpetuar l'estructura del sistema. Perquè aquesta reforma, a part de ser una nova retallada encoberta en sanitat, pretén imposar un model molt determinat de família, l'heterosexual i patriarcal, i castigar qualsevol sexualitat que no respongui a la reproducció. Si no fos aquest el propòsit, es promourien anticonceptius, campanyes de planificació familiar i s'aprofundiria en una educació afectivosexual on l'avortament deixaria de ser un tabú. De la mateixa manera, no s'hagués aprovat ni proposat una llei sobre reproducció assistida que nega el dret a ser mares a dones sense parella masculina, ja siguin solteres o lesbianes.

Ser mare és un dret que hem de tenir les dones, no és un deure, intentar fer-nos esclaves del nostre cos és explotar-nos en bé del patriarcat. Les dones hem de poder tenir la mateixa llibertat que els homes per perseguir els nostres propòsits i, com ells, aquests propòsits poden o no tenir, contemplar, una finalitat reproductiva. Si una dona avorta és simplement perquè no vol ser mare i aquesta és una decisió totalment legítima, vàlida i reflexionada per qui així ho decideix. I el que ha de fer un Govern, en tot cas, pensem, és garantir a totes les dones l'accés a una educació sexual i afectiva igualitària, lliure i sana i l'accés a anticonceptius gratuïts i no agressius amb el cos.

A més, la nova llei no inclourà l'avortament en el Codi penal en el cas de les dones, però sí en el cas dels professionals sanitaris que avalin un avortament fora dels dos supòsits. Això pot obligar de nou a moltes dones o bé a avortar a d'altres països o bé a haver de practicar avortaments de risc i insegurs per a la salut, en el cas d'aquelles dones que no puguin permetre's marxar fora. Si els regidors i les regidores d'aquest Ajuntament creiem de veritat en la igualtat real entre homes i dones, que jo penso que així és en gran part, cal que manifestem fermament el nostre rebuig a una llei que ens obliga a les dones a hipotecar la nostra vida o bé a avortar en condicions sense garanties, tenint en compte que totes dues opcions poden deixar seqüeles físiques i psíquiques –ens poden deixar seqüeles físiques i psíquiques– de per vida i, a més a més, que ens obliga a desenvolupar fetus amb malformacions que poden comportar dependència de per vida, tot eludint el dret de les persones amb discapacitat mentre alhora se'ls estan retallant tots els ajuts. Entenem, que l'avortament ha de ser lliure i gratuït, lliure perquè la llei ha de permetre que cada dona es faci responsable del seu cos i prengui les decisions que consideri, tant per ser mare com per no ser-ho, i gratuït perquè el pagament pot suposar que moltes dones de la classe treballadora no puguin accedir-hi. Pensem que avortar ha de ser un dret i no un privilegi per a aquelles que s'ho puguin permetre. Per tot això els hem proposat aquest seguit de set acords dels quals jo voldria destacar sobretot els que es mantenen molt en l'àmbit municipal. El fet que el Centre Jove de Salut i altres serveis municipals que puguem considerar oportuns facilitin a les dones que vulguin avortar tota la informació necessària i les ajudin en aquest procés, incloure informació sobre aquesta reforma que es vol aprovar a les activitats de sensibilització i educació sexual que ja està duent a terme el Centre Jove de Salut, denunciar les possibles situacions injustes i perilloses derivades de l'aplicació d'aquesta llei que puguin patir dones de la nostra ciutat, oferir suport legal als professionals que vulguin combatre aquesta reforma en la seva pràctica diària i, finalment, donar el suport a les entitats municipals feministes que des de fa temps estan treballant a Girona per un avortament lliure i gratuït i que ja han posat fil a l'agulla per aturar aquesta llei i per sensibilitzar i informar la població del perill de l'aprovació d'aquesta llei.

Intervé la Sra. Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui explica, certament, com deia la regidora Anna Pujolàs, el divendres 20 de desembre es va aprovar aquesta llei que té un nom que ja és tota una declaració d'intencions: "Ley orgánica de protección de la vida del concebido y de los derechos de la mujer embarazada", ens sona a No-Do tot això, unes altres èpoques. Precisament aquest cap de setmana han sortit unes enquestes en què es parlava que més del 80 per cent de la societat espanyola considera que la llei no s'havia d'haver tocat. Si és més del 80 per cent, vol dir que hi ha un gran nombre de votants del PP dintre d'aquests enquestats que consideren que no s'havia d'haver tocat, perquè quina demanda social hi havia? És a dir, quan es fa una llei, quan es canvia una llei, és que respon a una necessitat, a una demanda social, etcètera. On és el clam de canvi? Hi ha altres clams que no s'escolten i aquí, que no s'escoltava ningú, perquè tot això es deu haver fet en els

despatxos més integristes que puguem conèixer, però no hi havia cap mena de demanda social per a això.

La contrareforma de la Llei de drets sexuals i reproductius i d'interrupció voluntària de l'embaràs que, per tant, presenta el PP és un menyspreu a les dones, amb una forta càrrega ultraconservadora i reaccionària, que esdevé també una imposició de tipus masculista que suposa això, una restricció dura de l'avortament en una època democràtica, i haurem passat de ser un dels països punters amb aquest tema a ser, no ho sé amb qui ens comparaven, amb Síria o no me'n recordo amb quins països ens comparaven. No, ara poder exagero una mica i tot, però Déu n'hi do.

La base ideològica de la contrareforma concep les dones, això, com subjectes sense drets que el que cal és tutelar i on la seva voluntat queda relegada per una suposada defensa dels drets del concebut. Però és curiós, és considerar una societat menor d'edat que cal tutelar, però en el món econòmic no cal tutelar ningú i mirin quants desnonaments, quantes preferents, aquí no cal fer cap llei per tutelar ningú, que se la fotin! En canvi, amb les consciències, en el tema més de consciències, aquí sí que cal un tutelatge intensiu, i sobretot si és cap a les dones. Aquests fonamentalisme tan misogin ens retorna als temps on l'avortament era privilegi de les classes altes exercint així la discriminació per raons econòmiques, que abocarà les dones a avortaments clandestins, com bé comentava, amb riscos sobre la vida i la salut. Per tant, què passa? Que condemna a les dones pobres a no poder-ne fer ús, la gent amb recursos continuarà anant a avortar als països tradicionals que sempre s'havia anat i que tots recordarem. Per tant, és intolerable, immoralment intolerable, que es faci una discriminació per raons econòmiques; les que poden, poden, i les que no, que es fotin. La promoció de la salut i l'educació sexual són les mesures que les institucions públiques han de prioritzar i reforçar per garantir els drets sexuals i reproductius. La interrupció voluntària de l'embaràs i els mètodes anticonceptius, per tant, han de ser els drets garantits de les xarxes públiques de salut, com bé es comentava.

Per a nosaltres aquesta llei té dos pecats bestials, un és el sectarisme, imposar, una minoria vol imposar a una immensa majoria uns conceptes morals, i això és intolerable, aquest sectarisme. Però, a més a més, és una llei hipòcrita que fomenta la doble moral. Ja no estem en aquests moments, en moments de democràcia i de transparència, entenem que l'Estat espanyol continua bevent d'aquest fonamentalisme i aquesta misogínia.

En fi, davant de tot això, estem totalment d'acord amb les propostes d'acord que es fan en aquesta moció. Sí que el que voldríem és corregir un punt que penso que ja es va comentar, que és que el que no pot ser és que en el Centre Jove de Salut es facin tots els serveis a totes les dones, creiem que això ha d'estar separat, una cosa és el Centre Jove de Salut per als joves i una altra cosa és aquesta informació que s'ha de donar, a més, basant-nos també en col·lectius de metges que s'han ofert – precisament a Barcelona s'han ofert, i penso que aquí Girona també podríem comptar amb ells– per donar aquest assessorament i aquest suport a les dones que ho necessitin.

Per tant, si es fa aquest canvi que penso que és menor, evidentment donem ple suport a aquesta moció.

Intervé la portaveu del grup municipal del PPC, Sra. Veray, qui exposa, el meu grup votarà en contra d'aquesta moció i jo ara no entraré a valorar el contingut de la llei, més que res perquè la llei encara no ha començat ni el seu tràmit parlamentari. I sincerament crec que aquesta moció és precisament, s'anticipa o dona per anticipat tot allò que el mateix president del Govern ja ha dit, que és que està disposat a parlar amb totes les forces polítiques i amb tots els col·lectius per si cal modificar l'avantprojecte de llei que s'ha presentat i aprovat pel Consell de Ministres i el mateix ministre Ruiz Gallardón, que és el competent en relació a aquest avantprojecte que es

va presentar ha dit el mateix, en paraules seves va dir que el seu despatx estava obert perquè volia dialogar amb totes aquelles persones que ho consideressin.

Per tant, com he dit, es va aprovar en el Consell de Ministres, és veritat, ara està pendent de tots els informes dels diferents estaments que arribaran; hi ha hagut molts projectes de llei que després dels informes ja s'han modificat i, per tant, han entrat ja modificats al Congrés dels Diputats. Un cop tinguin aquests informes es veuran, s'adaptarà, llavors entrarà al Congrés dels Diputats, hi haurà una tramitació parlamentària en què tots els grups parlamentaris podran aportar les seves esmenes i les seves aportacions, podran parlar, es dialogarà i es veurà si cal modificar-lo en algun sentit. I, per tant, donar per fet, fins i tot en un punt es diu "lluitar contra aquesta reforma", és que no està aprovada encara, aquesta llei, la llei orgànica s'ha d'aprovar per majoria absoluta en el Congrés dels Diputats, per tant, no cal lluitar contra una reforma que encara no és reforma. Per tant, jo sincerament agrairia que, i potser ho hauria d'haver fet a la Junta de Portaveus, però el meu estat de salut del dia de la Junta de Portaveus no em va permetre assistir-hi, però sí que em permetran que em permeti la llicència de fer-ho avui aquí. Jo agrairia que no ens dediquéssim a presentar mocions en aquest Ajuntament intentant "gironitzar-les", perquè reconec l'esforç de la CUP per intentar posar algun punt que parli de Girona i així ho camuflem, jo de veritat ho entenc, vostès ho intenten, però demanaria que no ens dediquéssim a presentar mocions ni de tot allò que no ens agrada que fa el Govern de l'Estat, perquè tots tenim el lloc on podem debatre-ho, ni tampoc seria normal que el meu grup es dediqués a portar mocions aquí de tot allò que fa el Govern de Convergència i Unió juntament amb el seu soci, Esquerra Republicana, al Parlament de Catalunya, no ho sé ni ho farem. Per què? Perquè creiem que el Ple de l'Ajuntament ha de parlar d'allò que podem decidir nosaltres, que podem fer nosaltres, que està a les nostres mans i que és la ciutat de Girona. I estar constantment parlant de tot allò que nosaltres no podem fer ni de més ni de menys en aquest Ajuntament, però sí les nostres formacions polítiques allà on estan representades, doncs és, sincerament els ho dic, fer perdre el temps, sobretot als ciutadans que ens estan escoltant i que molt atentament des de les set i mitja els que poden, vénen i els que no, es posen davant de l'ordinador per veure quines solucions els plantejem per als problemes reals que tenen a la ciutat de Girona. I per tant, això ho volia dir a la Junta de Portaveus, no hi vaig poder assistir, em permeten que avui els ho digui, jo demanaria a tots a totes les forces polítiques un esforç per evitar que aquest Ple es converteixi en reproduir constantment debats que es tenen en altres administracions.

Fa ús de la paraula la Sra. Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui manifesta, sap la senyora Veray que jo aquesta darrera part de la seva intervenció la comparteixo, ho hem dit reiteradament, nosaltres creiem que aquest Ple ha de parlar dels temes que podem decidir en aquest Ajuntament, però avui hem fet una excepció i en farem una altra ara, perquè aquest és un tema que per a nosaltres ha generat una alarma i hi ha una reacció molt àmplia en relació a aquest tema, i ens sembla que per l'afectació que pot tenir, si aquest avantprojecte tira endavant, tan greu i tan profunda per a la vida de moltes gironines i gironins –perquè aquest no és un tema només de dones–, val la pena que hi entrem i que ens manifestem en relació a aquesta qüestió.

El nostre vot serà favorable, no és el text ni la moció que hauríem escrit nosaltres, no és el text exactament que els socialistes estan promovent i portant a debat en els diferents ajuntaments de l'Estat i de Catalunya en relació a aquesta qüestió, però és el que ha entrat en aquest Ple i la veritat és que, els ho deia al principi, compartim totalment la necessitat de manifestar-nos en relació a aquesta qüestió. Perquè ens hem manifestat reiteradament contraris, els socialistes d'Espanya i de Catalunya, a la reforma involutiva que proposa el Govern popular amb una llei que varem promoure

nosaltres i la veritat és que és l'enèsim tema que demostra que aquells que diuen que tenim el mateix model social, la veritat és que no sé quina realitat miren, no compartim el model social i tenim models socials diferenciats, contraposats en els temes centrals que afecten la vida de les persones, i aquest és un enèsim exemple.

Es va aprovar l'any 2010, quan governava el Partit Socialista a Espanya, una llei de salut sexual i reproductiva i de la interrupció voluntària de l'embaràs per àmplia majoria i nosaltres creiem que l'actual moment social, econòmic i polític no és l'apropiat per empitjorar la situació que en aquest moment hi ha. Passem per un mal moment i utilitzar l'avortament, pel que tant pateixen les dones, com una moneda de canvi per acontentar els sectors més conservadors de l'electorat no és ni amb les dones, ni amb la societat. El motiu de complir el programa electoral que al·lega el Partit Popular ens sembla que no és un motiu suficient i menys després dels reiterats incompliments que s'observen en d'altres àmbits. Nosaltres creiem que hem de treballar perquè a Espanya es mantingui la llei actual per diversos motius i intentaré anar ràpid i enumerar-los.

Primer, perquè ha funcionat. Perquè en els tres anys de vigència d'aquesta llei no han pujat els avortaments, al contrari, han disminuït, i no hi ha hagut complicacions sanitàries, ni hi ha hagut denúncies. Per tant, ha resolt la inseguretat jurídica precedent; segon, perquè respecta el dret de les dones a decidir. Reconèixer un termini en el què puguin decidir és l'única forma de no passar per sobre d'aquest dret de les dones de si volen o no volen tirar endavant un embaràs; tercer, perquè es conforma a la Constitució. El Tribunal Constitucional mai s'ha pronunciat contra una llei de terminis; quart, perquè respecta millor la vida en formació. Perquè establir límits i donar a les dones informació, orientació i recursos alternatius ha demostrat ser la millor manera de conciliar el dret de les dones a decidir i el deure de l'Estat de protegir la vida en formació; cinquè, perquè és majoritària Europa. La legislació que estableix terminis és la majoritàriament triada pels països europeus del nostre entorn i pels estats amb els qui compartim tradició política i constitucional. Vivim en una Europa sense fronteres i no és raonable que una dona espanyola sigui tractada de manera substancialment diferent en els seus drets bàsics a una francesa, a una portuguesa o a una alemanya; sisè, i molt important, perquè no distingeix entre dones pobres i dones riques. Està provat que les lleis restrictives no disminueix el nombre d'avortaments, sinó que només provoquen que les dones amb menys recursos econòmics hagin d'avortar, si s'hi veuen abocades, en pitjors condicions, afegint a la discriminació per sexe la de classe o condició social; setè, perquè no hi ha contestació de la població a la llei vigent. La majoria de la població –ens ho deia la senyora Terés– no vol un canvi i no vol una legislació prohibicionista o restrictiva; vuitè, perquè fa la pràctica de l'avortament més segura i equitativa. Facilitar els tràmits fa que els avortaments es practiquin en moments molt inicials de la gestació, com fins ara, i disminueixen les complicacions lligades als avortaments tardans; novè, perquè és una llei eminentment preventiva. Perquè fa molt d'èmfasi en la prevenció i en l'educació afectiva i sexual de la població més jove com el mecanisme més eficaç per disminuir el nombre d'avortaments; i desè, perquè derogar-la suposa un retrocés social de dècades. No podem acceptar perdre en tres anys el que ha costat trenta anys d'esforços per assolir.

A Catalunya, i espero de la seva generositat que em permeti parlar un segon de Catalunya, perquè aquesta exposició que els estava fent fa referència a tot el territori espanyol, a Catalunya vull recordar que hi ha un ampli consens polític, social i professional a l'entorn de la salut sexual i reproductiva. Això va quedar palès el mes de maig de 2013 al Ple del Parlament, que va aprovar una moció que va presentar el nostre grup parlamentari rebutjant la proposta d'aquest avantprojecte Gallardón i proposant una alternativa.

S'ha de dir que a Catalunya les interrupcions voluntàries de l'embaràs van disminuir entre el 2009 i el 2013, quan es van començar a fer de forma més efectiva les polítiques d'anticoncepció, incloses les d'emergència, que es fan a tota la xarxa sanitària i a les oficines de farmàcia, que és una mesura que es va imposar quan nosaltres governàvem. La taxa d'interrupcions voluntàries a Catalunya està en una posició intermèdia entre els països comparables del món, per tant, no s'ha incrementat amb aquesta llei el nombre d'interrupcions. El 70 per cent d'aquestes interrupcions es fa amb embrions de menys de vuit setmanes i, per tant, només el 30 per cent es fan en fase fetal, i a l'entorn del 30 per cent es fan a la xarxa sanitària pública, especialment a l'atenció primària a través d'IVE farmacològiques que permeten un reforç i seguiment més gran de les polítiques d'anticoncepció superiors. L'edat mitjana de dones que interrompen l'embaràs a Catalunya és de vint-i-vuit anys i el percentatge de menors de quinze és inferior al 0,5 per cent.

Tot això fa que estiguem generant un problema en un entorn en què no hi ha un problema i, per tant, ens sembla que ens hem de manifestar totalment contraris a aquesta proposta. Varem proposar al Parlament aquesta proposta que els deia i va ser àmpliament admès i ens sembla que, a més a més, està admès també i es va tornar a posar de manifest darrerament en el Parlament de Catalunya que cal fer una llei catalana i, per tant, estem d'acord en el gran gruix, en el traç gros d'aquesta moció i per això la votarem favorablement.

Intervé el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, el Grup de Convergència i Unió des del primer moment que es va tractar la temàtica de l'avortament va donar llibertat a tots els seus membres regidors, diputats, a fi i efecte perquè manifestin quin era el seu parer personal, llibertat de vot total i exclusiva. Quan parlava amb el Grup de Convergència i Unió aquí a l'Ajuntament sí que m'han demanat que com a portaveu manifesti dues qüestions que, de base, consideren que s'han de dir avui aquí, amb independència de la llibertat de vot que es donarà a cadascú d'ells perquè es manifestin.

La primera, que entenem que ens trobem davant d'una llei que té una finalitat programàtica purament política, que no tocava portar a debat una llei envers l'avortament en el moment actual i sota el parer de Convergència i Unió és una llei que no ha ni de seguir el curs de tramitació a les Corts, hauria de quedar amb el que ha estat, una proposta i quedar totalment paralitzada. De la mateixa manera i sense encetar cap mena de debat perquè ho dic únicament a manifestació, i així m'ho han demanat els membres del Grup de Convergència i Unió, també indicar que moltes de les coses que s'han dit a l'exposició del motiu d'aquesta moció com el redactat pròpiament de l'exposició de motius de la moció, que evidentment que no hi podem, molts d'ells no hi poden realment donar el seu suport perquè realment han significat o han entès com un atac realment que no venia a compte i unes manifestacions que anaven molt més enllà de realment el que pertocava. Entenem nosaltres que no és un indicador de qualitat, un avortament, i crec que hem de tractar aquesta qüestió d'una manera bastant diferent. Tot i així, és purament una manifestació que em trasllada el meu grup i donarem llibertat de vot perquè es manifesti al respecte.

Fa ús de la paraula la Sra. Pujolàs, qui exposa, primer agrair al grup municipal d'ICV-EUiA, al senyor Carles Palomares, que també m'ha manifestat el seu suport a la moció, i al Grup del PSC, el suport a la moció, i als regidors que hi votin a favor de CiU. Dir a la senyora Terés que sí, que per això varem incloure en aquest punt també no només limitar-nos al Centre Jove de Salut, sinó també ampliar a altres serveis municipals que es puguin considerar oportuns que, per tant, entenc que afegint això ja queda contemplada la demanda. A la senyora Veray només dir-li que evidentment que ara que encara no està aprovada del tot aquesta reforma de la llei, doncs és ara que

ensem que és quan s'ha d'expressar el nostre rebuig de manera més clara per evitar que això acabi arribant a ser una realitat i que no hem d'esperar que s'aprovi, evidentment, i que el rebuig social que ha generat ja per si sol és argument suficient com perquè en el nostre Ple d'aquest Ajuntament de la nostra ciutat en parlem. Perquè vostè m'ha dit "dediquin-se als problemes reals", és que no poder avortar quan és la decisió que ha pres la dona, i tant que és un problema real. Si no, digui-ho a totes les dones que s'han vist amb la necessitat d'haver d'avortar, que no ho fan per gust, cap dona que avorta ho fa per gust. També aprofito per respondre el comentari que ha fet el senyor Ribas, evidentment que haver d'avortar no és una cosa bonica i fantàstica i que pugui agradar, la primera persona que ho pateix és la dona que ha de prendre aquesta decisió, evidentment. Però en el moment que es veu que ella en aquell moment no vol ser mare per les qüestions que siguin, és un indicador de qualitat poder-ho fer en un centre amb les condicions sanitàries necessàries per no posar en risc més la seva vida, per tant, més de la que ja pot ser-ho en un moment d'un avortament, que ja és un tràmit prou delicat i que té conseqüències greus també per a la dona que ha de prendre aquesta decisió. Per tant, evidentment no barregem els termes, les dones que decideixen avortar ho fan de manera conscient i prou que els costa arribar a aquesta conclusió. Bé, res més, ho deixo aquí.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per dinou vots a favor dels grups municipals del PSC, CUP, ICV-EUiA, el regidor no adscrit i dels regidors de CiU: Puigdemont, Planas, Madrenas, Ribas, Alcalà, Cunyat, quatre vots en contra dels regidors Fàbrega, Muradàs, Urra i Veray i una abstenció del regidor senyor Berloso.

12. Moció que presenten els grups municipals de CiU, ICV-EUiA, CUP i el regidor no adscrit donant suport a l'acord per la consulta per decidir el futur polític de Catalunya.

El Parlament de Catalunya, en ús de la seva sobirania, vol fer participar al poble de Catalunya en un procés participatiu en forma de consulta democràtica que li permeti decidir, d'acord amb la legalitat, el seu futur com a poble, Els grups municipals de CiU, ICV-EUiA, CUP i el regidor no adscrit a l'Ajuntament de Girona donen suport a la data del 9 de novembre de 2014 i a la pregunta amb dos apartats: "Vol que Catalunya esdevingui un Estat? Sí o no" i, en cas de resposta afirmativa, "Vol que aquest Estat sigui independent? Sí o no", fruit de l'acord del President de la Generalitat amb les forces parlamentàries favorables al dret a decidir. Igualment, es dóna suport a la iniciativa impulsada des del Parlament que insta, d'acord amb la legalitat vigent, a les Corts Generals a "delegar en la Generalitat la competència per autoritzar, convocar i celebrar un referèndum consultiu", que es vol convocar i la convocatòria del qual anirà a càrrec del Govern.

Per tot això, els grups municipals de CiU, ICV-EUiA, CUP i el regidor no adscrit:

Primer.- L'Ajuntament de Girona manifesta el seu compromís amb la Generalitat i el Parlament de Catalunya, representants legítims del poble català, per tal de garantir l'exercici del lliure dret a decidir del poble català per mitjà d'una consulta.

Segon.- L'Ajuntament de Girona emplaça al Govern de l'Estat i a la Generalitat de Catalunya a negociar l'organització d'aquesta consulta mitjançant la delegació de competències establerta a l'article 150.2 de la Constitució Espanyola que faci possible el dret democràtic que reclama bona part del poble català i la majoria de parlamentaris catalans.

Tercer.- Comunicar els acords presos al Govern de la Generalitat de Catalunya, al Parlament de Catalunya, a tots els grups polítics amb representació al Parlament de Catalunya, al Govern espanyol, i a tots els grups polítics amb representació al Congreso de Diputados.

Intervé el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, hem comentat amb els portaveus de la CUP, el senyor Jordi Navarro, com amb el portaveu d'Iniciativa per Catalunya, el senyor Joan Olòriz, que farem un torn compartit, intentaré ser el més breu possible per cedir la paraula a ells i d'aquesta manera poder defensar, els tres partits, quin és el motiu d'aquesta moció.

Intentaré ser breu però intentaré expressar una mica quin és el sentiment que porta a dur aquesta moció avui en aquest Ple, i és que entenem que el dia 12 de desembre del 2013 va ser un dia històric per al Parlament, un dia històric per a Catalunya, perquè –i aquí s'ha comentat més d'una vegada– va haver-hi un grup de forces, Convergència i Unió, Esquerra Republicana, Iniciativa per Catalunya Verds i la CUP, que van fer un salt qualitatiu amb maduresa política, molt més enllà de la programàtica pròpia de cada un dels partits, que els aproximava més a una realitat social del moment en saber copsar que hi havia una realitat estructural en el país que reclamava un pas ferm i endavant que es va fonamentar evidentment amb un diàleg entre ells i amb un pacte del que va resultar una data concreta per dur a terme una consulta i una pregunta molt concreta que es posava en mans del poble de Catalunya per poder aconseguir dos fets. Un, que ens deixin votar, que ens deixin decidir què volem ser en un futur i fer-ho des d'un punt de vista democràtic, pacífic i, com deia, separant la ideologia i programàtica de cada un dels partits per tirar endavant un concepte molt clar que és no trencar la convivència i el diàleg pròpiament d'aquest país, però sí tindre l'oportunitat que tothom s'expressi què vol que sigui Catalunya a partir del 9 de novembre.

Això va molt més enllà d'idees ja preconcebudes, de programes polítics que defensen només una via, tercera, segona, quarta. En definitiva, el que estem buscant aquí és donar l'oportunitat d'una cosa tant senzilla com a través d'una pregunta que no exclou a ningú, que dóna l'oportunitat que tothom es manifesti quin és el seu parer, resumir-ho amb un element tan fonamental com és la capacitat de poder votar i decidir què un vol ser. Crec que el posicionament d'aquests grups que es reforçarà el proper dijous i es veurà cadascú a quin partit vol jugar, a quin costat vol estar, doncs a partir d'aquí també es posarà de manifest envers l'Estat espanyol que té l'oportunitat històrica per demostrar el seu capteniment cap a la democràcia i els valors que la democràcia representen. Donar l'oportunitat a través del 150.2 amb una delegació envers el Parlament de Catalunya perquè pugui tirar endavant la consulta demostrarà que aquest país ha superat moltes coses del passat, que ha arribat a una maduresa molt concreta i que sap copsar que el país i, en aquest cas, Catalunya, i una àmplia majoria del poble català vol decidir envers el seu futur. Es podria pensar, perquè ja s'ha insinuat fa un moment, que aquesta moció no hauria de ser objecte de debat en aquest Ple, perquè tothom dirà que potser, i s'ha dit fa un moment aquí, que és una qüestió que queda molt allunyada de l'Ajuntament de Girona. Amb tots els respectes, pensar això és un greu error. Pensar que un Ajuntament, que en aquest cas l'Ajuntament de Girona, en exercici de la seva capitalitat, no ha de sumar la seva veu a les ja moltes que han expressat la seva voluntat i aquest desig de poder votar, seria pensar que no val res el que opinen els regidors d'aquí envers al futur de Catalunya. Per tant, i entenem que hem d'aixecar aquesta veu i poder expressar quin és el parer de cada un dels grups i el parer de Convergència i Unió és el que s'ha posat de manifest a la proposta de l'acord que, si em permeten els companys, després faran la seva manifestació, senzillament llegiré.

Primer. L'Ajuntament de Girona manifesta el seu compromís amb la Generalitat i el Parlament de Catalunya, representants legítims del poble català, per tal de garantir l'exercici del lliure dret a decidir del poble català per mitjà d'una consulta.

Segon. L'Ajuntament de Girona emplaça el Govern de l'Estat i la Generalitat de Catalunya a negociar l'organització d'aquesta consulta mitjançant la delegació de competències establerta a l'article 150.2 de la Constitució espanyola que faci possible el dret democràtic que reclama bona part del poble català i la majoria dels parlamentaris catalans.

Tercer. Comunicar els acords presos al Govern de la Generalitat de Catalunya, al Parlament de Catalunya, a tots els grups polítics amb representació al Parlament de Catalunya, al Govern espanyol i a tots els grups polítics amb representació al Congrés dels Diputats.

Fa ús de la paraula el Sr. Bonaventura, Bé, ja s'ha dit, estem vivint un moment històric i, per tant, malgrat les dificultats que hi ha i que sens dubte hi haurà, històricament podríem afirmar que som uns privilegiats. I ho som perquè tenim a l'abast aconseguir fer realitat allò pel qual han lluitat al llarg dels últims segles milers i milers de catalanes i catalans i que en molts casos hi van acabar deixant la seva vida. I tenim a l'abast aconseguir-ho senzillament votant, és a dir, exercint un dret fonamental, sense repressió, sense exèrcits que limitin els nostres drets, com havia passat gairebé sempre abans. Per tant, el primer que hem de dir és que sapiguem tots plegats no desapropiar aquesta oportunitat històrica que tenim al davant. Els catalans estem tirant endavant un procés democràtic que no té aturador, que trenca amb el sistema constitucional postfranquista, amb un marc legislatiu que es fonamenta ideològicament en el règim dictatorial anterior. Mirin, ho podem anomenar com vulguem, li podem dir consulta, li podem dir referèndum, és igual, no cal entrar en una batalla sobre el significat dels noms, el dret a l'autodeterminació és un dret fonamental, un dret universal, per tant, això vol dir que tots els pobles del món tenen el dret a exercir-lo, tan sols pel fet de ser nació i de voler decidir sobre el seu futur. Cap estat, per tant, s'ha d'atorgar el dret a tutelar, limitar o impedir aquest dret. En el nostre cas, la majoria de forces polítiques presents al Parlament de Catalunya, un Parlament que, cal recordar-ho, sorgit de les urnes, per tant, de la lliure voluntat expressada pel poble català en les últimes eleccions, va decidir el 12 de desembre amb el president al capdavant fixar data i pregunta a la consulta, i això cal celebrar-ho. Voldríem dir que ha començat el compte enrere i que hem demostrat a tothom que encara en poguéssim tenir algun dubte que la cosa va de debò, que no es tracta d'una febrada d'estiu, ni de les cabòries d'uns quants polítics, sinó que la celebració de la consulta té al darrere la gran majoria del poble català. Ara, per tant, ens toca a nosaltres, als ajuntaments, a la societat civil, al conjunt de la ciutadania, demostrar que estem al costat de la decisió presa pels nostres representants polítics. Ho demostrarem a les institucions com, per exemple, amb mocions com la que estem portant avui a l'Ajuntament de Girona, i també ho demostrarem al carrer quan sigui necessari perquè el poble és i, com sempre hem dit, ha de continuar sent el veritable protagonista d'aquest procés que no té aturador, que ja no té marxa enrere. I abans d'acabar la meua intervenció m'agradaria aprofitar per felicitar el paper que està tenint en tot aquest procés l'Assemblea Nacional Catalana, l'ANC, pel paper que està tenint en general en tot aquest procés que està protagonitzant el nostre país cap a la independència, cap a l'estat propi, i tornar a reconèixer el paper que ha tingut concretament aquest cap de setmana dins la campanya "Signa un vot per la independència", en què ha tornat a mobilitzar milers de persones arreu del territori en defensa del dret a decidir. Crec que el seu civisme, el seu compromís, la seva capacitat de mobilització es mereix el reconeixement de tots nosaltres i de tots aquells que defensen la llibertat i la democràcia.

Intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, una moció amb diferents accents, amb diferents interpretacions que sumen, una moció que m'agradaria que hagués signat el PSC, perquè és el seu lloc normal. Històricament el PSC estaria en aquesta moció i per això he acceptat signar aquesta moció. Mirin, en aquest cas hagués preferit no presentar-la, el Parlament ho decidirà el dijous i hagués preferit no presentar-la, però si es presentava solament la del PSC es feia aquí un mal debat, un debat fals, perquè el que avui es debat a Catalunya és fer el referèndum amb una pregunta i una data, això és el que està ara en la discussió, és això el que decidirem. És cert que hi ha gent que pensa que no es farà, jo ho he sentit a polítics diversos, fins i tot aquell polític que diu: "Jo conec uns polítics que diuen que sí, però en el fons me diuen a mi després que no." A mi m'agradaria que sortissin noms, però normalment els hipòcrites diuen això perquè no els tenen. Perquè s'equivoquen, perquè aquest no és un problema de partits, a veure, no som tres partits els que hem decidit això, és la gent que hi ha al darrere; sense la gent que hi ha al darrere hauríem arribat probablement a un altre camí. Perquè a aquesta hora de pati hi han hagut dos nanos que es barallaven al pati –faig guàrdia de pati a la meua edat també– i hem estat comentant una mica la situació, i jo veia molt clarament el pinxo, el pinxo davant d'un nano dialogant, un nano que el conec, que dialogava. Però, clar, a vegades hi ha gent que confon el pacte, el diàleg amb el fet que et cagaràs a les calces. És a dir, que quan arribi el moment, no ho faràs. I això és el que hi ha darrere molta gent de Madrid i de Catalunya, pensen que el referèndum no es farà i s'equivoquen, la gent no ho permetrà. La gent no ho permetrà, no ens ho permetrà i, per tant, l'haurem de fer; solament una involució democràtica ho impediria. Jo espero que en aquesta involució democràtica no hi hagi cap soci espanyol d'alguns que en aquests moments s'asseuen en aquest banc, ho espero. Però el Parlament de Catalunya el dijous decidirà una proposta que és legal i constitucional però que necessita de l'acord polític, està clar. Si els dos terços del Parlament espanyol diuen que no, aquesta via es tancarà, però aquesta via n'obrirà una altra, n'obrirà una que és inevitable, que el poble es pugui pronunciar, i es pronunciarà. I això és el que hi ha al darrere d'aquesta moció. Espero que el Partit Socialista o almenys els socialistes catalanistes que conec, alguns d'ells i no pocs que estan asseguts aquí davant, reflexionaran amb això i no permetran que els seus parlamentaris el dijous votin el contrari del que van presentar-se a les eleccions darreres, on el dret a decidir era un element clar. Perquè, si els membres d'aquí el PSC presents els hi perdonen, la gent, no, la gent no ho permetrà. I per partits contraris al dret a decidir ja en tenim, no cal el PSC, hi han altres partits, alguns present aquí i algun que anaven amb una carpeta fa una estona, suposo ja prenent mides per a les properes eleccions municipals. És a dir, aquest discurs no és el discurs del PSC, és a dir, no hi competiran vostès amb ells, ells ja el tenen. Allà ja es decidirà, ja veurem què passa, avui en tot cas el que fem és reiterar que la veu del Parlament de Catalunya serà forta, clara i plural el dijous.

Intervé el Sr. Palomares, regidor no adscrit, qui exposa, una vegada més, com que no tinc grup, no sé si és que se'm "ninguneja" amb excessivitat, però jo m'hagués sumat a aquesta moció. Vagi per endavant. Si no teniu el telèfon, ja us el passaré. Bé, tots els grups que presenten la moció tenen el seu posicionament, el meu també és molt clar: jo vull poder votar, vull poder decidir el que em sembli, si vull que Catalunya continuï sent Espanya, vull poder marcar que no; si vull que continuï sent un estat dintre d'Espanya, votaré sí i no; i, si no em deixen votar, llavors jo voldré sí, sí, perquè no vull viure en dictadura. I com que això es tracta d'exercir un dret democràtic, evidentment votaré a favor.

Intervé la Sra. Veray portaveu del grup municipal del PPC, qui manifesta, crec que molts dels arguments que han donat ja els altres portaveus que m'han precedit els hem utilitzat i els hem fet servir en la moció del Partit Socialista, per tant, no vull tornar-ho a repetir tot. A més, crec que la posició del meu partit amb relació a aquest tema és més que coneguda i el debat sobre aquest tema es tindrà dijous al Parlament de Catalunya, que és on realment s'ha de tenir, perquè si algú ha de demanar o fer la petició al Congrés dels Diputats de la transferència de les competències del 150.2 és el mateix Parlament de Catalunya, no un Ajuntament. Però sí que vull fer o vull dir tres coses. Primer, em permetran que em refereixi un moment al debat de la moció del Partit Socialista que no hem replicat, però jo sí que vull deixar molt clara una cosa i és que amb tot el que s'ha dit per part dels altres portaveus dels grups que no han donat suport a aquesta moció amb relació al diàleg, que si l'Estat no volia parlar, bé, han dit que tot era molt dolent, jo no hi estic d'acord, com podran comprendre, crec que el diàleg és molt important, el president del Govern va estendre la mà, si el senyor Mas no vol parlar, explicarà ell per què no vol parlar, però que no sigui dit, ni no quedi constància en acta que el president del Govern sí que vol parlar, perquè el president del Govern vol que Catalunya continuï formant part d'Espanya. Tanco parèntesi i em centro en la moció que ara ens ocupa. Miri, jo li he de dir, senyor Ribas, que m'ha ofès, i li dic molt sincerament. Normalment m'ofèn més el representant de la CUP que el de Convergència, però avui no. No, perquè, jo crec que hem de ser bastant humils, vostè no pot dir que és un error la meua intervenció anterior pensant que hi ha temes que no s'han de portar en aquest plenari, perquè la independència de Catalunya i la consulta, m'ho podria dir si és la primera vegada que m'ho fan votar, però quan avui és la vuitena vegada que jo voto sobre el mateix tema, vostè no em pot dir que és un error dir que no calia que es tornés a portar una moció d'aquestes característiques. O sigui, és que té algun dubte del que pensa el meu partit i el meu grup sobre aquest tema? És que m'ho ha fet votar vuit vegades, crec que ja ha quedat més que clar quina és la posició, per tant, no digui que és un error, per tant, crec que ha de mesurar una mica les seves paraules. És igual com vostè aquí, és que ens ha tracta al meu partit, d'antidemocràtic. Jo això no li tolero, lliçons de democràcia, les mínimes. Perquè, miri, senyor Ribas, pot haver-hi lleis sense democràcia, però no pot haver-hi democràcia sense lleis. I les lleis són per respectar i per complir, quan agraden i quan no agraden. Quan una majoria les decideix o quan les decideix una altra majoria. I llavors, si no agraden, quan un torna a guanyar unes eleccions, les canvia; però mentre estan en vigor, es respecten. Per tant, la legalitat la marca la llei i no pot haver-hi democràcia sense lleis i que aquestes es respectin. I una cosa, senyor Olòriz, vostè diu "és legal i constitucional", no, ho sento, ni és legal, ni és constitucional, i per això el meu partit diu el que diu, fa el que fa i defensa el que defensa, que és la legalitat, la Constitució espanyola i la convivència entre tots els espanyols i entre els catalans, cosa que vostès fa mesos que estan trencant aquesta convivència a Catalunya entre els catalans i entre els catalans i la resta d'espanyols. No és la primera vegada que els ho dic, i avui vostès m'obliguen a repetir-ho, perquè si fos pel meu grup en aquest Ajuntament no es tornaria a debatre una moció d'aquestes característiques. I ja acabo. El 150.2 demana –i li he dit, senyora Bosch, a vostè en la seva intervenció– les competències per fer un referèndum, un referèndum d'autodeterminació, per tant, les coses estan molt clares, això no té res a veure, sincerament li dic, senyora Bosch, amb el que vostè presentava. Si no llavors vostè té un problema perquè el dijous al Parlament de Catalunya el seu partit farà el contrari del que vostè aquí ens mostrava o deia que faria. Però, i acabo, miri, senyor Ribas, avui li toca el rebre a vostè. Si vostè s'asseu aquí representant Convergència i Unió i parla en nom de Convergència i Unió i treu pit com ha tret, que sembla que siguin els salvadors de la pàtria, ja ho va fer el senyor Mas presentant-se com el messies de tots els catalans a les eleccions autonòmiques i, li ho recordo, li va anar malament, va perdre dotze diputats, si vostè fa

això, llavors vostè li traslladi al senyor Mas que ell faci el mateix. I com que dijous aprovaran, perquè, a part dels tres partits aquí representats, Esquerra Republicana també hi donarà suport al Parlament de Catalunya, doncs llavors al Congrés dels Diputats que sigui valent, que no sigui covard, i que sigui el senyor Mas qui defensi la transferència de la competència del 150.2.

Fa ús de la paraula la Sra. Bosch, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, la meua intervenció la faré sobre el text de la part dispositiva de la moció, els ho dic perquè si hagués de fer-la sobre les defenses que n'han fet el senyor Ribas, que verdaderament estat crec poc encertat en la seva intervenció, o el senyor Olòriz, estaríem parlant del PSC i no de la situació a Catalunya. Perquè la veritat és que escoltant-lo, senyor Olòriz, al final acabo pensant que és que té alguna fixació estranya en relació al PSC, perquè em pensava que parlàvem verdaderament d'una altra cosa diferent de la que estem parlant. Em manifestaré, per tant, sobre el text estricte d'aquesta moció, és el que els demanava que fessin vostès quan debatíem la nostra moció, intentaré fer-ho amb relació al text. Com bé sap el portaveu de Convergència, vaig intentar que es poguessin debatre conjuntament les dues mocions i pel que fa a la part dispositiva, que és la que finalment té importància i acabarà tenint algun efecte sobre allò que decidim avui, els hi reitero, la nostra voluntat és trobar punts d'acord i a nosaltres ens sembla que el que diu aquesta moció inclou, queda inclòs en la nostra, la nostra és més àmplia, diguéssim. Perquè el 150.2 és una via, però n'hi ha d'altres i, per tant, quan nosaltres dèiem una via o diguem i seguim dient "una via legal i acordada", incloem el 150.2 però també les altres possibles vies legals les altres quatre, que suggeria el Consell per la Transició que va fer el dictamen sobre aquesta qüestió. Per tant, aquesta moció ens parla d'una de les possibles vies legals, ens parla d'una, nosaltres preferim parlar de qualsevol via legal i acordada. Però, en tot cas, evidentment no podem estar en contra d'una d'aquestes vies. Insisteixo que parlo de la part dispositiva. El nostre grup hauria preferit que al darrere de "150.2 de la Constitució espanyola" hi haguessin posat "o una altra via acordada dins de la legalitat", i això a nosaltres ens hauria fet estar la mar de còmodes i hauria estat verdaderament una moció molt, molt similar, –i llegeixin-se-la en la seva literalitat– a aquella que nosaltres hem presentat. Bé, en tot cas, no va ser possible, em van negar la possibilitat de debatre-les conjuntament, pràcticament em va negar el diàleg, senyor Ribas, i li dic amb tota la simpatia, però amb tota la sinceritat, jo és el que vaig sentir. No ha estat, per tant, possible i jo m'he arribat a preguntar i m'he arribat a preguntar, sobretot sentint-los altra vegada, si el que volen és resoldre el problema, el que volen és el diàleg, el que volen és trobar una sortida el màxim d'inclusiva possible en la situació en què estem o volen alguna altra cosa. En tot cas, per a nosaltres tancar-nos a una sola possibilitat no ens sembla la millor forma de plantejar el diàleg, quan l'altra part es mostra tan tancada com ho fa el Partit Popular, i per això ens agrada més allò que nosaltres hem defensat en la nostra moció. Però, en tot cas, llegint la literalitat de la moció és difícil votar en contra, alguns membres del nostre grup votaran a favor i d'altres s'abstindran i ho farem, diguem-ne, matisadament en aquest sentit, perquè alguns dels membres del nostre grup llegeixen més allò que diu la part expositiva i veuen aquest tancament i d'altres hi veiem allò que la literalitat diu i, per tant, en contra, no hi podem estar. Simplement ens sembla, a alguns de nosaltres, que no és la millor forma d'enfocar un diàleg. Però, en tot cas, permetin-me, jo quan sento parlar que no hi ha possibilitat de diàleg, sempre recordo Ernest Lluch, sempre el recordo, sempre recordo aquella seva intervenció als carrers de Donosti dient: "Vostès que poden, dialoguin." Ell ja no pot, nosaltres sí que podem, i per això ens sembla que la nostra obligació és defensar, defensar i defensar el diàleg, ho seguirem fent encara que hi hagi qui pel camí sembli que té més interès d'alguna manera a noquejar el Partit Socialista que no pas a fer evolucionar la situació que s'està produint en aquest

moment en el nostre país. No és eliminant actors polítics rellevants del catalanisme que ho farem, en tot cas, nosaltres en relació a aquesta qüestió ens manifestarem en el sentit que ja els he dit.

Intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, desmentir que tingui res en contra del Partit Socialista de Catalunya. El seu enemic no es diu Joan Olòriz, es diu PSOE, Partit Socialista Obrer Espanyol. Aquest és l'enemic que tenen vostès, que vol eliminar el Partit Socialista de Catalunya convertint-lo en la federació catalana del PSOE. És així. No, a veure, com m'interpel·la, jo li contesto, si no m'hagués interpel·lat, no li contestaria, com li he contestat a la moció que vostès han presentat, per això m'he referit al Partit Socialista. Vull que el Partit Socialista de Catalunya, al qual conec de tota la vida, abans de l'actual, jo sé que aquest Partit Socialista de Catalunya en bloc estaria amb aquesta moció, en bloc, són els que he conegut tota la vida i els que conec, que tenen carnet o l'han deixat, els que conec, els que parlo al carrer, són dels meus, no són dels altres. No vull cap mal al Partit Socialista, en tot cas, el pitjor és no veure qui els fa mal, el pitjor és no veure qui els maltracta, no som pas nosaltres els que maltractem el Partit Socialista, se'n diu Partit Socialista Obrer Espanyol, no els volen. I el pitjor és no lluitar contra el maltractador quan aquest actua. I, per tant, a veure, amb els socialistes catalans ens trobarem al carrer, amb alguns ens van trobar, ens varem donar la mà i no li vaig dir "no, una mà socialista, no la vull agafar", per favor, al contrari, ens vam donar la mà i amb molts ens parlem i a una en concret li vaig dir: "Ostres, em sembla que aquesta moció és un gran error, que l'únic que fa és barallar-nos quan no caldria." I aquesta és la meua posició, ho dic per desmentir qualsevol miratge o qualsevol fantasma. Perquè les *meigas* existeixen, però jo no sóc una *meiga*.

Intervé el Sr. Bonaventura, qui exposa, simplement una qüestió d'ordre. El senyor Carles Palomares ha expressat la seva voluntat de sumar-se com a proponent de la moció, per tant, nosaltres no hi tenim cap inconvenient.

Intervé el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, jo també reaccio perquè m'interpel·len, senyor Olòriz. A veure, jo no he dit en cap moment que la senyora Concepció Veray no fos democràtica, el que he dit és que l'Estat espanyol té l'oportunitat històrica –i ho llegeixo talment com ho he dit– de demostrar una maduresa democràtica i l'aplicació dels valors de la democràcia, que és permetre votar. És l'únic que he manifestat. Té una oportunitat històrica per demostrar la maduresa democràtica i els valors pròpiament de la democràcia. No hi han salvadors de la pàtria, senyora Concepció Veray, senzillament hi han persones i polítics que han estat amatents d'una realitat social del poble de Catalunya i han reaccionat respecte a aquesta realitat.

El que li vull dir, senyora Bosch, jo no sé com va recepcionar vostè el meu posicionament, però ja li he dit abans, quan la seva moció em porta un no, difícilment li puc donar suport. En aquest sentit, jo crec que únicament el que fem és la manifestació o portem a votació una manifestació clara del que ha demanat el poble de Catalunya. En aquest sentit, li torno a reiterar el que li he dit abans, la seva moció difereix de la que hem presentat. A partir d'aquí, o es manifesten avui, o es manifesten dijous.

Intervé la Sra. Veray, qui exposa, valors de la democràcia, li repeteixo el que he dit abans, senyor Ribas, catorze vegades en deu anys han vetat, catorze vegades en deu anys.

Fa ús de la paraula la Sra. Bosch, qui exposa, dir-li al senyor Ribas que, miri, senyor Ribas, a la història, a la vida de les persones, els problemes complexos mai de la vida es poden resoldre convertint-los en dilemes simplificats, i això val per a tot. M'agradaria que sobre aquesta frase que li he dit hi pensés cinc minuts, perquè hi he insistit tant al llarg de totes les seves intervencions en el caixa o faixa, en el blanc o negre, miri, a la vida les coses complicades no es resolen amb blanc o negre, i això a mesura que anem madurant els humans ho anem descobrint, i aquest país també ho descobrirà, segur.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, un comentari final abans de sotmetre a votació aquesta moció. A mi em fa l'efecte que per al conjunt dels gironins i les gironines, que Girona sumi la seva veu a la majoria dels catalans i a la majoria del Parlament, em sembla que és una bona notícia. I, a més a més, si tenim en compte que com a país –i Girona no és una excepció en aquest país, sinó que és un actor rellevant– hem arribat fins aquí a través d'un procés fins avui, que és un procés que ens ha dut en un moment inèdit en els tres-cents anys ens precedeixen, a través d'un recorregut nítidament i escrupolosament democràtic, pacífic, transversal, integrador i en alguns moments fins i tot festiu, però nítidament i escrupolosament democràtic. I el catalanisme ha triat aquesta via i no només volem continuar per aquest camí, sinó que el volem fer gràcies al marc legal que ja tenim i al qual al·ludirem en el Parlament de Catalunya demanant que es traspassi la competència per celebrar un referèndum i que, per tant, no precisa ser reformat per fer possible una voluntat política perfectament i majoritàriament demostrada. Tenim una unitat molt seriosa i molt serena en aquest país que ens fa dipositaris a tots els grups polítics que hem defensat la data, la pregunta i el mètode per arribar a la consulta d'una gran credibilitat democràtica i una enorme legitimitat per demanar democràticament, com es fa en les societats civilitzades, la transferència de la capacitat per fer un referèndum. Dit d'una altra manera, mai com ara el prec “escolta, Espanya” ha de ser més atès i té més sentit i no hi ha res més de moderat, de dialogant, de transversal, que un parlament apel·li un altre parlament per un intercanvi de competències per fer possible a través del marc legal vigent allò que el poble vol, que és finalment a qui serveixen els parlaments, i tot fet amb formes absolutament i admirablement democràtiques.

Crec que el que es proposa i el que proposem és això i, per tant, que en aquest sentit la ciutat de Girona a través dels seus representants i del seu òrgan de representació que és el Ple sumi la seva veu oportunament, just abans que el Ple del Parlament ho tracti, em sembla que és una notícia tremendament positiva i orgullosa per al conjunt dels gironins.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-un vots a favor dels grups municipals de CiU, CUP, ICV-EUiA, el regidor no adscrit i els regidors i regidores del grup municipal del PSC: Bosch, Plana, Amores, Quintana, Barbero, dues abstencions del regidor i regidora: Paneque i Bonaventura, i un vot en contra del grup municipal del PPC.

13. PRECS I PREGUNTES

Intervé en primer lloc, la Sra. Terés, qui formula un prec i una pregunta. Un prec que casualment té relació amb un fet que va passar ahir, ja fa dies que ho volia comentar, però un fet que va passar ahir en relació a la passejada de Reis que va organitzar l'associació, l'entitat, Mou-te en bici, i unes declaracions que avui feia el regidor Joan Alcalà en què deia que l'any vinent sí que assegurava que la Policia Municipal faria d'escorta d'aquesta moguda ciclista per la ciutat amb Policia Municipal que no aniria amb motocicleta, amb moto, sinó que aniria amb bicicleta elèctrica. No sé si cal que

sigui elèctrica, però realment sí que nosaltres fem un prec per demostrar que l'ús de la bicicleta a la nostra ciutat ha de tenir un impuls; ha estat bé i és important la Girocleta, però cal donar un nou impuls. I el millor efecte pedagògic és demostrar amb fets allò que es diu.

I nosaltres pregaríem que l'Ajuntament de Girona d'una vegada per totes incentivés l'ús de la bicicleta als seus treballadors, sobretot als que es mouen, evidentment, bàsicament als que es mouen. Per tant, comprar bicicletes per a policies municipals, per a conserges mantenidors d'escoles, per a personal de centres cívics, per a educadores i educadors d'escoles bressol, per a serveis socials, etcètera. Comprar bicicletes, aquests nadals hi havia Càritas precisament que feia una campanya molt interessant de bicicletes per cent euros, unes magnífiques bicicletes que, a més a més, estan fabricades per un centre especial de treball, ja que ens interessa tant promoure els centres especials de treball. O bé vostès saben que tenen bicicletes molt velles i atrotinades en el dipòsit, allà abandonades, doncs també es podrien reciclar. Per tant, demanaríem, fariem aquest prec, que no cal esperar l'any vinent, no cal que siguin bicicletes de motor, sinó que ja es decideixin per comprar bicicletes per als seus treballadors.

I després una pregunta, voldríem saber quan es va demanar el permís per situar o col·locar aquesta càmera de videovigilància a la plaça Catalunya, quan van demanar vostès permís a la Generalitat. Perquè hi ha una associació de veïns que en el projecte de pressupostos participats també demanen càmeres de videovigilància, en concret, el barri de Vila-roja, i fa temps que es demana i, en canvi, se'ls diu que no es poden posar aquestes càmeres perquè és complex demanar-ho a la Generalitat i encara no s'ha pogut fer aquesta instal·lació perquè el procés de demanar el permís no s'ha arribat a bon port. Voldríem saber, bé, per tenir els tempos, quant temps es necessita per demanar aquest permís.

Intervé el Sr. Olòriz, qui exposa, l'any 1999, del 99 al 2001, penso que hi va haver un excel·lent treball per millorar el que és la Cavalcada de Reis. És indubtable que la Cavalcada de Reis a Girona ha tingut una excel·lent tradició i continua sent, no per gironisme solament, una de les millors cavalcades, d'aquelles més sentides i que atrauen més nens i grans. Però possiblement també li ha passat el temps, ens estem trobant que hi ha hagut algunes apostes interessants d'ampliar el circuit perquè cada cop hi havia més gent, però aquells que han anat al lloc on hi ha els patges i els reis prèviament, doncs hi ha l'aglomeració, el lloc queda amb massa aglomeració, hi han massa problemes.

Sé que l'alcalde té interès que l'any que ve TV3, no crec que sigui perquè hi han eleccions, però que té interès que TV3 vingui No, dic que no ho crec. Que TV3 vingui a la Cavalcada de Reis, és una petita maldat, no passa res. Que vingui, i penso que està molt bé, però sí que valdria la pena replantejar-se en el sentit positiu, fer una mica com al 99-2001, i això cavalcaria amb els dos mandats, un cert compromís del conjunt de forces polítiques aquí per promoure aquest reviscolament, aquest ajornament i aquesta millora en la línia que hi va haver. I això també permet l'oportunitat un cop més de reclamar que els Manaies a Girona s'obrin a les dones, ja sé que no és popular. Però com els Manaies de Sant Daniel, dels quals sóc amic i veí, s'han obert a les dones, els Manaies de Sant Daniel són homes i dones, em sembla que el període de reflexió que es van obrir –hi estan encara reflexionant–, ja pot arribar a millors conclusions. Sé que és una associació, que l'Ajuntament sols facilita, i és una associació de gent molt interessant i trempada, però és que les dones també són molt trempades. I, per tant, estic segur que si obren els Manaies a les dones es trobaran no solament amb una pluja d'idees molt més gran, sinó que històricament tampoc serà tan problemàtic, perquè els romans tampoc portaven ulleres, ni mitjons, ni aquestes coses. I, per tant, en aquest sentit, històricament no patirà massa, al contrari, la ciutat

hi sortirà guanyant. Espero correus electrònics, «tuits», etcètera, sobre el tema, com va passar fa un temps.

Fa ús de la paraula el Sr. Bonaventura, qui formula una pregunta. Una qüestió per al senyor Alcalà sobre la zona verda de la Devesa. Diferents treballadors i treballadores de fora de la ciutat que es desplacen diàriament a aquella zona perquè hi tenen el seu centre de treball ens han fet arribar la proposta que s'estudiés la possibilitat que poguessin tenir els mateixos beneficis econòmics que els residents a la zona, sempre, és clar, justificant que tenen el centre de treball allà. I entenem que això podria ser una bona cosa, que es podria estudiar a la Taula de Mobilitat que s'ha de celebrar properament. Com bé sap, en un nivell més global, nosaltres sempre hem estat favorables a totes aquelles mesures que ajudin a desincentivar l'ús del vehicle privat, del cotxe, al centre de la ciutat, però sempre hem defensat que la implantació de tot això hauria d'anar acompanyada de mesures alternatives. Per tant, ens sembla bé que comencin a incentivar-se el tema de les zones blaves i zones verdes, però creiem que s'hauria de treballar més en aquestes mesures compensatòries. Per exemple, millora del transport públic, més aparcaments dissuasius, una xarxa de Girocleta més àmplia, etcètera. I creiem que en això hi ha algunes mancances que s'haurien d'estudiar en aquesta Taula de Mobilitat.

En un altre ordre de coses, no és ben bé un prec, en tot cas, una felicitació. Abans he aprofitat el meu torn per felicitar l'Assemblea Nacional Catalana i ara voldria fer una altra felicitació, voldríem que quedés constància de la felicitació del nostre grup al dissenyador del cartell dels pastorets d'enguany. Creiem que ja n'ha rebut moltes de felicitacions, però a més a més va rebre alguna crítica d'algun grup que és poc amant d'acceptar les crítiques, en aquest sentit, fins i tot quan són humorístiques, amb un to irònic. Per tant, ens agradaria que tant nosaltres com la resta de regidors que hi estiguessin d'acord se li pogués traslladar al dissenyador d'aquest cartell la nostra felicitació i el nostre suport, perquè realment considerem que va ser molt encertat.

Fa ús de la paraula el Sr. Navarro, qui formula diverses preguntes. En primer lloc, comentar que a la Devesa de Girona ja fa temps que van proliferar una sèrie de pintades molt i molt ofensives, que probablement són delictives perquè són amenaçants contra alguns col·lectius com els mateixos independentistes o nouvinguts. Seria interessant que aquestes pintades fossin esborrades el més aviat possible i nosaltres, si cal, ens oferim per donar un cop de mà per esborrar-les.

D'altra banda voldríem preguntar també a la senyora Muradàs sobre el tema de la calefacció del personal de neteja als centres escolars, que saben que va haver-hi una polèmica. Voldríem saber a quins acords s'han arribat.

D'altra banda, també preguntar sobre les càmeres de videovigilància que es volen instal·lar o la càmera de vigilància es vol instal·lar a la plaça Catalunya, volem preguntar a què respon aquesta necessitat. I volem també manifestar el nostre temor que aquesta ciutat no acabi també convertida, com d'altres ciutats, en un espai on les persones dissidents siguin excessivament controlades.

Pel que fa la Bicicletada, "Mou-te en bici", que nosaltres hi varem ser presents, voldríem també remarcar que lamentem que això d'anar amb bicicleta per la ciutat de Girona amb una certa protecció només sigui possible un dia o tan pocs dies. I preguntar també qüestions que es parlaven allà a la Bicicletada, que com estan, per exemple, les negociacions amb l'Ajuntament de Salt per estendre el servei de la bicicleta pública a Salt, i com està el tema que a l'entorn del Barri Vell, que hi ha molt pocs aparcaments de bicicletes, a veure si es preveu aparca-n'hi d'altres. Alguna vegada hem preguntat això i el senyor Alcalà ens ha manifestat que la voluntat és posar més aparcaments, però ara que tenim la plaça del Pallol que probablement aviat

començarà a estar la cosa més practicable, doncs potser va sent hora que decidim ubicacions d'aparcaments.

També preguntar, ja que estem en aquesta situació sobre l'edifici del Modern, sé que és un tema clàssic i recurrent en aquest mandat, però va passant el temps, el mandat es va consumint i la façana o, més que la façana, l'interior de l'edifici es va degradant dia a dia.

També volem preguntar al senyor Ribas també un tema recurrent i retòric que nosaltres sempre portem en aquest Ple, que és el tema del pont de Mas Ramada.

Preguntar també al senyor Fàbrega sobre les balques de l'Onyar, que jo li vaig manifestar i li vaig preguntar a través de correu electrònic. Hi hagut queixes d'alguns grups d'ornitòlegs que precisament aquestes balques fan una gran funció ara a l'hivern perquè serveixen de refugi a la fauna ornitològica. A veure si es pot planificar una mica més aquestes tallades tan bèsties i poden ser una mica més selectives.

D'altra banda, també preguntar al senyor Alcalà i a l'alcalde sobre el dispositiu policial que es va desplegar la setmana passada, el dijous passat, a la plaça del Vi en el marc d'una roda de premsa. Considerem que va ser un dispositiu excessiu, desmesurat i pensem que no està justificat que la plaça del Vi i altres entorns de la ciutat quedessin "sitiats" d'aquella manera.

També preguntar al senyor Ribas sobre l'enderroc de la nau de Citroën, han aparegut algunes notícies a premsa i voldríem saber com està el tema.

I finalment fer referència a una pregunta que va fer meu company Carles Bonaventura, que a l'entorn de la fàbrica Nestlé Dolce Gusto, doncs, hi ha tota una zona molt degradada, molt bruta, sembla allò ja pràcticament un abocador incontrolat. I dir a veure si es pot practicar alguna neteja especial en l'àmbit. També aquí oferim la nostra col·laboració, si cal.

Fa ús de la paraula el Sr. Joaquim Bonaventura, qui formula diverses preguntes. Una, al senyor Alcalà, avui hem rebut convocatòria per a la propera reunió del Consell de Mobilitat, no recordo si és pel 23 o pel 27, bé, no ho sé, 23. El que sí que he vist és que a l'ordre del dia no està previst parlar del Pla de mobilitat. Sí hi ha un tema relacionat amb el carril bici, és una reunió, suposo, de caràcter ordinari, però la meva intervenció està més referida al Pla de mobilitat que ha quedat immobilitzat, diguem-ne, bé, no en tenim notícies des del mes d'octubre. I sí que seria bo poder saber el calendari, quines previsions hi ha, entre altres coses perquè s'han fet aportacions, no només dels diferents grups polítics que estem aquí a l'Ajuntament, sinó també de diferents entitats, tant de barris com d'associacions gremials, etcètera, gent de "Mou-te en bici" i gent relacionada amb el transport, etcètera. És un tema molt complex però que, en realitat, ens mou una mica amb tota la resta, per exemple, la zona verda. És a dir, per planificar una mica la ciutat hem de parlar una mica des d'un Pla de mobilitat una mica consensuat i fet i ben cosit, i després podem parlar de les coses.

I, per exemple, en relació a la zona verda i a la zona blava, ens arriben notícies que hi ha alguns barris que la maquinària funciona amb dificultats, no estem parlant només de dificultats amb la part de fer el pagament a través de targeta de crèdit, sinó de diferents dificultats que han tingut les màquines. Que el desplegament no s'ha efectuat a la totalitat dels barris, les noves màquines, se suposa que en aquests moments haurien d'estar instal·lades gairebé totes.

I l'altra cosa que ens arriba molt dels veïns –tot això que jo dic ens ve dels veïns–, ens diuen d'una manera, després ho hem comprovat i efectivament és bastant complicat d'entendre els nous expenedors de tiquets. La tendència és poder fer, poder tenir un tipus de maquinària molt simple on la simplicitat, per dir-ho d'alguna manera, faci que la gent no es perdi i en aquestes màquines noves hi ha molta complicació; la gent gran realment s'hi fa un "lio" i la gent no tan gran, també. Per tant, en aquest aspecte no sé si és que vostès n'han parlat amb la nova empresa adjudicatària o si pensen fer-hi

algun tipus de cosa. El tríptic que vostès han publicat conjuntament, m'imagino, tampoc és un tríptic senzill, no és un tríptic que s'entenguin les coses fàcilment.

En qualsevol cas, m'agradaria dir-li sobretot a l'apartat aquest del Pla de mobilitat que tot el tema de zona verda, zona blava, també hauria de quedar, diguem-ne, registrada o hauria de quedar consensuada dintre d'aquest Pla de mobilitat que ens agradaria que es recuperés com més aviat millor.

Després també li volíem fer arribar una queixa de Sant Narcís en relació al carrer Oviedo, aquest tema és un tema de neteja. Un veí ha escrit diverses vegades a l'Ajuntament –nosaltres si de cas ja us rebotarem el correu– i ha fet algunes queixes en relació al carrer Oviedo, al marge dret que hi ha, és a dir, anant cap a Girona, on sembla que hi ha una part important que és bruta, molt bruta. Sembla que dies endarrere fins i tot hi havia un gat mort que van tardar uns quinze dies a retirar. I aquest espai, el gat sembla que l'han retirat, però la resta d'espai continua estan molt i molt brut.

Amb relació al tema de contenidors i al seu desplegament, dir que hi ha diverses complicacions, i més que complicacions el que hi ha són zones de la ciutat bastant brutes perquè la gent en aquests moments està fent un ús que suposo que és també una mica difícil d'entendre. És a dir, hi ha hagut un desplegament molt important que se suposa que s'ha d'acabar, efectivament ens van comunicar a la comissió corresponent que era un desplegament que ara es tornaria a reprendre, però el problema està en el fet que hi ha zones molt brutes de la ciutat amb contenidors nous i hi ha deixalles acumulades. I aquest tema està sent un tema que la gent se n'està adonant i fins i tot hi ha hagut escrits a diferents diaris comunicant que Girona darrerament està força més bruta que mai. Una de les entrades, per exemple, és per carretera de Barcelona, plaça Poeta Marquina, no només a la part de contenidors hi ha hagut alguns problemes, avui en concret, aquest matí, no, però sí que l'entorn dels contenidors s'hauria de netejar perquè han creat tot una brutícia al cim de les voreres que fa que fins i tot hi hagi mala olor.

I finalment només indicar que l'alcalde ens ha repartit la fitxa tècnica al començar el Ple i jo en el darrer Ple li vaig demanar si era possible que hi hagués també un registre de les persones amb discapacitat que estan en situació d'atur. Se'm va comentar que, si es pogués, així seria, veig que, no sé si no ha estat possible, però, vaja, jo li recordo.

Intervé la Sra. Barbero, qui exposa, voldríem saber si ja s'ha lliurat a la Fiscalia l'expedient de selecció de l'inspector de la Policia i, en cas afirmatiu, si ens farien arribar a tots els grups municipals el document o documents que s'hagin tramès.

Intervé la senyora Paneque, qui exposa, vull formular dues sol·licituds del barri de Montilivi. Una, a través d'un grup de veïns que han reiterat les seves queixes per la manca de poda dels arbres del carrer Joaquim Ruyra, ja ho varen fer aquest estiu perquè no podien obrir les finestres perquè els entraven insectes a casa, han vist que s'han podat arbres molt pròxims i aquests continuen sense podar. I la veritat és que jo avui he tingut l'oportunitat d'anar-ho a veure i estan ja entrant, senyor Fàbrega, als balcons i a les finestres. També respecte a Montilivi, la queixa dels veïns de la Punta del Pi per haver-se mogut els contenidors. La veritat és que sembla contradictori que, per un costat, se'ls proporcioni l'escala mecànica perquè es reconeix que hi ha un segment de població elevat i que, per tant, tenen dificultats de mobilitat i llavors, per altra banda, se'ls mou els contenidors bastants metres més avall de manera que dificulta el seu accés.

I, respecte a l'Associació de Veïns de Taialà, també ens insisteixen que insistim que tenen tota una llista de demandes sobretot en quant a manteniment de zones verdes que no s'estan atenent i, per tant, els fem memòria.

Fa ús de la paraula el Sr. Quintana, qui exposa, aprofitant que aquests dies ha sortit a la premsa que una iniciativa privada volia crear un centre de *rock*, un *rock center*, aquí a Girona, m'ha vingut o retornat de forma col·lateral el projecte que hi havia a començament de legislatura del centre de la cançó. I voldria saber si aquest projecte encara existeix, si està descartat i, si es tira endavant, quina relació hi hauria si amb aquest altre centre es tirés endavant.

Fa ús de la paraula el Sr. Amores, qui formula un prec. Voldria fer un prec en relació al tema de *smart city* que l'Ajuntament ha anat parlant en diverses ocasions i ha participat en la càtedra de la Universitat de Girona, atès que ara es comencen a obrir les convocatòries o en pocs mesos s'obriran les convocatòries d'Horizon 2020, són les convocatòries d'R+D, també les convocatòries Intelligent Energy, són totes les convocatòries europees que en molts casos permeten que empreses, centres de recerca, universitats facin projectes i hi ha hagut àmbit de *smart city* i és una bona ocasió perquè determinades ciutats es posicionin per actuar d'espai en el qual es puguin provar algunes d'aquestes tecnologies.

Totes les ciutats estan obrint tot aquest procés i m'agradaria fer un prec per si és un tema que ja tenen pensat, però en tot cas que valdria la pena reflexionar diverses àrees internament i pensar quina tipologia de projecte pot encaixar millor. Ho dic especialment perquè de vegades en algunes ciutats més grans s'ha apostat molt per les grans empreses i les convocatòries europees estan promovent molt la relació amb pimes, amb clústers, amb centres locals; crec que aquest pot ser un àmbit en el qual Girona, dintre de les ciutats intermèdies, hauria de tindre un paper i fora bo que en aquest Horizon 2020 o el 2014 poguéssim presentar algun projecte.

Fa ús de la paraula la Sra. Plana, qui exposa, en quant a la campanya de Nadal, voldríem saber si s'ha fet la valoració i, si tenen les dades, quines són a nivell de comerç i de turisme que hi ha hagut aquests dies aquí a Girona. Per altra banda, ens ha arribat la queixa de veïns del carrer Mare de Déu del Remei que es veu que hi ha molts excrements de gossos, és un carrer on hi surten nens de l'Escola Dominiques si es pogués mirar que estigués més net i que s'arreglés la situació.

Fa ús de la paraula la Sra. Bosch, qui formula una pregunta. En relació amb unes restes arqueològiques que han aparegut després de desbrossar el terreny en la rotonda que s'està executant en el passeig de Sant Joan Bosco. Li vaig preguntar l'altre dia al senyor Ribas, em va dir que li preguntés al Ple. Doncs ho faig així, seguint les seves indicacions. I, d'altra banda, en relació a l'Hospital Trueta, també reiterar la pregunta de cada Ple. Senyor alcalde, com tenim el tema de l'Hospital Trueta?

Intervé el Sr. alcalde qui exposa, referent a la Sra. Terés i al senyor Bonaventura que parlaven de la Bicicletada, el Sr. Alcalà respondrà.

Intervé el Sr. Alcalà, qui explica, vaig fer els comentaris ahir dins del marc de la Bicicletada de Reis i que l'any que ve la Policia Municipal anirà en bicicleta, és perquè la Bicicletada de Reis la faran l'any que ve. Ara és possible que hàgim vist a la policia o fins i tot algun agent cívic que estan utilitzant una bicicleta que està en proves, fins i tot ara la tenim a l'alcaldia, que l'estem provant, però és una aposta clara pel tema de la bicicleta i de moment l'opció són bicicletes elèctriques.

Referent a incentivar els treballadors, crec que com a regidor el que haig de fer és posar els elements –i aquí s'ha comentat– sobretot d'infraestructures de carrils bici, de donar seguretat perquè siguin les mateixes persones, no només els treballadors de l'Ajuntament, sinó molta gent que ens desplaçem o que es desplacen als seus llocs de treball o a diferents punts de la ciutat. Hi estem treballant i en breu, i aprofito per dir

que a la Taula de Mobilitat del dia 23 farem la presentació d'estudis, l'estudi el tindrem preparat, però que en molt breu temps tindrem tot un carril que serà com una mena d'eix que travessarà la ciutat i que serà factible i que ho podrem veure en realitat en poc temps.

Intervé el Sr. alcalde qui exposa, en relació a la càmera del Barri Vell també respondrà el Sr. Alcalà.

Fa ús de la paraula el Sr. Alcalà, qui exposa, la càmera de la plaça Catalunya, el període que va trigar la comissió de videovigilància de la Generalitat no sé si va estar sobre els vuit-nou mesos. Sí, va ser molt de temps però realment va ser així és.

I referent al comentari que ha fet sobre la demanda de pressupostos participats a Vilarroja, en concret, jo vaig firmar la sol·licitud ja fa un parell de mesos, o més, ara no ho recordo, perquè el temps passa tan de pressa que em perdo. Vull dir que està fent el seu tràmit i esperem l'autorització per poder portar-la a terme.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde qui exposa referent a la Cavalcada de Reis la Sra. Madrenas li contestarà.

Intervé la Sra. Madrenas, qui exposa, efectivament, com manifestava senyor Olòriz, crec que tots pensem que és una cavalcada que funciona, és una cavalcada única, sòbria, però alhora màgica, que expressa la singularitat gironina, crec, a la millor manera. I, per tant, les coses que funcionen –vostè ho ha dit al principi del Ple– potser millor no tocar-les. Per tant, un replantejament de la cavalcada, no; una altra cosa, i això és cert, és que davant de la celebració de cada una de les cavalcades, doncs ens reunim tot una comissió formada tant per la mateixa confraria com per tots els tècnics afectats de l'Ajuntament en què analitzem com ha funcionat l'última i com es poden millorar. Per exemple, tema campament es pot analitzar, si hi ha molta massificació de gent en alguna zona, allargar recorregut o no i, per tant, això evidentment que es farà. Respecte al tema de les dones o no en els Manaies i si poden aportar idees o no, ja sap que formen part de la Confraria de Jesús Crucificat, que sí que hi ha dones, per tant, el tema de les idees segur que ja hi serien, un altre tema és si quan surten o no si hi han dones o no, també és un tema que durant més de cinquanta anys ha estat així. Jo tampoc no sé que cap altre Ajuntament els hagi indicat a cap altra associació quin tipus de socis o no han de tenir, i de moment nosaltres tampoc no tenim intenció de dir a cap entitat o associació com han de ser o no, o com s'han de regular o no, o quin tipus de socis han de tenir o no.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, només un afegitó sobre això perquè vostè ha fet una certa broma, però crec que no se n'ha de fer. És a dir, aquest any farà seixanta anys de la gestió dels Manaies de la Cavalcada de Girona. I és un esdeveniment que ja fa bastant de temps amb unes reunions prèvies amb els regidors responsables, fa molt de temps, no parlaré gairebé d'inici del mandat però quasi, en veure aquesta perspectiva, vam convenir que seria un bon punt per poder donar un relleu a la cavalcada de Girona, un relleu que anés més enllà de la ciutat, i ells van tenir molt d'interès justament que hi hagués també aquesta retransmissió. Jo crec que és molt bo, però boníssim per a la ciutat de Girona, gaudir d'aquesta promoció d'un dels actius que ens fan més, diguem-ne, no diré diferents, però més genuïns davant del conjunt de les propostes de Reis que hi ha al conjunt de Catalunya. És per això i me n'alegro molt que finalment TV3 escoltés una mica la petició que ja havíem fet, no ha pogut ser aquest any – perquè ja hi havia una altra ciutat que ho havia demanat i ho havia aconseguit, però i ho tornarem a demanar quan faci falta i em sembla que és una molt bona notícia de la qual ens hem d'alegrar tots. El fet que hi hagi o no convocatòria

electoral abans o després és absolutament circumstancial, els seixanta anys es produeixen quan es produeixen, l'aniversari es produeix quan es produeix, no sé què dir-li, no és ni buscat, ni tenim aquesta capacitat no només de decisió, sinó d'influència, sobre TV3, tant de bo la tinguéssim.

El senyor Bonaventura, parlava sobre la zona verda de la Devesa i la mobilitat, el Sr. Alcalà respondrà.

Fa ús de la paraula el Sr. Alcalà, qui explica, referent a la demanda que em fa sobre les mateixes condicions econòmiques a la zona verda als treballadors que als residents, a veure, d'entrada li haig de dir que no, perquè si precisament es fa una zona verda és per diferenciar l'aparcament de cares als veïns, és a dir, facilitar als veïns l'estacionament, per tant, la gent que es desplaça a treballar ha de buscar altres qüestions, amb les quals estem treballant i que hi estem destinant esforços i que continuarem treballant sobre els aparcaments dissuasius. Se n'ha fet el de l'Hipercor, se n'ha fet a Santa Eugènia, el de Fontajau que hem de posar-lo més en condicions i se n'han fet d'altres. I estem buscant més possibilitats, amb això estem completament d'acord i hi continuarem treballant. Sobre la millora del transport públic, també és un tema que també hem de continuar avançant, que s'estan fent petites coses, parlava de la Taula de Mobilitat. La Taula de Mobilitat precisament l'L-11, el sindicat, els representants de Comissions Obreres, ens ha demanat aquest punt per debatre, crec que és un lloc ideal i aquí s'havia comentat. També hem de continuar treballant sobre el tema de la bicicleta, també els reitero que el dia 23 a la Taula de Mobilitat es presentaran aquestes propostes de carril bici.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, que en relació a fer arribar la felicitació al dissenyador del cartell dels pastorets, no hi ha cap inconvenient a fer-ho. Recordar-li que casualment va ser ell integrant de l'equip que va guanyar el cartell de fires, també. Per tant, és una persona amb una llarga tradició en el cartellisme gironí, jo crec que a més a més amb una gran reputació professional, imagino que no costarà res, no només per aquest cartell, sinó que en aquest general el to i el discurs dels cartells són sempre dignes de felicitació.

Referent a les pintades ofensives i amenaçants a la Devesa que en parlava el senyor Navarro, el Senyor Alcalà li respondrà.

Intervé el Sr. Alcalà, qui explica, no caldrà que vagin a ajudar, vull dir, el que ens ha d'ajudar és a comunicar-ho de manera, vostè utilitza freqüentment el tema a través de la bústia d'avisos i, quan són pintades ofensives, de manera immediata s'actua. Tenim dues brigades, una per part d'una empresa que fa tot el que és la part del Barri Vell, i després des de l'Ajuntament tenim una brigada que es dedica també a esborrar pintades. Per tant, ho han de comunicar i de seguida que en tenim coneixement anem a esborrar-les.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa la pregunta en relació a la calefacció dels centres escolars, la Sra. Muradàs respondrà.

Intervé la Sra. Muradàs, qui exposa, comentar que ja hem fet una reunió amb membres del comitè d'empresa i amb l'empresa, aquesta setmana farem una segona reunió i totes les que calguin, el que passa que sí que volem que hi siguin els tècnics de Sostenibilitat, que són els que s'ocupen de la gestió dels edificis, del control de les temperatures, i serà el que farem a la reunió que tindrem amb ells aquesta setmana i veure quines són les mesures que, en tot cas, es podrien prendre també a partir de la recomanació que ens facin els tècnics.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, entenc que la pregunta sobre les càmeres de vigilància i la Bicicletada més o menys estan respostes. En tot cas, senyor Alcalà, preguntava per si hi ha alguna perspectiva en relació a la Girocleta, la seva extensió de Salt i a l'entorn del Barri Vell.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, jo estaria encantat de poder estendre-la, de fet, fa mesos que estic parlant amb la regidora de Mobilitat de l'Ajuntament de Salt per veure si d'alguna manera podem estendre el servei nostre i que ells facin també alguna aportació, i havíem pensat amb espais municipals de Salt propers a la ciutat de Girona perquè la gent pogués desplaçar-se amb aquest mitjà. No ho descarto i la regidora tampoc, però no depèn exclusivament de nosaltres, sí que farem tots els esforços perquè sigui possible, perquè creiem amb aquest sistema.

Referent al tema de pàrquings de bicicletes al Barri Vell, ja li vaig comentar amb un Ple anterior que a la Pallol hi haurà estacionaments per a bicicletes també.

Intervé el Sr. alcalde, qui explica, referent a les preguntes sobre el Modern i aprofitaré per respondre també el senyor Quintana perquè va exactament del mateix. En el marc d'un conveni subscrit amb la Universitat de Girona per desenvolupar el projecte Ciutat del Teatre, un dels elements que s'està treballant i desenvolupant bastant és justament la proposta que ja es va anunciar en el seu moment en relació al Modern, se l'està dotant de contingut per presentar-la als grups municipals en què hi haurà òbviament la proposta de Centre de la Cançó, que no té res a veure amb el centre de rock. Aquest és un debat que no té res a veure i que, com vostès hauran llegit, ens el vam presentar i com altres iniciatives de tipus privat ens les estudiarem amb tot l'afecte del món, però no forma part del nostre projecte d'equipament cultural musical de la ciutat. I no crec que tardem molt a presentar als grups, amb els quals tenim diàleg sobre quin havia de ser el futur de l'edifici, els eixos de treball que ens vam comprometre a presentar. Per tant, hi haurà també no només la part del Modern, sinó també una mica tota l'articulació del futur Modern, del futur centre de l'Ateneu amb el sistema d'equipaments culturals i particularment d'arts escèniques de la ciutat de Girona.

I en relació al cas de Mas Ramada i del pont, el senyor Ribas, respondrà.

Fa ús de la paraula el Sr. Ribas, qui exposa, varem tenir la reunió amb els veïns abans de les festes de Nadal, no recordo exactament el dia però era abans de les festes, es va concretar que a finals de mes de gener i principis de mes de febrer, es tindria una nova trobada amb els tècnics municipals per parlar del passallís, com parlar del pont i de tota l'estructuració del carrer del Carme. En aquesta reunió hi hauran presents els tècnics municipals com el tècnic extern que ha fet la redacció de la proposta que es farà envers el final del carrer del Carme i la connexió, i també es tractarà el tema del pont. Pel que sé ara han de compaginar agendes entre tècniques de fora, tècnics de la casa i regidors i veïns per aquest final de mes de gener principis de febrer.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, en relació a l'Onyar i les balques i les queixes dels ornitòlegs, el senyor Fàbrega respondrà.

Intervé el Sr. Fàbrega, qui exposa, que jo sàpiga aquesta zona de l'Onyar és l'únic àmbit en què es desbrossen les balques i es fa seguint un criteri d'un informe que es va demanar a l'inici de legislatura que es va preguntar per la terra que queda acumulada per les riuades i va semblar que les pautes d'actuació de deixar la terra i desbrossar per sobre de l'afectació de la fauna era la manera més correcta de mantenir aquest tram tan urbà de l'Onyar.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, en relació al dispositiu policial de la setmana passada el senyor Alcalà respondrà.

Fa ús de la paraula el Sr. Alcalà, qui exposa, és un dispositiu que fonamentalment ho va fer des de Mossos d'Esquadra, nosaltres també varem recolzar el que és la part de l'Ajuntament. I davant d'una manifestació en què no es comunica, que no se sap quin abast pot tenir, el que s'ha de fer és garantir la seguretat i com que no tens ni idea del que pot passar, doncs des de Mossos fan un desplegament i un seguiment precisament per garantir la seguretat. El que seria bo, que si les manifestacions es poguessin comunicar, sabríem també el recorregut per on es va, vostè abans ha dit que no havia corregut mai davant dels grisos, abans sí que no es feien, però després acabava com va acabava, el senyor Olòriz segurament que té una experiència, com jo la vaig tenir, i penso que els temps han canviat, sí que ha canviat, sí. No va conèixer lo altre.

Intervé el alcalde qui manifesta el Sr. Ribas respondrà la pregunta en relació a l'enderrocament de la nau de la Citroën que, de fet, ja està enderrocada.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, suposo que la menció parla del PMU 13, que ja vaig respondre el passat Ple. Referent a la subsidiària, bé, s'ha exercitat la subsidiària i evidentment actualment l'empresa encara no lliga amb el que li anava a contestar. Esta en la mateixa situació del mes de febrer, les novetats que jo sé és que tant BBVA com «la Caixa» i Sareb estan acabant d'absorbir les cinc entitats que quedaven pendent del crèdit sindicat, sembla ser que després hi haurà un acord amb l'empresa i s'ho quedaran les entitats financeres i evidentment nosaltres reclamarem la part que pertoca de la subsidiària exercitada.

Fa ús de la paraula el senyor alcalde qui exposa, en relació a la neteja de la zona propera a la fàbrica Dolce Gusto de la Nestlé, el Sr. Fàbrega respondrà.

Intervé el Sr. Fàbrega, qui exposa, aquesta zona de la Nestlé és una zona que no estava programada inicialment fa temps, però que a resultes de l'expansió de la Nestlé l'hem de netejar i està clar que, pel que diu vostè, no ho fem prou sovint. Ja passaré un avís.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, el senyor Bonaventura preguntava diverses qüestions en relació a la mobilitat al senyor Alcalà, per una banda, la reunió de la Taula de Mobilitat i el Pla de mobilitat, qüestions de la zona verda i de la zona blava i el maquinari que el fa funcionar, el desplegament, si són complicats o no els expedidors de tiquets.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, vostè em comentava que trobava a faltar que a l'ordre del dia de la Taula de Mobilitat parléssim precisament del Pla de mobilitat. Els haig de dir que, tal com es va explicar a les primeres reunions, era un procés complicat, sí que anem una mica més lents en el que és el calendari, però estem dintre dels terminis, diguéssim, i ara està en una fase tècnica. Quan aquesta fase tècnica hagi conclòs, es convocarà i s'explicarà. Referent al tema de la zona verda, d'incloure-la dintre del Pla de mobilitat, evidentment que hi ha de ser. Però ha de tenir en compte que l'anterior concessionària ha estat dos anys i mig amb pròrroga, per tant, era un tema que havíem de posar en marxa. Ara bé, s'ha posat en marxa el dia 2 de gener i, a partir d'aquí, per un temps de dos anys, crec que el fòrum que hem de debatre és dintre

precisament de la Taula de Mobilitat i jo la setmana passada em trobava amb diferents veïns i deia que ja comencéssim a treballar sobre aquest tema. Penso que és interessant. He rebut cartes que la gent m'està sol·licitant o m'està demanant explicacions i jo vaig contestant en la mesura del temps que dispenso per anar contestant. Penso que és important i la Taula de Mobilitat ha de ser l'eina. Però ja li dic, hem estat dos anys i mig amb pròrroga, per tant, havien de resoldre el tema. També és una experiència nova i penso que de la manera que s'està portant a terme, tot i que no podem fer valoracions perquè només portem deu dies, té una acceptació que jo consideraria com a molt bona.

Referent als problemes amb la maquinària, diferents qüestions. La maquinària aquesta és més complexa que la que hi havia, perquè s'ha d'introduir la matrícula en els casos que siguin residents, en el cas que no ho siguin, doncs va directament i posa la moneda.

Aleshores també em parlava de problemes a l'hora del desplegament de les maquinàries. Li haig de dir que en aquest període de temps, que ha estat de dos anys i mig, tecnològicament ha canviat el maquinari i nosaltres vàrem sol·licitar a la nova adjudicatària si podia complir, o sigui, anar més enllà del que al principi s'havia demanat, perquè tecnològicament en dos anys havia millorat molt. Entre altres coses, el lector del codi de barres, que en breu es posarà en marxa i que facilitarà que amb el tiquet, si ja ha tret una vegada el tiquet, amb aquest mateix tiquet només passant-lo faci la lectura del codi de barres i ja quedi registrada la matrícula, per tant, facilitarà. Hem tingut problemes relatius, que són el tema de la targeta bancària que no s'ha pogut posar en marxa no per la maquinària, ni atribuïble a l'empresa, sinó que han estat qüestions bancàries. Això és complex i l'entitat bancària ha de donar cada punt de cobrament d'alta. I és l'entitat bancària. La dificultat, s'estan fent esforços i ho explicaré tantes vegades com calgui per explicar-ho, però una vegada és una mica com ha passat amb els telèfons mòbils. Des del telèfon simple que teníem a casa a l'*smart phone*, doncs això hi han canvis substancials i conforme van sortint aplicacions, bé, poc a poc ho aniran entenent. Però jo ho he experimentat, jo per venir aquí ja he pagat la zona verda i he vist el funcionament, si es para una mica d'atenció, el que passa que la gent s'atabala amb tants colors, però si es para una mica d'atenció, de forma molt concreta, explica els passos, s'han de seguir aquests passos. Però, bé, crec que també hem de continuar fent els tríptics, explicant tantes vegades com calgui. També aprofito per dir que, això, hi ha molta gent que desconeix que la zona verda pot actuar com a zona blava a l'hora d'aparcar, perquè hi ha gent que no aparca pensant que només és per als veïns.

Tot això, ja li dic, és molt nou i ho haurem d'anar explicant i els mitjans de comunicació amb això fan una gran tasca perquè ja des de fa mesos ho van traient a les notícies.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, Sr. Fàbrega, en relació al tema de neteja del carrer Oviedo, al marge dret. I també per el que fa als contenidors i al seu desplegament i alguna zona més conflictiva.

Intervé el Sr. Fàbrega qui exposa, la neteja del carrer Oviedo està prevista a resultes de l'avís aquest del gat mort que es va trobar i que es va anar a retirar. I la zona dels contenidors, sí que està costant una mica que la gent vagi posant els envasos i el paper en aquests contenidors que tenen les boques més petites, precisament per evitar impropis, i per això hi ha dues brigades que es dediquen només a netejar les àrees i a posar totes les deixalles als contenidors. Bé, això és d'esperar que ara amb el temps que s'acabi la implantació aquest problema desaparegui.

Intervé el Sr. alcalde, qui manifesta, en relació a les persones discapacitades que estan a l'atur, ho hem estat buscant, de moment encara no ho hem trobat

específicament per Girona, però si vostè té alguna font d'informació que ens pot ajudar aquest sentit, li agrairé. Perquè efectivament no costa res de si tenim informació amb la mateixa cadència que oferim la resta de dades, doncs ho poguéssim incorporar.

Intervé el Sr. Joaquim Bonaventura, qui exposa, hi ha una cosa que és que l'INEM, les oficines de col·locació, teòricament ho pregunten.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, nosaltres movem les dades a partir de l'Observatori del Treball del Departament d'Economia i Empresa, són dades sempre molt fresques, és a dir que el dia 3, 4, 5 del mes vençut donen les dades tancades del mes anterior amb un nivell de precisió absoluta. Sí que a vegades l'INE o la Seguretat Social dona dades, però són trimestrals i no són a vegades del tot fresques com poden ser les altres, però en tot cas continuarem buscant.

La senyora Barbero preguntava, senyora Planas, per si havíem enviat ja tot l'expedient a la Fiscalia.

Intervé la Sra. Planas, qui exposa, segueix el curs, tal com es va decidir a la Junta de Portaveus, i a la Junta de Govern del 3 de gener es va encarregar a un advocat la realització del tràmit perquè es remeti a la Fiscalia tot l'expedient.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, la senyora Paneque preguntava pel cas de Montilivi, concretament la manca de poda d'arbres del carrer Joaquim Ruyra i també de la mateixa zona del desplaçament de la Punta del Pi d'alguns contenidors, que jo també vaig tenir ocasió de parlar-ne amb una persona que va posar la queixa, el senyor Fàbrega respondrà.

Intervé el Sr. Fàbrega, qui exposa, dir-li que estem actuant aquí al barri de Montilivi, ara s'ha acabat de fer la plaça de Joaquim Camps i Arboix, que està al costat d'aquest carrer que diu, i està previst anar continuant amb aquest carrer i acabar de fer tot el barri. Amb referència a les queixes de la Punta del Pi pels contenidors, bé, jo el divendres vaig estar al Bar Lewis parlant i, avui estan tenint una reunió i jo compto que resoldrem la situació a gust de tothom.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, en relació a les demandes dels veïns de Taietà i particularment la zona de manteniment de zones verdes, el senyor Alcalà respondrà.

Fa ús de la paraula, el Sr. Alcalà, qui exposa, estem en contacte, de fet, hem tingut diferents reunions i en coordinació amb Sostenibilitat està pendent que s'ha de fer una plantada d'arbres fonamentalment, que és la part més gruixuda, però està en marxa, depèn de Sostenibilitat això.

Intervé el Sr. Fàbrega qui explica, tenim la comanda d'arbres feta, però no s'ha anat a buscar, no s'ha plantat cap arbre encara, jo compto que a finals de mes començarem a plantar els arbres arreu dels carrers de la ciutat.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, el senyor Amores preguntava i ens recomanava, a més a més li agraeixo perquè justament és la direcció en què estem anant, de fet ja hi ha un projecte en aquest sentit que respon exactament a això i que servirà, en fi, perquè Girona pugui també ser un banc d'operacions d'un projecte que s'inscriurà en un d'aquests projectes europeus i que justament va afavorir aquest teixit de petita i mitjana empresa dedicada a tot el món tecnològic. I si hi ha d'haver més projectes, de debò que li recullo el suggeriment perquè és molt encertat i crec que aquí sí que hi ha

un camp que podem aspirar a anar una mica més enllà. Però ja li avanço que ja hi ha un projecte en marxa en aquest sentit.

La senyora Glòria Plana demanava si tenim dades de la campanya de Nadal amb relació a comerç i turisme, la senyora Cunyat li respondrà.

Intervé la Sra. Cunyat, qui exposa, efectivament fa uns dies varem demanar les dades de la campanya de Nadal i, per tant, en tot cas, jo li diré el que m'han facilitat; si falta alguna dada, li farem arribar. Les dades que ens ha facilitat l'Associació d'Hostaleria feien referència als dies específics de Nadal. En concret, aquells dies hi va haver una ocupació hotelera d'entre un 45 i un 50 per cent d'ocupació hotelera, però, en canvi, a nivell de restaurants aquest any s'ha detectat una molt bona afluència a nivell de celebracions. Pel que fa a l'ocupació hotelera pel cap d'any, en aquest cas l'ocupació puja fins a un 90 per cent d'ocupació i els restaurants que van obrir, en principi, sembla ser que tots van estar plens. I aquí en principi sembla que tot indica que hi ha hagut un 10 per cent d'increment respecte als resultats de l'any passat.

Pel que fa a les dades de comerç, i en aquest cas només faig referència a les dades que ens ha facilitat l'Associació Centre Eix Comercial, tot i que els primers quinze dies de campanya de Nadal hi va haver una molt bona activitat econòmica, sembla que al final hi haurà hagut a l'entorn d'un 1 per cent de creixement de les vendes amb els comerços.

I, bé, per el que fa a les consultes a les oficines de turisme, que és la dada que tenim des de l'Ajuntament, el 2012 hi va haver el mes de desembre –li dono tot el mes– 4.760 consultes, aquest 2013, 4.800, per tant, això significa un increment d'un 0,84 per cent; és el mes que menys increment de consultes hi ha hagut de tot l'any. Com saben, sobretot amb el nou funcionament del tren d'alta velocitat aquest any hi ha hagut un increment molt important de les consultes a les oficines de turisme, algun mes ha arribat a un 70 per cent d'increment respecte a l'any anterior i, si no vaig errada, la mitjana és d'un 40 per cent. I, per tant, el fet que aquest mes de desembre només sigui un 0,84 per cent vol dir que tenim marge per créixer i, per tant, és un dels objectius per a l'any que ve.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, la senyora Bosch preguntava per les restes arqueològiques en el terreny de la rotonda del carrer Sant Joan Bosco, el Sr. Ribas li respondrà.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, en un principi només es veia un estrep però quan van començar les obres d'un antic pont que ningú tenia catalogat i quan es va definir el projecte en principi abraçava els dos estreps d'aquest possible pont que hi havia. El primer que es va fer és descartar ja tècnicament l'afectació de l'estrep que, si mirem enfront, seria el de mà esquerra, és a dir, perquè ens entenguem, hi ha els dos estreps sense tauler ni piles, només queden les dues peces, perquè ens entenguem, d'un anterior pont. El que quedaria a mà esquerra quedarà totalment sense afectació i el que hi havia a mà dreta, què és el que està més deteriorat, el que es va fer per part dels tècnics de la casa és intentar determinar si hi havia alguna catalogació, no n'hi havia, a pesar d'això es va demanar a un tècnic extern, que és el senyor Sagrera, que anés a analitzar pròpiament les restes a veure si tenien algun valor. El senyor Sagrera està redactant l'informe, en principi s'ha parlat amb Cultura, Cultura l'únic que vol és que aquestes poques restes que queden de l'estrep dret és que es documentin, que es miri quina era realment la llargada pròpiament del pont, és a dir, el que seria el tauler, que quedi tot perfectament documentat i que es podrà actuar sobre aquesta zona afectada, però sempre mantenint l'estrep esquerre, que és el que preocupava realment el veí que va manifestar a la reunió que es volia mantenir i documentar al respecte.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, que en relació al Trueta, diu que em reitera la pregunta i jo li podria reiterar la resposta, i avui m'agradaria donar-li una bona notícia i fer-li un regal d'aniversari, perquè avui sé que és el seu aniversari, encara hi som a temps de felicitar-la, i dir-li que el departament –per molts anys– ens ha fet saber les seves necessitats, però no ho ha fet encara. Per tant, en la mesura i el dia que el departament ens faci saber les seves necessitats de metratge ens posarem a treballar i tindran la reunió que pertoca. Mentrestant no li puc pas avançar més que això.

I no havent-hi cap més assumpte per tractar, es dóna per acabat l'acte. Són dos quarts de dotze de la nit. Ho certifico.

M. Glòria Gou Clavera